

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 177 E

fyrtiotredje årgången

27 juni 2000

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

.....

II Förberedande rättsakter

Kommissionen

2000/C 177 E/01	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om särläkemedel (KOM(1999) 298 slutlig – 98/0240(COD))	1
2000/C 177 E/02	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 79/112/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presenta- tion och reklam i fråga om livsmedel (KOM(1999) 339 slutlig – 97/0027(COD)) ⁽¹⁾	11
2000/C 177 E/03	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (KOM(1999) 352 slutlig – 1999/0152(COD))	14
2000/C 177 E/04	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om distansförsäljning av fi- nansiella tjänster till konsumenter och om ändring av direktiv 97/7/EG och 98/27/EG (KOM(1999) 385 slutlig – 98/0245(COD))	21
2000/C 177 E/05	Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EEG) nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer (KOM(1999) 582 slutlig – 1999/0235(CNS))	28
2000/C 177 E/06	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om upprättande av en gemen- samsram för samarbete avseende oavsiktlig förorening av havet (KOM(1999) 641 slutlig – 98/0350(COD)) ⁽¹⁾	31

SV

Pris: 24,50 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

2000/C 177 E/07	Förslag till rådets direktiv om inrättande av allmänna ramar för likabehandling i arbetslivet (KOM(1999) 565 slutlig – 1999/0225(CNS)) ⁽¹⁾	42
2000/C 177 E/08	Förslag till rådets beslut om Europeiska gemenskapens anslutning till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 108 om typgodkännande av tillverkning av regummerade däck för motorfordon och släpvagnar för dessa (KOM(1999) 728 slutlig – 2000/0002(AVC)) ⁽¹⁾	47
2000/C 177 E/09	Förslag till rådets förordning om fastställande av förteckningen över de tredje länder vars medborgare måste ha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (KOM(2000) 27 slutlig – 2000/0030(CNS))	66
2000/C 177 E/10	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (KOM(2000) 30 slutlig – 2000/0032(COD))	70
2000/C 177 E/11	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område (KOM(2000) 47 slutlig – 2000/0035(COD)) ⁽¹⁾	74
2000/C 177 E/12	Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 68/193/EEG om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar (KOM(2000) 59 slutlig – 2000/0036(CNS))	77
2000/C 177 E/13	Förslag till rådets beslut om att på gemenskapens vägnar tillträda den nya konventionen för skydd av Rhen (KOM(2000) 61 slutlig – 2000/0037(CNS))	83
	Konvention för skydd av Rhen	84
2000/C 177 E/14	Förslag till rådets förordning om stödet till vissa organ som det internationella samfundet till följd av konflikter inrättar för att sörja antingen för den tillfälliga civila förvaltningen av vissa områden eller för genomförandet av fredsavtal (KOM(2000) 95 slutlig – 2000/0042(CNS))	91
2000/C 177 E/15	Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 69/169/EEG och 92/12/EEG beträffande en tillfällig kvantitativ restriktion för import till Finland av öl (KOM(2000) 76 slutlig – 2000/0038(CNS))	93
2000/C 177 E/16	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 918/83 beträffande ett tillfälligt undantag för tullfri import av öl till Finland (KOM(2000) 76 slutlig – 2000/0039(CNS))	95
2000/C 177 E/17	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 95/50/EG om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods (KOM(2000) 106 slutlig – 2000/0044(COD)) ⁽¹⁾	96
2000/C 177 E/18	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron (KOM(2000) 346 slutlig – 2000/0137(CNS))	98

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

2000/C 177 E/19

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1103/97 om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron
(KOM(2000) 346 slutlig – 2000/0134(CNS)) 99

2000/C 177 E/20

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2866/98 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som inför euron
(KOM(2000) 346 slutlig – 2000/0138(CNB)) 100

(¹) Text av betydelse för EES

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om sär läkemedel ⁽¹⁾

(2000/C 177 E/01)

KOM(1999) 298 slutlig — 98/0240(COD)

(Framlagt av kommissionen den 16 juni 1999 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 276, 4.9.1998, s. 7.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 189b i EG-
fördraget, och av följande skäl:

- (1) Vissa åkommor är så pass sällsynta att kostnaderna för
utvecklingen och utsläppandet på marknaden av ett läke-
medel för att diagnosticera, förebygga eller behandla
åkomsten inte skulle täckas av produktens förväntade för-
säljning. Läkemedelsindustrin är därför ovillig att utveckla
läkemedlet under normala marknadsvillkor, vilket är an-
ledningen till att dessa läkemedel kallas sär läkemedel.
- (2) Patienter som lider av ovanliga åkommor bör ha rätt till
behandling av samma kvalitet som andra patienter. Det är
därför nödvändigt att främja läkemedelsindustrins forsk-
ning, utveckling och försäljning när det gäller lämpliga
läkemedel. Sådana stimulansåtgärder för utveckling av sär-
läkemedel har funnits sedan 1983 i USA och sedan 1993 i
Japan.
- (3) Inom Europeiska unionen har man hittills både på natio-
nell nivå och på gemenskapsnivå bara vidtagit begränsade
åtgärder för att främja utvecklingen av sär läkemedel.
Denna typ av åtgärder vidtas lämpligen på gemenskaps-
nivå för att man på så sätt skall kunna dra fördel av
största möjliga marknad och för att undvika att de be-
gränsade resurserna splittras. Åtgärder på gemenskapsnivå
är att föredra framför åtgärder som utan samordning vid-
tas av medlemsstaterna eftersom sådana kan leda till att
konkurrensen snedvrids eller till handelshinder inom ge-
menskapen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

Oförändrat

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i EG-
fördraget, och av följande skäl:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (4) De produkter som skall omfattas av stimulansåtgärderna bör vara lätt och otvetydigt identifierbara. Det tycks vara lämpligast att åstadkomma detta genom att man fastställer ett öppet och tydligt gemenskapsförfarande för att klassificera potentiella läkemedel som säräkemedel.
- (5) Objektiva kriterier bör fastställas för att klassificera dessa produkter. Dessa kriterier bör grundas på förekomsten av den åkomma för vilken man eftersträvar diagnos, förebyggande eller behandling. Som lämplig tröskel betraktas i allmänhet maximalt en förekomst hos 5 av 10 000 personer. Läkemedel avseende livshotande, svårt funktionsnedsättande eller invalidiserande smittsamma åkommor bör dock kunna utses till säräkemedel även om sjukdomstillståndet har en förekomst som överstiger 5 av 10 000 personer.
- (6) En kommitté bestående av sakkunniga utsedda av medlemsstaterna bör upprättas för att granska ansökningar om att få en produkt klassificerad som säräkemedel. Kommittén bör dessutom bestå av tre företrädare för patientstödgrupper, vilka utses av kommissionen, och tre andra personer som också utses av kommissionen på Europeiska läkemedelsmyndighetens rekommendation. Myndigheten bör vara ansvarig för samordning mellan Säräkemedelskommittén och Kommittén för farmaceutiska specialiteter.
- (7) Patienter som lider av sådana åkommor bör ha rätt till läkemedel av samma kvalitet och säkerhet och med samma effekt som andra patienter. Säräkemedel bör därför genomgå det normala utvärderingsförfarandet. Sponsorer av säräkemedel bör ha möjlighet att erhålla ett gemenskapsgodkännande. För att underlätta beviljandet av ett gemenskapsgodkännande bör den avgift som betalas till Europeiska läkemedelsmyndigheten åtminstone delvis frångås. Myndigheten skall kompenseras för detta inkomstbortfall genom medel från gemenskapens budget.
- (8) Erfarenheterna i USA och Japan visar att de starkaste incitamenten för att få industrin att investera i utveckling och försäljning av säräkemedel står att finna i möjligheterna att få ensamrätt till försäljningen av produkterna under ett visst antal år för att på så sätt kunna få tillbaka en del av investeringen. Skyddet av uppgifter enligt artikel 4.8a iii i rådets direktiv 65/65/EEG är i detta syfte inte ett tillräckligt incitament. Medlemsstaterna kan inte själva vidta en sådan åtgärd utan att beakta gemenskapsdimensionen, eftersom detta skulle strida mot direktiv 65/65/EEG. Ensamrätten bör dock begränsas till den terapeutiska indikation för vilken produkten har klassificerats som säräkemedel. I patienternas intresse får den ensamrätt som har beviljats ett läkemedel inte hindra utsläppandet på marknaden av en liknande produkt som är säkrare, effektivare eller på annat sätt bättre ur klinisk synpunkt.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (5) Objektiva kriterier bör fastställas för att klassificera dessa produkter. Dessa kriterier bör grundas på förekomsten av den åkomma för vilken man eftersträvar diagnos, förebyggande eller behandling. Som lämplig tröskel betraktas i allmänhet maximalt en förekomst hos 5 av 10 000 personer. Läkemedel avseende livshotande, svårt funktionsnedsättande eller allvarliga och kroniska åkommor bör dock kunna utses till säräkemedel även om sjukdomstillståndet har en förekomst som överstiger 5 av 10 000 personer.

Oförändrat

- (7) Patienter som lider av sådana åkommor bör ha rätt till läkemedel av samma kvalitet och säkerhet och med samma effekt som andra patienter. Säräkemedel bör därför genomgå det normala utvärderingsförfarandet. Sponsorer av säräkemedel bör ha möjlighet att erhålla ett gemenskapsgodkännande. För att underlätta beviljandet eller upprätthållandet av ett gemenskapsgodkännande bör de avgifter som betalas till Europeiska läkemedelsmyndigheten åtminstone delvis frångås. Myndigheten skall kompenseras för detta inkomstbortfall genom medel från gemenskapens budget.
- (8) Erfarenheterna i USA och Japan visar att de starkaste incitamenten för att få industrin att investera i utveckling och försäljning av säräkemedel står att finna i möjligheterna att få ensamrätt till försäljningen av produkterna under ett visst antal år för att på så sätt kunna få tillbaka en del av investeringen. Skyddet av uppgifter enligt artikel 4.8a iii i rådets direktiv 65/65/EEG är i detta syfte inte ett tillräckligt incitament. Medlemsstaterna kan inte själva vidta en sådan åtgärd utan att beakta gemenskapsdimensionen, eftersom detta skulle strida mot direktiv 65/65/EEG. Om medlemsstaterna utan samordning skulle vidta sådana åtgärder, skulle detta skapa handelshinder i gemenskapen, snedvrider konkurrensen och skada den inre marknaden. Ensamrätten bör dock begränsas till den terapeutiska indikation för vilken produkten har klassificerats som säräkemedel, utan att detta påverkar gällande immat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

terialrättsliga bestämmelser. I patienternas intresse får den ensamrätt som har beviljats ett läkemedel inte hindra utsläppandet på marknaden av en liknande produkt som skulle kunna vara till mycket stor nytta för dem som lider av åkommor.

- (9) Sponsorer av säräkemedel som klassificeras enligt denna förordning skall ha rätt att fullt ut utnyttja de stimulansåtgärder som beviljas av gemenskapen eller av medlemsstaterna för att stödja forskning om och utveckling av läkemedel för diagnos, förebyggande eller behandling av sådana åkommor, vilket även omfattar ovanliga sjukdomar.

Oförändrat

- (10) Genom det särskilda programmet Biomed 2 inom Fjärde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (1994–1998) gavs stöd till forskning om behandling av ovanliga sjukdomar, bland annat när det gäller metoder för program för snabb utveckling av säräkemedel och inventering av tillgängliga säräkemedel i Europa. Dessa anslag skulle framför allt främja samarbete mellan länderna för genomförande av grundläggande klinisk forskning om ovanliga sjukdomar. Kommissionen prioriterar även i fortsättningen forskningen om ovanliga sjukdomar, eftersom denna forskning ingår i kommissionens Femte ramprogram (1998–2002) för forskning och teknisk utveckling. Genom denna förordning upprättas en rättslig ram som gör det möjligt att snabbt och effektivt utnyttja resultatet av denna forskning.

- (10) Genom det särskilda programmet Biomed 2 inom Fjärde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (1994–1998) gavs stöd till forskning om behandling av ovanliga sjukdomar, bland annat när det gäller metoder för program för snabb utveckling av säräkemedel och inventering av tillgängliga säräkemedel i Europa. Dessa anslag skulle framför allt främja samarbete mellan länderna för genomförande av grundläggande klinisk forskning om ovanliga sjukdomar. Gemenskapen prioriterar även i fortsättningen forskningen om ovanliga sjukdomar, eftersom denna forskning ingår i kommissionens Femte ramprogram (1998–2002) för forskning och teknisk utveckling. Genom denna förordning upprättas en rättslig ram som gör det möjligt att snabbt och effektivt utnyttja resultatet av denna forskning.

- (11) Ovanliga sjukdomar har identifierats som ett prioriteringsområde för gemenskapsåtgärder inom ramen för insatser på folkhälsoområdet (KOM(93) 559 slutlig). I sitt meddelande om ett program för gemenskapsåtgärder för ovanliga sjukdomar inom ramen för insatser på folkhälsoområdet (KOM(97) 225 slutlig) har kommissionen beslutat att inom folkhälsoområdet prioritera ovanliga sjukdomar. Kommissionen har lagt fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett program för gemenskapsåtgärder 1999–2003 för ovanliga sjukdomar inom ramen för insatser på folkhälsoområdet, inklusive åtgärder för att sprida information, hantera kluster av ovanliga sjukdomar inom en population och stödja berörda patientstödgrupper. Denna förordning behandlar en av åtgärdsprogrammets prioriteringar.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Syfte**

Syftet med denna förordning är att fastställa ett gemenskapsförfarande för att klassificera läkemedel som särlekemedel och skapa stimulansåtgärder för forskning, utveckling och utsläppande på marknaden i fråga om produkter som har klassificerats som särlekemedel.

*Artikel 2***Räckvidd och definitioner**

I denna förordning avses med

- *läkemedel*: läkemedel avsedda för användning på människor enligt artikel 2 i direktiv 65/65/EEG,
- *särlekemedel*: läkemedel som har klassificerats i enlighet med villkoren och förutsättningarna i denna förordning,
- *sponsor*: varje juridisk eller fysisk person som är etablerad inom gemenskapen och som ansökt om att få ett läkemedel klassificerat som särlekemedel,
- *myndigheten*: Europeiska läkemedelsmyndigheten.

- *sponsor*: varje juridisk eller fysisk person som är etablerad inom gemenskapen och som ansökt om att få eller som har fått ett läkemedel klassificerat som särlekemedel,

Oförändrat

*Artikel 3***Klassificeringskriterier**

1. Ett läkemedel skall klassificeras som särlekemedel om dess sponsor kan påvisa att läkemedlet är avsett för att diagnosticera, förebygga eller behandla en åkomma som färre än 5 av 10 000 personer i gemenskapen lider av vid ansökningstillfället och att det inte finns någon tillfredsställande metod som godkänts inom gemenskapen för att diagnosticera, förebygga eller behandla den aktuella åkomman eller, i det fall det finns en sådan metod, att det är rimligt att förvänta att det ifrågasvarande läkemedlet kommer att vara säkrare, effektivare eller på annat sätt bättre ur klinisk synpunkt.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 kan ett läkemedel klassificeras som särlekemedel också i det fall då dess sponsor kan påvisa att det är avsett för en livshotande, eller svårt funktionsnedsättande smittsam åkomma inom gemenskapen och att det inte är troligt att en försäljning av produkten inom gemenskapen skulle generera tillräcklig avkastning för att motivera den nödvändiga investeringen utan stimulansåtgärder.

1. Ett läkemedel skall klassificeras som särlekemedel om dess sponsor kan påvisa att läkemedlet är avsett för att diagnosticera, förebygga eller behandla en åkomma som färre än 5 av 10 000 personer i gemenskapen lider av vid ansökningstillfället och att det inte finns någon tillfredsställande metod som godkänts inom gemenskapen för att diagnosticera, förebygga eller behandla den aktuella åkomman eller, i det fall det finns en sådan metod, att läkemedlet kommer att vara till mycket stor nytta för dem som lider av åkomman.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 kan ett läkemedel klassificeras som särlekemedel också i det fall då dess sponsor kan påvisa att det är avsett för att diagnosticera, förebygga eller behandla en livshotande, svårt funktionsnedsättande eller en allvarlig och kronisk åkomma inom gemenskapen och att det inte är troligt att en försäljning av produkten inom gemenskapen skulle generera tillräcklig avkastning för att motivera den nödvändiga investeringen utan stimulansåtgärder.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Kommissionen skall i samråd med medlemsstaterna, myndigheten och berörda parter upprätta utförliga riktlinjer för tillämpningen av den här artikeln.

Artikel 4

Särläkemedelskommitté

1. En kommitté för särläkemedel, i det följande kallad "kommittén", inrättas härmed.

2. Kommitténs uppgifter skall vara

- a) att granska de ansökningar om att få ett läkemedel klassificerat som särläkemedel som inlämnas till kommittén i enlighet med denna förordning,
- b) att på begäran ge kommissionen råd när det gäller att inrätta och utveckla en särläkemedelspolitik för Europeiska unionen,
- c) att bistå kommissionen i internationellt samarbete om särläkemedel, framför allt gentemot USA och Japan, samt i samarbetet med patientstödgrupper.

3. I kommittén skall en ledamot utses av varje medlemsstat, tre ledamöter utses av kommissionen för att representera patientstödgrupper och tre ledamöter utses av kommissionen på grundval av rekommendation från myndigheten. Mandattiden för ledamöterna i kommittén skall vara tre år och kunna förlängas. De skall väljas på grundval av sin roll och sina erfarenheter inom behandling av eller forskning om ovanliga sjukdomar.

4. Kommittén skall välja sin ordförande för en mandattid på tre år, vilken kan förlängas en gång.

5. Representanter för kommissionen och myndighetens verkställande direktör eller dennes företrädare får närvara vid kommitténs samtliga sammanträden.

6. Myndigheten skall tillhandahålla sekretariatet för kommittén.

Artikel 5

Klassificeringsförfarande

1. För att få ett läkemedel klassificerat som särläkemedel skall sponsorn inkomma med en ansökan till myndigheten.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

1. En kommitté för särläkemedel, i det följande kallad "kommittén", inrättas härmed inom Europeiska läkemedelsmyndigheten.

Oförändrat

3. I kommittén skall en ledamot utses av varje medlemsstat, tre ledamöter utses av kommissionen för att representera patientstödgrupper och tre ledamöter utses av kommissionen på grundval av rekommendation från myndigheten. Mandattiden för ledamöterna i kommittén skall vara tre år och kunna förlängas. Ledamöterna kan vid behov anlita experthjälp.

Oförändrat

7. Kommitténs ledamöter skall, även efter det att deras uppdrag upphört, vara förpliktade att inte lämna ut sekretessbelagda uppgifter.

1. För att få ett läkemedel klassificerat som särläkemedel skall sponsorn när som helst under den pågående utvecklingen av läkemedlet, innan en ansökan om godkännande för försäljning lämnas in, inkomma med en ansökan till myndigheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Ansökan skall åtföljas av följande uppgifter och handlingar:

Oförändrat

a) Sponsorns namn eller företagsnamn samt stadigvarande adress.

b) De aktiva beståndsdelarnas namn.

c) Föreslagen terapeutisk indikation.

Oförändrat

d) Motivering till varför artikel 3.1 eller 3.2 är tillämplig.

3. Kommissionen skall i samråd med medlemsstaterna, myndigheten och berörda parter upprätta utförliga riktlinjer om klassificeringsansökningarnas form och innehåll.

4. Myndigheten skall kontrollera ansökans giltighet och utarbeta en sammanfattande rapport till kommittén. Om man anser det vara lämpligt kan myndigheten begära att sponsorn kompletterar de uppgifter och handlingar som åtföljer ansökan.

5. Myndigheten skall se till att kommittén yttrar sig inom 60 dagar från det att en giltig ansökning tagits emot.

5. Myndigheten skall se till att kommittén yttrar sig inom 90 dagar från det att en giltig ansökning tagits emot.

6. När kommittén förbereder sitt yttrande skall den i största möjliga utsträckning söka uppnå enighet. Om en sådan enighet inte kan uppnås, skall yttrandet återge den hållning som intas av en majoritet av ledamöterna. Yttrandet kan erhållas genom ett skriftligt förfarande.

6. När kommittén förbereder sitt yttrande skall den i största möjliga utsträckning söka uppnå enighet. Om en sådan enighet inte kan uppnås, skall yttrandet antas med en majoritet på två tredjedelar av kommitténs ledamöter. Yttrandet kan erhållas genom ett skriftligt förfarande.

7. Om kommittén i sitt yttrande kommer fram till att ansökan inte uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 3.1 skall myndigheten skyndsamt informera sponsorn om detta. Sponsorn har rätt att inom 30 dagar från mottagandet av yttrandet inge ett utförligt motiverat överklagande, som myndigheten skall hänskjuta till kommittén. Kommittén skall vid nästkommande sammanträde ta upp frågan huruvida man skall ändra sitt yttrande.

Oförändrat

8. Myndigheten skall skyndsamt vidarebefordra kommitténs slutliga yttrande till kommissionen, som inom 30 dagar från mottagandet av yttrandet skall fatta ett beslut. Då beslutsförslaget i undantagsfall avviker från kommitténs yttrande, skall beslutet fattas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 72 i förordning (EEG) nr 2309/93. Beslutet skall delges sponsorn och meddelas till myndigheten och de ansvariga myndigheterna i medlemsstaterna.

9. Det klassificerade läkemedlet skall införas i Gemenskapens register över läkemedel.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Protokollhjälp

1. Innan den som är sponsor till ett säräkemedel lämnar in sin ansökan om godkännande för försäljning kan denne begära myndighetens råd om hur man skall utföra de olika provningar och försök som krävs för att påvisa läkemedlets kvalitet, säkerhet och effekt.

2. Myndigheten skall utarbeta ett förfarande för framtagning av säräkemedel, i vilket bland annat följande skall ingå:

- a) Bistånd för att ta fram ett protokoll och för att följa upp kliniska undersökningar.
- b) Bistånd för att fastställa föreskrifter om innehållet i ansökan om godkännande enligt artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 2309/93.

Artikel 7

Gemenskapens godkännande för försäljning

1. Den person som ansvarar för utsläppandet på marknaden av säräkemedlet kan begära gemenskapens godkännande för att släppa ut läkemedlet på marknaden i enlighet med föreskrifterna i förordning (EEG) nr 2309/93 utan att behöva påvisa att läkemedlet uppfyller något av kriterierna i förordningens bilaga.

2. Ett särskilt bidrag från gemenskapen, som skiljer sig från det bidrag som fastställs i artikel 57 i förordning (EEG) nr 2309/93, skall varje år tilldelas myndigheten. Detta bidrag skall myndigheten uteslutande använda för att helt eller delvis undvika att ta ut de avgifter som skall betalas enligt gemenskapsbestämmelser som antagits i enlighet med förordning (EEG) nr 2309/93. En utförlig rapport om hur detta särskilda bidrag används skall i slutet av varje år läggas fram av myndighetens verkställande direktör. Eventuella överskott under ett visst år skall föras vidare till nästa år och räknas av från följande års särskilda bidrag.

10. Sponsorn skall varje år tillsända myndigheten en rapport om hur utvecklingen av det klassificerade läkemedlet fortskrider.

11. För att överföra klassificeringen som säräkemedel till en annan sponsor skall innehavaren av klassificeringen lämna en särskild ansökan till myndigheten. Kommissionen skall i samråd med medlemsstaterna, myndigheten och berörda parter upprätta utförliga riktlinjer för i vilken form ansökan om överföring skall lämnas in, liksom för vad dessa ansökningar skall innehålla.

Oförändrat

- a) Bistånd för att ta fram ett protokoll för prekliniska och kliniska försök under utvecklingsfasen och för att följa upp kliniska undersökningar.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Ett godkännande för försäljning som beviljats för ett läkemedel skall enbart gälla de terapeutiska indikationer som uppfyller kriterierna i artikel 3. Detta påverkar inte möjligheten att ansöka om ett separat godkännande för försäljning för andra indikationer som inte omfattas av denna förordning.

Artikel 8

Ensamrätt på marknaden

1. Då ett godkännande för försäljning i enlighet med förordning (EEG) nr 2309/93 beviljas för ett läkemedel, skall gemenskapen och medlemsstaterna för en period på tio år varken godkänna någon annan ansökan om godkännande för försäljning eller, när det gäller ett liknande läkemedel, bevilja något godkännande för försäljning eller tillägg till ett befintligt godkännande för försäljning för samma terapeutiska indikation.

2. Denna period kan dock minskas till sex år om en medlemsstat i slutet av periodens femte år kan påvisa att ifrågavarande läkemedel inte längre uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 3 eller att det pris som tas ut för läkemedlet innebär att en oskälig vinst kan göras. Medlemsstaten skall i detta avseende inleda det förfarande som fastställts i artikel 5.

3. Genom undantag från punkt 1 och utan att det påverkar tillämpningen av immaterialrättsliga lagar eller andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen får ett godkännande för försäljning beviljas ett liknande läkemedel för samma terapeutiska indikation om

- a) innehavaren av godkännandet för försäljning för det ursprungliga läkemedlet ger sitt medgivande till den andra sökanden, eller om
- b) innehavaren av godkännandet för försäljning för det ursprungliga läkemedlet inte klarar att producera tillräckliga kvantiteter av läkemedlet, eller om
- c) den andra sökanden i sin ansökan kan påvisa att dennes läkemedel – även om det liknar det läkemedel för vilket godkännande för försäljning redan har beviljats – är säkrare, effektivare eller på annat sätt bättre ur klinisk synpunkt.

4. I slutet av perioden för ensamrätt på marknaden skall läkemedlet strykas ur Gemenskapens register över läkemedel.

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Då ett godkännande för försäljning i enlighet med förordning (EEG) nr 2309/93 beviljas för ett läkemedel eller då alla medlemsstater för ett läkemedel beviljat godkännanden för försäljning enligt de förfaranden för ömsesidigt erkännande som avses i artikel 7a i direktiv 65/65/EEG eller artikel 9.4 i direktiv 75/319/EEG, skall gemenskapen och medlemsstaterna, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om immateriella rättigheter eller av någon annan bestämmelse i gemenskapslagstiftningen, för en period på tio år varken godkänna någon annan ansökan om godkännande för försäljning eller, när det gäller ett liknande läkemedel, bevilja något godkännande för försäljning eller tillägg till ett befintligt godkännande för försäljning för samma terapeutiska indikation.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

5. Enligt denna artikel skall med "liknande läkemedel" avses läkemedel som består av

- samma kemiska aktiva substans eller andel, även isomerer och isomerblandningar, komplex, estrar eller andra icke-kovalenta derivat, förutsatt att de senares farmakologiska och toxikologiska verkan är kvalitativt och kvantitativt identisk med den ursprungliga produktens, eller
- en substans med samma biologiska verkan (även med en annan molekylstruktur, av annat ursprung eller framställd på annat sätt) förutsatt att den farmakologiska och toxikologiska verkan av denna substans är kvalitativt och kvantitativt identisk med den ursprungliga produktens, eller
- en substans med samma radiofarmaceutiska verkan (även med en annan radionuklid, ligand, märkningsställe eller kopplingsmekanism mellan molekylerna och radionukliden) förutsatt att dess diagnostiska eller terapeutiska indikationer är identiska med den ursprungliga produktens.

6. Kommissionen skall i samråd med medlemsstaterna, myndigheten och berörda parter upprätta utförliga riktlinjer för tillämpningen av denna artikel.

*Artikel 9***Andra stimulansåtgärder**

1. Läkemedel som har klassificerats som säräkemedel enligt bestämmelserna i denna förordning skall vara berättigade till de stimulansåtgärder som vidtas av gemenskapen och av medlemsstaterna i syfte att stödja forskningen om, utvecklingen av och tillgången till säräkemedel.

2. Inom sex månader från denna förordnings antagande skall medlemsstaterna delge kommissionen utförlig information om de åtgärder de har vidtagit för att stödja forskningen om, utvecklingen av och tillgången till säräkemedel. Denna information skall regelbundet aktualiseras.

3. Medlemsstaterna skall också överväga att helt eller delvis avskaffa de avgifter som skall betalas för ansökningar om godkännande för försäljning för säräkemedel.

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Kommissionen skall anta definitioner av begreppen "liknande läkemedel" och "bättre ur klinisk synpunkt" genom en tillämpningsförfordning enligt det förfarande som fastställs i artikel 72 i förordning (EEG) nr 2309/93 senast ett år efter antagandet av denna förordning.

6. Kommissionen skall i samråd med medlemsstaterna, myndigheten och berörda parter upprätta utförliga riktlinjer för tillämpningen av denna artikel och av tillämpningsförfordningen.

1. Läkemedel som har klassificerats som säräkemedel enligt bestämmelserna i denna förordning skall vara berättigade till de stimulansåtgärder som vidtas av gemenskapen och av medlemsstaterna i syfte att stödja forskningen om, utvecklingen av och tillgången till säräkemedel, framför allt i form av stöd till forskning inom små och medelstora företag enligt Femte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling.

2. Inom sex månader från denna förordnings antagande skall medlemsstaterna delge kommissionen utförlig information om alla åtgärder de har vidtagit för att stödja forskningen om, utvecklingen av och tillgången till säräkemedel. Denna information skall regelbundet aktualiseras.

Utgår

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. Inom ett år från denna förordnings antagande skall kommissionen offentliggöra en utförlig förteckning över alla stimulansåtgärder som har vidtagits av gemenskapen och medlemsstaterna för att stödja forskningen om, utvecklingen av och tillgången till sär läkemedel. Denna förteckning skall regelbundet aktualiseras.

*Artikel 10***Allmän rapport**

Inom sex år från denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen offentliggöra en allmän rapport om de erfarenheter som vunnits som en följd av tillämpningen av denna förordning.

*Artikel 11***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den trettionde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Inom ett år från denna förordnings antagande skall kommissionen offentliggöra en utförlig förteckning över alla stimulansåtgärder som har vidtagits av gemenskapen och medlemsstaterna för att stödja forskningen om, utvecklingen av och tillgången till sär läkemedel. Denna förteckning skall regelbundet aktualiseras.

Oförändrat

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 79/112/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel ⁽¹⁾

(2000/C 177 E/02)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 339 slutlig — 97/0027(COD)

(Framlagt av kommissionen den 1 juli 1999 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 106, 4.4.1997, s. 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 6.3 i direktiv 79/112/EEG gäller att "i fråga om drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol skall rådet på förslag av kommissionen inom fyra år från anmälan av detta direktiv, bestämma reglerna för hur ingredienser skall anges".

(3) Kommissionens tidigare förslag enligt detta mandat ⁽¹⁾ godkändes inte av medlemsstaterna.

(4) Det är lämpligt att ta hänsyn till den rättspraxis som Europeiska gemenskapernas domstol sedan dess har utvecklat vad gäller märkning av alkoholhaltiga drycker ⁽²⁾.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

(2) För att bidra till att en hög hälsoliv uppnås och för att skydda konsumenternas hälsa skall lämplig information till konsumenterna säkerställas inom livsmedelsområdet, i synnerhet vad gäller alkoholhaltiga drycker, bland annat genom att ingredienserna anges på märkningen. Detta är desto angelägnare eftersom allt fler alkoholhaltiga drycker, vilkas sammansättning och presentation uppenbart har utvecklats för försäljning till ungdomar, har kommit ut på marknaden under de senaste åren. Dessutom är gemensamma bestämmelser om märkning av alkoholhaltiga drycker absolut nödvändiga för att den inre marknaden för dessa produkter skall upprättas och bevaras.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT C 281, 26.10.1982, s. 3 och EGT C 122, 14.5.1992, s. 12.

⁽²⁾ Enligt dom i Europeiska gemenskapernas domstol i mål 178/84 om "lagen om renhet hos öl", av den 12.3.1987, särskilt domskälen 35 och 36.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (5) Det är gemenskapens uppgift att lagstifta i enlighet med denna rättspraxis.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- 1) Artikel 6.3 i direktiv 79/112/EEG skall ersättas med följande:

"3. Regler för hur ingredienserna skall anges vad gäller drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol skall bestämmas inom

- a) genom de särskilda gemenskapsbestämmelser som är tillämpliga vad beträffar
- vin ⁽¹⁾, däribland mousserande vin ⁽²⁾, likörvin och pärlande vin ⁽³⁾ som bjuds ut till försäljning till konsumenter,
 - druvmust ⁽²⁾,
 - spritdrycker ⁽⁴⁾,
 - aromatiserade viner ⁽⁵⁾,

- b) genom förfarandet i artikel 17.

De bestämmelser som har antagits i enlighet med dessa förfaranden skall träda i kraft samtidigt för dryckerna enligt a och b i denna punkt.

För alla dessa produkter skall ingrediensförteckningen inledas med följande: 'framställd av'.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 2392/89 (EGT L 232, 9.8.1989, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning nr 2333/92 (EGT L 231, 13.8.1992, s. 9).

⁽³⁾ Rådets förordning nr 3895/91 (EGT L 368, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning nr 1576/89 (EGT L 160, 12.6.1989, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets förordning nr 1601/91 (EGT L 149, 14.6.1991, s. 1)."

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (6) Vetenskapliga kommittén för livsmedel, som inrättats genom kommissionens beslut 97/579/EEG ⁽¹⁾, skall höras i alla frågor som rör direktiv 79/112/EEG när detta kan ha effekter på folkhälsan.

Oförändrat

- 1) Artikel 6.3 i direktiv 79/112/EEG skall ersättas med följande:

"3. Regler för hur ingredienserna skall anges vad gäller drycker som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol skall bestämmas inom fem år efter den 1 juli 2000

- a) genom de särskilda gemenskapsbestämmelser som är tillämpliga vad beträffar
- vin ⁽¹⁾, däribland mousserande vin ⁽²⁾, likörvin och pärlande vin ⁽³⁾ som bjuds ut till försäljning till konsumenter,
 - druvmust ⁽²⁾,
 - spritdrycker ⁽⁴⁾,
 - aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker, aromatiserade drinkar baserade på vin ⁽⁵⁾,

- b) genom förfarandet i artikel 17 vad beträffar andra produkter.

De bestämmelser som har antagits i enlighet med dessa förfaranden skall träda i kraft samtidigt för dryckerna enligt a och b i denna punkt.

För alla dessa produkter skall ingrediensförteckningen inledas med följande: 'framställd av'.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 2392/89 (EGT L 232, 9.8.1989, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning nr 2333/92 (EGT L 231, 13.8.1992, s. 9).

⁽³⁾ Rådets förordning nr 3895/91 (EGT L 368, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning nr 1576/89 (EGT L 160, 12.6.1989, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets förordning nr 1601/91 (EGT L 149, 14.6.1991, s. 1)."

⁽¹⁾ EGT L 237, 28.8.1997, s. 18.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 2

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna

ÄNDRAT FÖRSLAG

2) Följande artikel skall införas:

"Artikel 14a

Vetenskapliga kommittén för livsmedel skall höras i alla frågor som rör direktivet och som kan ha inverkan på folkhälsan."

Oförändrat

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar

(2000/C 177 E/03)

KOM(1999) 352 slutlig — 1999/0152(COD)

(Framlagt av kommissionen den 19 juli 1999)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningen och artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget, och

av följande skäl:

1. Rådets direktiv 91/308/EEG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar (nedan kallat "direktivet") antogs den 10 juni 1991 ⁽¹⁾.
2. Kommissionen har i två rapporter som i enlighet med artikel 17 i direktivet har överlämnats till Europaparlamentet och rådet rapporterat om hur genomförandet av detta direktiv fortskrider och om vilka framsteg som gjorts i kampen mot penningtvätt ⁽²⁾.
3. Som reaktion på kommissionens två rapporter begärde Europaparlamentet i sina rapporter och resolutioner en uppdatering och utvidgning av direktivet från 1991 ⁽³⁾.
4. I den handlingsplan som utarbetats av högnivågruppen för frågor om organiserad brottslighet och som antogs vid Europeiska rådets möte i Amsterdam den 16–17 juni 1997, och i synnerhet i rekommendation 26, uppmanades det till ytterligare ansträngningar för att bekämpa penningtvätt ⁽⁴⁾.
5. Det är lämpligt att direktivet, som är ett av de främsta internationella instrumenten i kampen mot penningtvätt, uppdateras i enlighet med kommissionens slutsatser och Europaparlamentets och medlemsstaternas önskan. Direktivet skall inte endast återspegla bästa internationella praxis på detta område utan det skall även fortsättningsvis ge den finansiella sektorn och andra känsliga verksamheter

ett gott skydd mot de skadliga effekterna av pengar som intjänats genom brott.

6. Enligt allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) får länder som undertecknat avtalet vidta nödvändiga åtgärder för att skydda offentliga normer samt vidta åtgärder av tillsynsskäl, bland annat för att säkerställa det finansiella systemets stabilitet och integritet. Dessa åtgärder får inte innebära begränsningar utöver vad som är motiverat för att uppnå målen.
7. I direktivet fastställs inte tydligt vilken medlemsstats myndigheter som skall erhålla rapporter om misstänkta transaktioner från sådana kreditinstituts och finansiella instituts filialer som har sina huvudkontor i en annan medlemsstat, ej heller vilken medlemsstats myndigheter som är ansvariga för att säkerställa att sådana filialer följer bestämmelserna i artikel 11 i direktivet.
8. Denna fråga har diskuterats i den kontaktkommitté med ansvar för penningtvätsfrågor som inrättades genom artikel 13 i direktivet. Myndigheterna i de medlemsstater där filialerna var belägna bör erhålla sådana rapporter och fullgöra de uppgifter som nämns ovan.
9. Denna ansvarstilldelning bör anges tydligt i direktivet genom en ändring av den definition av "kreditinstitut" och "finansiellt institut" som finns i artikel 1 i direktivet.
10. Europaparlamentet har uttryckt oro över att den verksamhet som växlingskontor ("bureaux de change") och överföringskontor ("money remittance offices") bedriver är känslig för penningtvätt. Dessa verksamheter omfattas redan av direktivet. För att skingra eventuella tvivel i denna fråga skall det i direktivet tydligt bekräftas att dessa verksamheter omfattas.
11. För att säkerställa en så fullständig täckning av den finansiella sektorn som möjligt skall det också klargöras att den verksamhet som investeringsföretag enligt definitionen i rådets direktiv 93/22/EEG (direktivet om investeringstjänster) bedriver omfattas av direktivet ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ KOM(95) 54 slutlig och KOM(1998) 401 slutlig.

⁽³⁾ Dok. A4-0187/96 och EGT C 198, 8.7.1996, s. 245; Dok. A4-0093/99 och EGT C ...

⁽⁴⁾ EGT C 251, 15.8.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27.

12. Enligt direktivet är medlemsstaterna endast skyldiga att bekämpa penningtvätt i samband med narkotikabrott. Det har under de senaste åren skett en utveckling mot en mycket vidare definition av begreppet penningtvätt som grundar sig på ett större antal förbrott eller underliggande brott, vilket till exempel återspeglas i den ändring som gjordes 1996 av de 40 rekommendationerna från Financial Action Task Force (FATF), det ledande internationella organet i kampen mot penningtvätt.
13. En bredare definition av förbrott underlättar rapporteringen av misstänkta transaktioner och det internationella samarbetet på detta område. Därför skall direktivet uppdateras i detta avseende.
14. I den gemensamma åtgärden av den 3 december 1998 antagen av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott ⁽¹⁾ kom medlemsstaterna överens om att räkna alla allvarliga brott, enligt definitionen i den gemensamma åtgärden, som förbrott i syfte att kriminalisera penningtvätt.
15. Genom direktivet införs skyldigheter särskilt beträffande rapportering av misstänkta transaktioner. Det skulle vara lämpligare och ligga mer i linje med tanken bakom åtgärdsplanen för bekämpning av organiserad brottslighet att utsträcka det förbud mot penningtvätt som föreskrivs i direktivet till att omfatta inte endast narkotikabrott utan alla de verksamheter som är föremål för organiserad brottslighet samt bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot Europeiska gemenskapens ekonomiska intressen enligt artikel 280 i fördraget.
16. Beträffande denna typ av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet skall de myndigheter i medlemsstaterna som har ansvar för att bekämpa penningtvätt och kommissionen samarbeta med varandra och utbyta relevant information.
17. Den 21 december 1998 antog rådet en gemensam åtgärd på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen genom vilken det blir ett brott att delta i en brottslig organisation i Europeiska unionens medlemsstater ⁽²⁾. Denna gemensamma åtgärd återspeglar medlemsstaternas ståndpunkt att det behövs en gemensam strategi på detta område.
18. Som föreskrivs i direktivet från 1991 upprättar den finansiella sektorn i varje medlemsstat, särskilt kreditinstituten, rapporter om misstänkta transaktioner. Det finns tecken på att förstärkningen av kontrollerna i den finansiella sektorn har tvingat de som ägnar sig åt penningtvätt att finna alternativa metoder för att dölja de genom brott intjänade medlens ursprung.
19. Det finns en tydlig tendens att de som ägnar sig åt penningtvätt i ökad utsträckning använder företag utanför den finansiella sektorn. Detta bekräftas av FATF:s studier av olika metoder och typologier för penningtvätt.
20. I artikel 12 i direktivet anges redan att bestämmelserna i direktivet skall utvidgas till att även omfatta andra sårbara yrkesgrupper och företagskategorier utanför den finansiella sektorn.
21. Frågan om sårbar verksamhet utanför den finansiella sektorn har diskuterats vid flera tillfällen i kontaktkommittén med ansvar för penningtvätsfrågor.
22. Bestämmelserna i direktivet om att kunderna måste identifiera sig, uppgiftsunderlag hållas och misstänkta transaktioner rapporteras bör utvidgas till att omfatta ett begränsat antal verksamheter och yrkesgrupper som har visat sig vara sårbara för penningtvätt.
23. Notarier och oberoende jurister bör omfattas av bestämmelserna i direktivet när de utför ett begränsat antal specifika finansiella transaktioner eller företagstransaktioner, där risken är som störst för att dessa juristers tjänster missbrukas i syfte att tvätta de pengar som utgör vinning från narkotikasmuggling eller organiserad brottslighet.
24. Om en oberoende advokat eller advokatbyrå företräder en klient i en formell rätts sak skulle det emellertid inte vara lämpligt att i direktivet ålägga advokaten en skyldighet att rapportera misstankar om penningtvätt.
25. I direktivet hänvisas till "de myndigheter, som har att bekämpa tvättning av pengar" och till vilka misstankar om penningtvätt skall rapporteras. Med beaktande av den tystnadsplikt som advokater är skyldiga sina kunder bör medlemsstaterna när det gäller oberoende jurister ha rätt att utse advokatsamfundet eller någon annan yrkesorganisation för advokater till ansvarig myndighet. De bestämmelser i vilka behandlingen av sådana rapporter och deras eventuella vidarebefordran till polis eller juridiska myndigheter regleras och i vilka lämpliga former av samarbete mellan advokatsamfund eller yrkesorganisationer och myndigheter med ansvar för bekämpning av penningtvätt i allmänhet regleras skall fastställas av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 333, 9.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

26. Finansiella tjänster beställs och tillhandahålls i allt högre grad med hjälp av medel (såsom post, telefon och dator) som begränsar den direkta kontakten mellan säljare och köpare eller som gör denna direkta kontakt överflödig. Även i sådana fall måste bestämmelserna om kundidentifikation som anges i direktivet följas. Kontaktkommittén för frågor om penningtvätt har granskat sådana anonyma transaktioner och har utarbetat principer och förfaranden för kundidentifikation. Dessa principer och förfaranden skall inkorporeras i direktivet som bilaga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/308/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

A. *Kreditinstitut*: ett kreditinstitut, så som det definieras i artikel 1 första strecksatsen i direktiv 77/780/EEG ⁽¹⁾, omfattande även inom gemenskapen belägna filialer, i den betydelse som anges i samma artikels tredje strecksats, till kreditinstitut med huvudkontor inom eller utanför gemenskapen.

B. *Finansiellt institut*:

1. Ett företag som inte är ett kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att utföra en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 14 i bilagan till direktiv 89/646/EEG. Dessa omfattar de verksamheter som växlingskontor ('bureaux de change') och överföringskontor utför.

2. Ett försäkringsföretag auktoriserat i enlighet med direktiv 79/267/EEG ⁽²⁾, om företaget bedriver verksamheter som täcks av det direktivet.

3. Ett investeringsföretag enligt definition i artikel 1 i direktiv 93/22/EEG.

Denna definition av finansiella institut omfattar även inom gemenskapen belägna filialer till finansiella institut med huvudkontor inom eller utanför gemenskapen.

C. *Tvättning av pengar*: följande förfaranden när de sker uppsåtligt:

— Omvandling eller överföring av egendom i vetskap om att egendomen härrör från brott eller från medverkan till brott och i syfte att hemlighålla eller dölja egendomens olagliga ursprung, eller för att hjälpa någon som är delaktig i sådan verksamhet att undandra sig de rättsliga följderna av sitt handlande.

— Hemlighållande eller döljande av en viss egendoms rätta beskaffenhet eller ursprung, av dess belägenhet, av förfogandet över den, av dess förflyttning, av de rättigheter som är knutna till den, eller av äganderätten till den, i vetskap om att egendomen härrör från brott eller från medverkan till brott.

— Förvärv, innehav eller brukande av egendom om den som mottar egendomen vid tidpunkten för mottagandet var medveten om att egendomen härörde från brott eller från medverkan till brott.

— Medverkan till, överenskommelse att utföra, försök och medhjälp till, främjande och underlättande av, samt rådgivning för utförande av någon av de gärningar som sägs i föregående strecksatser.

Vetskap, uppsåt och ändamål som utgör rekvisit för de ovan nämnda gärningarna, får härledas ur objektiva, faktiska omständigheter.

Tvättning av pengar skall betraktas som sådan även i fall då de gärningar, som frambringat den egendom som skall tvättas, begåtts inom någon annan medlemsstats eller ett tredje lands territorium.

D. *Egendom*: tillgångar av varje slag, vare sig fysiska eller icke fysiska, av fast eller lös natur, materiella eller immateriella, samt juridiska dokument eller instrument som styrker rätten till eller intresset i sådana tillgångar.

E. *Brott*:

— brottsliga gärningar som anges i artikel 3.1 a i Wienkonventionen ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EGT L 322, 17.12.1977, s. 30.

⁽²⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 29.

⁽³⁾ Förenta nationernas konvention mot olaglig handel med narkotika och psykotropa preparat, antagen den 19 december 1988 i Wien.

- deltagande i verksamhet som är kopplad till organiserad brottslighet,
- bedrägeri, korruption eller varje annan olaglig verksamhet som skadar eller som sannolikt kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen samt
- övriga brottsliga gärningar, beträffande vilka respektive medlemsstat föreskrivit att detta direktiv skall gälla.

F. *Behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter som i lag eller annan författning givits behörighet att utöva tillsyn över de institut eller personer som omfattas av detta direktiv.”

2. Följande artikel skall införas som artikel 2a:

”Artikel 2a

Medlemsstaterna skall säkerställa att de skyldigheter som anges i detta direktiv åläggs följande institut:

1. kreditinstitut enligt definitionen i punkt A i artikel 1,
2. finansiella institut enligt definitionen i punkt B i artikel 1,

och följande juridiska eller fysiska personer i deras roll som yrkesutövare:

3. externa revisorer,
4. fastighetsmäklare,
5. notarier och andra oberoende jurister när de hjälper eller företräder en klient vid
 - a) köp och försäljning av fastigheter eller företag,
 - b) hantering av klientens pengar, värdepapper eller andra tillgångar,
 - c) öppnande eller förvaltande av bank-, spar- eller värdepapperskonton,
 - d) bildande, drivande eller ledande av företag, förvaltningsbolag eller liknande strukturer,
 - e) genomförande av varje annan finansiell transaktion,
6. handlare som köper och säljer varor av högt värde, såsom ädelstenar eller ädelmetaller,
7. penningtransportörer och
8. driftsansvariga för, ägare till och chefer för kasinon.”

3. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall se till att kreditinstitut och finansiella institut kräver av sina kunder att de styrker sin identitet när ett affärsförhållande inleds, särskilt då ett spar-konto eller annat konto öppnas och då bankfackstjänster erbjuds.

2. Identifikationskravet skall tillämpas även vid transaktioner med andra kunder än sådana som avses i punkt 1, då transaktionen gäller ett belopp motsvarande 15 000 euro eller mer, vare sig transaktionen genomförs på en gång eller i flera led som verkar ha samband. Om summan inte är känd då transaktionen utförs, skall det berörda institutet eller personen begära identifikation så snart det fått kännedom om summan och konstaterat att gränsvärdet uppnåtts.

Om ett institut upprättar affärsrelationer eller inleder en transaktion med en kund som inte har varit fysiskt närvarande ur identifikationssynpunkt (anonyma transaktioner) skall de principer och förfaranden som anges i bilagan tillämpas.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 skall, i fråga om försäkring som sådana försäkringsföretag som avses i direktiv 79/267/EEG har meddelat inom ramen för verksamhet som omfattas av det direktivet, identifikationskravet inte tillämpas vid sådana periodiska premiebetalningar, eller premiebetalningar som skall ske visst år, som inte överstiger 1 000 euro, inte heller vid engångspremiebetalningar som uppgår till högst 2 500 euro. Om de periodiska premiebetalningarna, eller premiebetalningarna som skall ske visst år, höjs så att de överstiger gränsvärdet 1 000 euro, skall identifikation krävas.

3a. Trots vad som sägs i punkt 2 skall identifikation krävas av alla kasinokunder som köper eller växlar spelmarker till ett värde av 1 000 euro eller mer.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att identifikationskravet inte skall vara obligatoriskt i fråga om pensionsförsäkring som grundar sig på ett anställningskontrakt eller den försäkrades yrkesverksamhet, detta förutsatt att försäkringsbrevet inte innehåller någon återköpsklausul och inte får användas som säkerhet för lån.

5. I de fall då det råder osäkerhet om huruvida sådana kunder, som avses i föregående punkter, handlar för egen del, samt i de fall då det står klart att de inte handlar för egen del, skall de institut och personer som omfattas av detta direktiv vidta lämpliga åtgärder för att skaffa sig upplysningar om den verkliga identiteten hos de personer, för vilkas räkning kunderna i fråga handlar.

6. De institut och personer som omfattas av detta direktiv skall genomföra sådan identifikation även om transaktionsbeloppet är lägre än föreskrivet gränsvärde, närhelst det föreligger misstanke om tvättning av pengar.

7. De institut och personer som omfattas av detta direktiv skall inte vara skyldiga att genomföra identifikation enligt denna artikel, om kunden är ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som omfattas av detta direktiv.

8. Medlemsstaterna får föreskriva att identifikationskravet, såvitt gäller transaktioner som avses i punkterna 3 och 4, skall anses tillgodosett när det har klarlagts att betalningen skall ske från ett konto som i enlighet med föreskrifterna i punkt 1 öppnats i kundens namn hos ett kreditinstitut som omfattas av detta direktiv."

4. I artiklarna 4 och 5 skall orden "kreditinstitut och finansiella institut" ersättas med "de institut och personer som omfattas av detta direktiv".

5. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv samt dessas styrelseledamöter och anställda samarbetar fullt ut med de myndigheter, som har att bekämpa tvättning av pengar

a) genom att självmant lämna dessa myndigheter upplysningar om alla förhållanden som kan tyda på tvättning av pengar,

b) genom att på begäran av dessa myndigheter förse dem med alla uppgifter som behövs, i enlighet med fastställda förfaranden enligt tillämplig lagstiftning.

2. Uppgifter som avses i punkt 1 skall lämnas vidare till de myndigheter som har att bekämpa tvättning av pengar i den medlemsstat, inom vars territorium det uppgiftslämnande institutet är beläget eller den uppgiftslämnande personen hör hemma. Uppgifterna skall normalt lämnas vidare av den person eller de personer som instituten eller personerna utsett i enlighet med vad som sägs i artikel 11.1.

3. Beträffande de oberoende jurister som det hänvisas till i artikel 2a.5 kan medlemsstaterna utse advokatsamfund eller lämplig självreglerande yrkesorganisation som den myndighet som det hänvisas till i punkt 1 i denna artikel. I detta fall skall medlemsstaterna fastställa lämplig form för samarbete mellan denna myndighet och de övriga myndigheter som är ansvariga för bekämpning av penningtvätt.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa de bestämmelser som anges i punkt 1 på dessa jurister när det gäller sådan

information som de får från en klient för att kunna företräda denne i en rättssak. Detta undantag från skyldigheterna i punkt 1 skall inte omfatta något fall där det finns skäl att misstänka att rådgivning efterfrågas i syfte att underlätta penningtvätt.

4. Uppgifter som lämnas till myndigheterna i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 får användas endast i samband med bekämpandet av tvättning av pengar. Medlemsstaterna får dock föreskriva att uppgifterna får användas även för andra ändamål."

6. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

Medlemsstaterna skall se till att de institut och personer som omfattas av detta direktiv, till dess de underrättat de myndigheter som avses i artikel 6, avstår från att utföra sådana transaktioner som de vet har eller misstänker ha samband med tvättning av pengar. Dessa myndigheter får, under de förutsättningar som gäller enligt deras respektive nationella lagar, ge föreläggande om att transaktionen inte skall utföras. I de fall då en sådan transaktion misstänks föranleda tvättning av pengar och det inte är möjligt att på angivet sätt underlåta att utföra transaktionen eller underlåtenheten är ägnad att motverka försök att efterforska dem som gynnas av ett misstänkt förfarande för tvättning av pengar, skall det berörda institutet i efterhand omedelbart underrätta myndigheterna."

7. I artikel 8 skall orden "kreditinstitut och finansiella institut" ersättas med "de institut och personer som omfattas av detta direktiv".

8. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Om ett institut eller en person som omfattas av detta direktiv eller en anställd eller en styrelseledamot i god tro har röjt upplysningar, som avses i artiklarna 6 och 7, för de myndigheter som har att bekämpa tvättning av pengar, skall detta inte innebära överträdelse av någon sekretessregel som följer av ett avtal eller av någon föreskrift i lag eller annan författning, och inte föranleda ansvar i någon form för institutet eller personen eller deras styrelseledamöter eller anställda."

9. I artikel 10 skall orden "ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut" ersättas med "de institut och personer som omfattas av detta direktiv".

10. I artikel 11 skall orden "kreditinstitut och finansiella institut" ersättas med "de institut och personer som omfattas av detta direktiv".

11. Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall se till att bestämmelserna i detta direktiv utvidgas, helt eller delvis, till att omfatta andra yrkesgrupper och företagskategorier än de institut och personer som avses i artikel 2a, då det är särskilt sannolikt att den verksamhet som bedrivs utnyttjas för tvättning av pengar.

2. I fall som gäller bedrägeri, korruption eller varje annan olaglig verksamhet som skadar eller som sannolikt kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen skall de myndigheter med ansvar för att bekämpa penningtvätt som avses i artikel 6 och kommissionen, om den har behörighet, samarbeta med varandra i syfte att förebygga och upptäcka penningtvätt. I detta syfte skall de utbyta relevant information om misstänkta transaktioner. Information som utbyts på detta sätt skall omfattas av sekretessregler.

3. När det gäller oberoende jurister kan medlemsstaterna undanta advokatsamfund eller självreglerande yrkesorganisationer från skyldigheterna enligt stycke 2."

Artikel 2

Tre år efter det att detta direktiv antagits skall kommissionen, inom ramen för den rapport som anges i artikel 17 i direktiv 91/308/EEG, genomföra en särskild undersökning av aspekter som har samband med den särskilda behandlingen av oberoende jurister, identifikationen av kunder i anonyma transaktioner och möjliga effekter på den elektroniska handeln.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2001.

2. När en medlemsstat antar sådana bestämmelser, skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

KREDITINSTITUTS OCH FINANSIELLA INSTITUTS IDENTIFIKATION AV KUNDER (FYSISKA PERSONER) I ANONYMA FINANSIELLA TRANSAKTIONER

Inom ramen för direktivet skall följande principer tillämpas på identifikationsförfarandena för anonyma finansiella transaktioner:

- i) Förfarandena skall säkerställa en tillräcklig kundidentifikation.
- ii) Förfarandena kan tillämpas förutsatt att det inte finns några rimliga skäl att anta att direkt kontakt undviks för att dölja kundens riktiga identitet och förutsatt att det inte finns någon misstanke om penningtvätt.
- iii) Förfarandena skall inte tillämpas på transaktioner som inbegriper användning av kontanter.
- iv) I de förfaranden för internkontroll som anges i artikel 11.1 i direktivet skall särskilt anonyma transaktioner beaktas.
- v) Om motparten till det institut som genomför transaktionen (nedan kallat "avtalsslutande institut") är en kund, kan identifikation ske genom följande förfaranden:
 - a) En direkt identifikation kan genomföras vid det avtalsslutande institutets filial eller representationskontor som ligger närmast kunden.
 - b) Om identifikationen genomförs utan direkt kontakt med kunden:

— Genom att begära en kopia av kundens officiella identifikationsdokument eller det officiella numret i identifikationsdokumentet. Särskild uppmärksamhet skall ägnas kontrollen av kundens adress när detta anges på identifikationsdokumentet (till exempel dokument beträffande transaktionen som skall skickas rekommenderat med mottagningsbevis till kundens adress).

- Genom att genomföra den första betalningen i transaktionen via ett konto som öppnats i kundens namn hos ett kreditinstitut i Europeiska unionen eller i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Staterna får godta betalningar som genomförs via välrenommerade kreditinstitut i tredje land som tillämpar likvärdiga regler för bekämpning av penningtvätt.
 - Genom att det avtalsslutande institutet noga kontrollerar att identiteten på innehavaren av det konto genom vilket betalningen sker och kundens identitet enligt identifikationsdokumentet (eller av vad som framgår av identifikationsnumret) är en och samma. Om det skulle råda tvivel i detta avseende skall det avtalsslutande institutet kontakta det kreditinstitut där kontot öppnats i syfte att kontrollera kontohavarens identitet. Om tvivlen fortfarande kvarstår skall ett intyg begäras från kreditinstitutet i vilket kontohavarens identitet styrks och det intygas att identifikationen genomfördes på ett korrekt sätt och att alla uppgifter har registrerats i enlighet med direktivet.
- c) Vid vissa försäkringstransaktioner kan undantag göras från identifikationskraven om betalningen "skall ske från ett konto som öppnats i kundens namn hos ett kreditinstitut som omfattas av detta direktiv" (Artikel 3.8).
- vi) Om motparten till det avtalsslutande institutet är ett annat institut som agerar på en kunds vägnar, gäller följande:
- a) Om motparten hör hemma i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet behöver det avtalsslutande institutet inte genomföra identifikation av kunden. (Art. 3.7 i direktivet).
 - b) Om motparten hör hemma utanför Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall institutet kontrollera motpartens identitet (om den inte är känd) genom att konsultera ett tillförlitligt register över finansiella institut. Om det skulle råda tvivel i detta hänseende, skall institutet begära att få motpartens identitet bekräftad av tillsynsmyndigheterna i det tredje land där motparten hör hemma. Institutet skall också vidta "lämpliga åtgärder för att skaffa sig upplysningar" om motpartens kund (de personer, för vilkas räkning kunderna i fråga handlar) (Art. 3.5 i direktivet). Dessa "lämpliga åtgärder" kan sträcka sig från att endast begära kundens namn och adress, i de fall landet tillämpar likvärdiga identifikationskrav, till att begära ett intyg från motparten av vilket det framgår att kundens identitet har kontrollerats och registrerats på ett korrekt sätt, i de fall identifikationskraven i landet i fråga inte är likvärdiga.
- vii) Ovannämnda förfaranden utesluter inte användning av andra förfaranden, som enligt de behöriga myndigheterna kan ge samma säkerhet i identifikationen vid anonyma finansiella transaktioner.
-

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av direktiv 97/7/EG och 98/27/EG ⁽¹⁾

(2000/C 177 E/04)

KOM(1999) 385 slutlig — 98/0245(COD)

(Framlagt av kommissionen enligt artikel 250.2 i EG-fördraget den 23 juli 1999)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2, 55 och 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande,

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 251 i fördra-
get, och

av följande skäl:

- (1) Åtgärder bör vidtas för att inom ramen för förverkligandet av den inre marknads mål gradvis befästa denna marknad. Dessa åtgärder bör även bidra till att en hög konsumentskyddsnivå uppnås, enligt artiklarna 95 och 153 i fördraget.
- (2) Såväl för konsumenter som för leverantörer av finansiella tjänster kommer distansförsäljning av finansiella tjänster att utgöra ett av de främsta konkreta resultaten av den inre marknads fullbordan.
- (3) Inom ramen för den inre marknaden ligger det i konsumenternas intresse att utan åtskillnad kunna få tillgång till ett så stort utbud som möjligt av tillgängliga finansiella tjänster i gemenskapen, för att de skall kunna välja de tjänster som är bäst avpassade för deras behov. För att säkerställa konsumenternas väsentliga rätt till valfrihet krävs en hög konsumentskyddsnivå så att konsumenternas förtroende för handel på distans kan öka.
- (4) För att den inre marknaden skall fungera väl är det viktigt att konsumenterna kan förhandla fram och ingå avtal med leverantörer som är etablerade utanför deras land, oavsett om leverantören även är etablerad i det land konsumenten är bosatt.
- (5) Finansiella tjänster är till följd av sin immateriella karaktär särskilt lämpade för handel på distans. Inrättandet av en rättslig ram för distansförsäljning av finansiella tjänster bör

därför öka konsumenternas tilltro till att använda sådan ny teknik för köp av finansiella tjänster på distans som elektronisk handel.

- (6) I Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ⁽²⁾ fastställs de viktigaste bestämmelserna för distansavtal som ingås mellan en leverantör och en konsument när det gäller varor eller tjänster. Finansiella tjänster omfattas emellertid inte av ovan nämnda direktiv.
- (7) Inom ramen för sin undersökning för att fastställa behovet av särskilda åtgärder på detta område har kommissionen uppmanat samtliga berörda parter att framföra sina synpunkter, särskilt i samband med utarbetandet av grönboken Finansiella tjänster: att tillgodose konsumenternas förväntningar ⁽³⁾. De samråd som ägde rum i detta sammanhang visade att konsumentskyddet behöver stärkas på detta område. Kommissionen har därför beslutat att lägga fram ett särskilt förslag om distansförsäljning av finansiella tjänster ⁽⁴⁾.
- (8) Om de bestämmelser om konsumentskydd vid distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter som medlemsstaterna antar skulle brista i överensstämmelse eller vara utformade på olika sätt skulle detta inverka negativt på den inre marknads funktion och på konkurrensen mellan företagen på denna marknad. Det är därför nödvändigt att på detta område införa gemensamma EG-bestämmelser som inte leder till några negativa konsekvenser för det allmänna konsumentskyddet i medlemsstaterna.
- (9) Med hänsyn till den höga konsumentskyddsnivå som det här direktivet säkerställer, och för att säkerställa fri rörlighet för finansiella tjänster, kan medlemsstaterna inte besluta om andra bestämmelser än dem som fastställs i detta direktiv på de områden som harmoniseras genom direktivet.
- (10) Detta direktiv omfattar alla finansiella tjänster som kan tillhandahållas på distans. Vissa finansiella tjänster regleras emellertid av särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen. Dessa särskilda bestämmelser fortsätter att vara tillämpliga på sådana finansiella tjänster. Det är dock lämpligt att fastställa principer för distansförsäljning av sådana tjänster.

⁽¹⁾ EGT C 385, 11.12.1998, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽³⁾ KOM(96) 209 slutlig, 22.5.1996.

⁽⁴⁾ Meddelande från kommissionen: "Finansiella tjänster: stärka konsumenternas förtroende", KOM(97) 309 slutlig, 26.6.1997.

- (11) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget kan målen för det här direktivet inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna utan kan bättre uppnås på gemenskapsnivå.
- (12) De avtal som förhandlas fram på distans innebär att olika tekniker för distanskommunikation används. Dessa används inom ramen för ett system för försäljning eller tillhandahållande av tjänster där leverantören och konsumenten inte är närvarande samtidigt. Den ständiga utvecklingen av dessa tekniker gör det nödvändigt att lägga fast de principer som skall gälla på detta område, även för de tekniker som ännu bara används i begränsad omfattning. Distansavtal är alltså sådana avtal där anbud, förhandling och ingående sker på distans.
- (13) Ett och samma avtal som omfattar flera på varandra följande handlingar kan ha olika rättslig innebörd i medlemsstaterna. Det är emellertid betydelsefullt att direktivet tillämpas på samma sätt i samtliga medlemsstater. Därför bör detta direktiv anses tillämpligt på den första i en rad på varandra följande handlingar eller på den första av en rad separata handlingar som är fördelade över en viss tid och som kan anses utgöra en helhet, samt att denna handling eller denna rad av handlingar är föremål för ett enda avtal eller för separata på varandra följande avtal.
- (14) Genom att direktivet hänvisar till ett system för tillhandahållande av tjänster som organiseras av leverantörer av finansiella tjänster, undantas därför från dess tillämpningsområde sådana tjänster som endast tillhandahålls på tillfällig basis utanför affärsstrukturer som inrättats för att ingå distansavtal.
- (15) Leverantören är den person som tillhandahåller tjänsterna på distans. Detta direktiv bör emellertid också tillämpas då en mellanman medverkar i något led i försäljningen. Med hänsyn till arten och graden av denna medverkan, bör relevanta bestämmelser i detta direktiv tillämpas på mellanmannen, oberoende av dennes juridiska ställning.
- (16) Användningen av tekniker för distanskommunikation får inte leda till att den information som ges till kunden begränsas på ett oberättigat sätt. För att säkerställa öppenhet, fastställs i detta direktiv krav som skall garantera en lämplig omfattning av den information som skall ges till konsumenten, såväl före avtalets ingående som därefter. Innan ett avtal ingås bör konsumenten få nödvändiga upplysningar för att på ett godtagbart sätt kunna bedöma den finansiella tjänst som erbjuds och därmed kunna göra ett välgrundat val. Leverantören bör uttryckligen ange hur länge hans eventuella erbjudande gäller utan ändringar.
- (16a) För att säkerställa ett så gott konsumentskydd som möjligt är det viktigt att konsumenten är tillräckligt informerad om bestämmelserna i det här direktivet och om eventuella regler för god affärssed på detta område.
- (17) Det bör fastställas att konsumenten skall ha en ångerrätt utan påföljd och utan att behöva ange några skäl.
- (18) Utgår
- (19) Konsumenten bör skyddas mot tjänster som inte har ställts. Konsumenten bör vara befriad från alla skyldigheter i fråga om tjänster som inte har beställts och avsaknad av svar bör inte innebära att konsumenten samtycker. Denna regel bör dock inte utgöra något hinder mot att avtal som vederbörligen ingåtts mellan parterna förlängs automatiskt, när detta medges enligt medlemsstaternas rättsordning.
- (20) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att effektivt skydda konsumenter som inte vill bli kontaktade med hjälp av viss kommunikationsteknik. Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av sådana särskilda garantier som gemenskapslagstiftningen ger konsumenten i fråga om skydd för privatlivet och för personuppgifter.
- (21) För att skydda konsumenterna är det viktigt att behandla frågan om tvister. Det bör i medlemsstaterna finnas lämpliga och effektiva förfaranden för reklamation och överklagan för att lösa eventuella tvister mellan leverantörer och konsumenter, i förekommande fall bör befintliga förfaranden användas.
- (22) När det gäller konsumenternas rätt att få sin sak prövad, särskilt i domstolar för att lösa tvister över gränserna, bör hänsyn tas till kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet med titeln Effektivisering av hur domar meddelas och verkställs inom Europeiska unionen ⁽¹⁾.
- (23) Medlemsstaterna bör även uppmuntra statliga eller privata organ som har inrättats för att reglera tvister utanför domstol att samarbeta för att lösa tvister över gränserna. Ett sådant samarbete skulle bland annat kunna syfta till att göra det möjligt för konsumenten att vända sig till organ utanför domstol i den medlemsstat där denne är bosatt för att framföra klagomål mot leverantörer som är etablerade i andra medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT C 33, 31.1.1998, s. 3.

(24) Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna har gjort åtaganden inom ramen för GATS (Allmänna tjänstehandelsavtalet) om möjligheten för konsumenterna att köpa bank- och investeringstjänster utomlands. I enlighet med GATS får medlemsstaterna besluta om åtgärder av försiktighetsskäl, vilket även inbegriper åtgärder till skydd för investerare, insättare, försäkringstagare och personer som har rätt till en finansiell tjänst från en leverantör. Sådana åtgärder får dock inte innebära vidare restriktioner än vad som är motiverat för att skydda konsumenterna.

(25) Utgår

(26) Efter att detta direktiv har antagits bör tillämpningsområdet utvidgas för Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/27/EG av den 19 maj 1998 om förbudsfrläggande för att skydda konsumenternas intressen ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

- a) Syftet med detta direktiv är en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter.
- b) Vid avtal som avser finansiella tjänster som inbegriper på varandra följande handlingar eller en rad separata handlingar fördelade över tiden, skall bestämmelserna i detta direktiv endast tillämpas på den första handlingen, oavsett om dessa handlingar enligt nationell lagstiftning kan betraktas som delar av ett enda avtal eller av enskilda separata avtal.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *distansavtal*: avtal om finansiella tjänster som ingås mellan en leverantör och en konsument inom ramen för ett system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans som organiseras av leverantören, som för avtalets ändamål uteslutande använder sig av teknik för distanskommunikation fram till den tidpunkt då avtalet ingås, inbegripet själva ingåendet av avtalet,
- b) *finansiell tjänst*: alla bank-, försäkrings-, investerings- och betalningstjänster.
- b.a) *fastighetskrediter*: alla krediter, oavsett vilka garantier eller säkerheter som är knutna därtill, som huvudsakligen är

avsedda för förvärv av eller fortsatt äganderätt till en tomt eller en fastighet som är bebyggd eller som skall bebyggas, eller för renovering eller förbättring av en fastighet,

- c) *leverantör*: en fysisk eller juridisk person som, inom ramen för sin närings- eller yrkesverksamhet, själv tillhandahåller sådana tjänster som är föremål för avtal som omfattas av detta direktiv, eller som fungerar som mellanman vid tillhandahållandet av sådana tjänster eller vid ingåendet av ett distansavtal mellan dessa parter,
- d) *konsument*: en fysisk person som i avtal som omfattas av detta direktiv handlar för ändamål som inte ingår i hans närings- eller yrkesverksamhet,
- e) *teknik för distanskommunikation*: varje teknik som, utan att leverantören och konsumenten är fysiskt närvarande samtidigt, kan användas för ingående av avtal på distans mellan dessa parter,
- f) *varaktigt medium*: varje instrument som konsumenten kan använda för att bevara information som riktats särskilt till honom personligen och som i synnerhet återfinns på data-disketter, cd-romskivor eller på den hårddisk i konsumentens dator på vilken elektronisk post lagras,
- g) *operatör eller leverantör av teknik för distanskommunikation*: varje fysisk eller juridisk person, offentligrättslig eller privaträttslig, vars närings- eller yrkesverksamhet består i att tillhandahålla leverantörer en eller flera tekniker för distanskommunikation.

Artikel 3

Information till konsumenten innan avtal ingås

1. I god tid innan avtal ingås skall konsumenten ges följande förhandsinformation:
 - a) Uppgifter om leverantörens namn och adress jämte namn på och adress till den företrädare för leverantören som är etablerad i det land konsumenten är bosatt och till vilken konsumenten kan vända sig, om en sådan företrädare finns.
 - b) En beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper.
 - c) Den finansiella tjänstens totala pris, inklusive skatter och avgifter.
 - d) Uppgifter om hur tjänsten skall betalas och levereras eller hur avtalet skall fullgöras.
 - e) Uppgifter om hur länge anbudet eller priset gäller.
 - f) I de fall då priset kan variera mellan den tidpunkt då uppgifterna lämnas och den tidpunkt då avtalet ingås, skall uppgifter lämnas om att en sådan variation kan förekomma och om hur konsumenten kan kontrollera priset när avtalet ingås.

⁽¹⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 51.

- g) Kostnaden för användning av tekniken för distanskommunikation, om beräkningen inte baseras på grundtaxan.
- h) Uppgifter om att ångerrätt finns, hur länge den gäller och om de villkor och former som gäller för att ta i anspråk den ångerrätt som avses i artikel 4.
- i) Uppgifter om att ingen ångerrätt finns för de finansiella tjänster som avses i artikel 4.1 andra stycket.
- j) Uppgifter om det belopp som avses i artikel 5.1 a, eller, i det fall som avses i artikel 5.1 b, om grundbeloppet för beräkning av det pris för tjänsten som konsumenten skall betala om ångerrätten tas i anspråk.
- k) Uppgifter om avtalets kortaste löptid, när det gäller avtal om fortlöpande eller periodiskt återkommande finansiella tjänster.
- l) Villkor för uppsägning av avtalet.
- m) Uppgifter om vilken lagstiftning som skall tillämpas på avtalet, om det i avtalet föreskrivs att en annan lagstiftning än lagstiftningen i det land där konsumenten är bosatt skall tillämpas.
- n) Uppgifter om behörig domstol vid tvistemål, om det i avtalet föreskrivs att någon annan domstol än domstolen i det land där konsumenten är bosatt skall vara behörig vid tvistemål, utan att detta påverkar tillämpningen av Brysselkonventionen.
- o) Uppgifter om leverantörens tillsynsmyndighet, om leverantören är underställd sådan tillsynsmyndighet.
- p) Uppgifter om förfaranden för reklamation och överklagande utanför domstol.

Emellertid gäller följande:

- För sådana tjänster som omfattas av direktiv 92/49/EEG skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 43 i detta direktiv, endast de uppgifter som avses i c, d, e, f, g, h, i, j, k, l och p lämnas.
- För sådana tjänster som omfattas av direktiv 92/96/EEG skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 31 och bilaga 2 i detta direktiv, endast de uppgifter som avses i c, e, f, g, j och o lämnas.
- För sådana finansiella tjänster som omfattas av direktiv 85/611/EEG skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 27–35 och artiklarna 44–47 samt bilagorna A och B i detta direktiv, endast de uppgifter som avses i g, i, m, n, o och p lämnas.
- För sådana finansiella tjänster som omfattas av direktiv 89/298/EEG skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 7–18 och artikel 21 i detta direktiv, endast de uppgifter som avses i g, i, m, n, o och p lämnas.
- För sådana tjänster som omfattas av direktiv 93/22/EEG skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 11 i detta direktiv, endast de uppgifter som avses i e, f, g, h, i, j, m, n, o och p lämnas.

2. Den information som avses i punkt 1, vars affärsmässiga syfte tydligt skall framgå, skall ges på ett tydligt och begripligt sätt med hjälp av ett medel som är avpassat till den teknik för distanskommunikation som används, särskilt med iakttagande av principer för god affärssed och för skydd av personer som saknar rättslig handlingsförmåga enligt nationell lagstiftning, t.ex. minderåriga.

3. Utgår

4. Utgår

Artikel 3a

Överlämnande av avtalsvillkoren och förhandsinformationen

1. Så snart avtalet har ingåtts skall leverantören, i pappersform eller på annat varaktigt medium och i en utformning som är klar och begriplig, överlämna samtliga avtalsvillkor och de uppgifter som anges i artikel 3.1 till konsumenten.

2. Leverantören skall vara befriad från denna skyldighet om avtalsvillkoren och de uppgifter som anges i artikel 3.1, i pappersform eller på annat varaktigt medium, redan har överlämnats till konsumenten innan avtalet ingicks.

3. Beslut om valet av medium fattas gemensamt av parterna.

Artikel 4

Ångerrätt efter avtalets ingående

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att konsumenten, utan att behöva lämna någon motivering eller få vidkännas någon påföljd, skall ha en ångerrätt som får fastställas till mellan 14 och 30 dagar, beroende på de finansiella tjänster som berörs,

a) från och med avtalets ingående, i de fall då konsumenten i enlighet med artikel 3a.2 erhåller avtalsvillkoren och de uppgifter som anges i artikel 3.1 innan avtalet ingås,

b) från och med den dag då konsumenten i enlighet med artikel 3a.1 erhåller avtalsvillkoren och de uppgifter som anges i artikel 3.1 eller från och med den senare av de dagar då avtalsvillkoren eller uppgifterna erhålls, i de fall då avtalet ingås på konsumentens uttryckliga begäran innan dessa villkor och uppgifter har erhållits.

Om leverantören iakttar den tidsfrist för ångerrätt som föreskrivs enligt lagstiftningen i den medlemsstat där leverantören är etablerad, skall leverantören inte vara skyldig att iaktta någon annan tidsfrist för ångerrätt som kan föreskrivas i den medlemsstat där konsumenten är bosatt.

1a. Ångerrätten skall inte tillämpas på avtal som rör följande:

- a) Valutatransaktioner.
- b) Mottagande, förmedling och/eller verkställande av uppdrag och tillhandahållande av tjänster som rör följande finansiella produkter:
 - Penningmarknadsinstrument.
 - Överlåtbara värdepapper.
 - Andelar i värdepappersfonder och andra kollektiva investeringsprogram.
 - Terminkontrakt och optioner.
 - Valuta- och ränteinstrument vilkas pris beror på fluktuationer på finansmarknaden som leverantören inte kan styra.
- c) Andra försäkringar än livförsäkringar med en kortare löptid än två månader.
- d) Avtal som är helt fullgjorda innan konsumenten tar sin ångerrätt i anspråk.

1b. I fråga om fastighetskrediter får medlemsstaterna föreskriva att konsumenten inte längre får åberopa ångerrätten

- när finansieringsbeloppet med konsumentens medgivande har överförts till säljaren av den fasta egendomen eller till säljarens företrädare,
- när en handling som hänför sig till ett avtal om fastighetskredit i vilket konsumenten är part har upprättats eller registrerats enligt gällande bestämmelser inför en jurist som har behörighet att upprätta eller registrera sådana handlingar.

I fråga om krediter som finansieras på grundval av hypoteksbankobligationer får medlemsstaterna dock föreskriva att konsumenten inte skall ha någon sådan ångerrätt som avses i punkt 1.

2. Om leverantören på ett otillbörligt sätt har påverkat konsumenten att ingå avtalet, får avtalet frånträdas med alla rättsliga konsekvenser som följer av detta enligt den lagstiftning som är tillämplig på avtalet, utan att det påverkar tillämpningen av ångerrätten eller konsumentens rätt att enligt nationell rätt få ersättning för den skada han lidit.

I enlighet med denna bestämmelse skall det inte betraktas som otillbörlig påverkan om leverantören lämnat konsumenten objektiv information om priset på en sådan finansiell tjänst som beror på fluktuationer på marknaden.

3. Konsumenten skall ta sin ångerrätt i anspråk genom att meddela detta till leverantören, i pappersform eller på annat varaktigt medium som leverantören råder över och har tillgång till.

4. Utgår

5. Övriga rättsverkningar och villkor vid frånträdan av avtal skall regleras enligt den lag som är tillämplig på avtalet.

Artikel 5

Fullgörande av avtalet och betalning för tjänst som tillhandahållits innan ångerrätten tas i anspråk

-1. Leverantören får inte utan konsumentens uttryckliga samtycke påbörja fullgörandet av avtalet innan den tidsfrist som föreskrivs i artikel 4.1 har löpt ut.

1. När konsumenten tar sin ångerrätt i anspråk enligt artikel 4.1, skall han bara vara skyldig att så snart som möjligt betala

a) antingen ett fast belopp som motsvarar priset för den finansiella tjänst som leverantören faktiskt har tillhandahållit innan ångerrätten togs i anspråk, oavsett när detta skedde eller,

b) i de fall då kostnaden för den finansiella tjänst som leverantören faktiskt har tillhandahållit beror på när ångerrätten togs i anspråk, ett belopp som gör det möjligt för konsumenten att beräkna det pris som skall betalas i förhållande till den tid som förflutit mellan den dag då avtalet ingicks och den dag då konsumenten tog sin ångerrätt i anspråk.

Varken i a eller b får det belopp som skall betalas vara så stort att det kan utgöra en påföljd.

2. Om leverantören inte kan styrka att konsumenten har underrättats i enlighet med artikel 3.1 j, får leverantören inte kräva något belopp av konsumenten i samband med att ångerrätten tas i anspråk.

3. Leverantören är skyldig att till konsumenten så snart som möjligt och senast inom trettio dagar betala tillbaka alla belopp som leverantören erhållit av konsumenten när distansavtalet ingicks, med undantag av de belopp som avses i punkt 1.

Artikel 6

Utgår

Artikel 7

Utgår

Artikel 8

Tjänst som inte finns att tillgå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av medlemsstaternas civilrättsliga bestämmelser om underlåtenhet att fullgöra avtal skall leverantören, i de fall då den finansiella tjänst som avtalet gäller helt eller delvis inte finns att tillgå, omedelbart underrätta konsumenten om detta.

2. Om den finansiella tjänsten inte alls finns att tillgå skall leverantören till konsumenten omedelbart och senast inom trettio dagar betala tillbaka de belopp som konsumenten har erlagt.

3. Om den finansiella tjänsten endast delvis finns att tillgå får avtalet fullgöras bara om leverantören och konsumenten uttryckligen samtycker.

Om detta uttryckliga samtycke inte uppnås skall leverantören till konsumenten omedelbart och senast inom trettio dagar betala tillbaka de belopp som konsumenten har erlagt.

Om tjänsten endast delvis utförts skall leverantören omedelbart och senast inom trettio dagar betala tillbaka de belopp till konsumenten som avser den del av tjänsten som inte utförts.

Artikel 8a

Betalning med kort

Medlemsstaterna skall se till att lämpliga bestämmelser finns så att konsumenten

— kan begära att en betalning återkallas om konsumentens betalkort används på ett bedrägligt sätt inom ramen för avtal som omfattas av detta direktiv,

— vid sådana fall av bedrägeri, antingen återfår eller ersätts med de belopp som erlagts som betalning.

Artikel 8b

Återlämnande av originalhandlingar

När konsumenten tar sina rättigheter i anspråk enligt artikel 4.1, och i de fall som avses i artikel 8, skall konsumenten till leverantören omedelbart återlämna alla de avtalshandlingar i original med leverantörens underskrift som överlämnades vid avtalets ingående.

Artikel 9

Tjänster som inte beställts

Utan att det påverkar tillämpningen av medlemsstaternas rättsliga föreskrifter om automatisk förlängning av avtal skall medlemsstaterna, i de fall då ett sådant förfarande medges, vidta nödvändiga åtgärder för att

— förbjuda att tjänster tillhandahålls konsumenten utan föregående beställning från konsumentens sida, när denna tjänst innehåller en begäran om omedelbar eller senare betalning,

— befria konsumenten från alla skyldigheter vid tillhandahållande av tjänster som inte har beställts, och att avsaknad av svar från konsumentens sida inte skall innebära att konsumenten samtycker.

Artikel 10

Meddelanden som inte efterfrågats

1. För att en leverantör skall få använda sig av följande tekniker måste konsumenten ge sitt samtycke på förhand:

— Automatiskt uppringningssystem utan mänsklig betjäning (uppringningsautomat).

— Telefax.

2. Medlemsstaterna skall se till att andra tekniker som möjliggör enskild kommunikation på distans än de som avses i punkt 1 bara får användas

a) om berörda konsumenter lämnat sitt samtycke

eller

b) om konsumenten inte uttryckligen motsätter sig detta.

3. De åtgärder som vidtas enligt punkterna 1 och 2 får inte leda till några kostnader för konsumenterna.

4. Varje telefonsamtal med konsumenten skall inledas med att uppgifter lämnas om leverantören och om det affärsmässiga syftet med samtalet.

5. Medlemsstaterna skall föreskriva lämpliga, effektiva och avpassade påföljder för de fall då leverantören inte följer bestämmelserna i artikel 10.

Medlemsstaterna får i detta avseende se till att konsumenterna kostnadsfritt och utan påföljd kan säga upp avtalet när som helst.

Artikel 11

Bestämmelsernas tvingande karaktär

1. Konsumenterna kan inte avstå från de rättigheter som de ges med stöd av detta direktiv.

2. Utgår

3. Konsumenterna får inte fräntas det skydd de ges genom detta direktiv när avtalet regleras av en lagstiftning i tredje land, under förutsättning att de är bosatta inom någon medlemsstats territorium och att avtalet är nära knutet till gemenskapen.

Artikel 12

Överklagan till domstol eller förvaltningsmyndighet

1. Medlemsstaterna skall se till att det införs lämpliga och effektiva förfaranden för reklamation och överklagande för att lösa tvister mellan leverantörer och konsumenter.

2. De förfaranden som avses i punkt 1 skall omfatta bestämmelser varigenom ett eller flera av följande organ, som fastställts i nationell lagstiftning, får föra ärendet vidare till domstol eller behörig förvaltningsmyndighet enligt nationell lagstiftning för att säkerställa att de nationella bestämmelserna för genomförandet av detta direktiv tillämpas:

- a) Offentliga organ eller deras företrädare.
- b) Konsumentorganisationer som har ett berättigat intresse av att skydda konsumenter.
- c) Yrkessammanslutningar som har ett berättigat intresse av att agera.

3. Utgå

4. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att operatörer och leverantörer av teknik för distanskommunikation, när så är möjligt och på grundval av beslut som meddelats dem och som fattats av domstol, förvaltningsorgan eller tillsynsmyndighet, upphör att använda metoder som meddelats strida mot bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 12a

Överklagande utanför domstol

Medlemsstaterna skall uppmuntra de organ som inrättas för att bilägga tvister utanför domstol att samarbeta för att lösa tvister över gränserna.

Artikel 13

Bevisbörda

Bevisbördan när det gäller leverantörens iakttagande av skyldigheten att informera konsumenten, konsumentens samtycke till avtalets ingående och, i förekommande fall, avtalets fullgörande, skall åvila leverantören.

Ett avtalsvillkor som ålägger konsumenten bevisbördan när det gäller leverantörens iakttagande av alla eller delar av de skyldigheter som denne åläggs med stöd av detta direktiv, skall betraktas som ett oskäligt avtalsvillkor enligt rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾.

Artikel 14

Direktiv 90/619/EEG

Utgår

Artikel 15

Direktiv 97/7/EG

Direktiv 97/7/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 skall den första strecksatsen ersättas med följande:

”— som avser sådana finansiella tjänster som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG (*).

(*) EGT L ...”

2. Bilaga II i direktivet skall utgå.

Artikel 16

Direktiv 98/27/EG

I bilagan till direktiv 98/27/EG skall följande punkt 10 läggas till:

”10. Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG av den ... om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter (*).

(*) EGT L ...”

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När dessa lagar och författningar offentliggörs skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. I detta meddelande skall de tillhandahålla en tabell som för varje artikel i detta direktiv anger motsvarande nationell bestämmelse.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EEG) nr 404/93 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer

(2000/C 177 E/05)

KOM(1999) 582 slutlig — 1999/0235(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 15 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Många och intensiva kontakter har ägt rum med leverantörländerna liksom med andra berörda parter för att få slut på de tvister som pågår med anledning av det importsystem som upprättades genom förordning (EEG) nr 404/93, och som ändrades genom förordning (EG) nr 1637/98, och för att ta hänsyn till slutsatserna från den särskilda grupp som inrättats inom ramen för Världshandelsorganisationens system för lösning av tvister.
- (2) En analys av alla yttranden som lagts fram för kommissionen har lett till bedömningen att det på medellång sikt bör upprättas ett importsystem grundat på tillämpningen av en tull med lämplig tullsats, och tillämpningen av en förmånstull för import från AVS-länderna för att få de bästa garantier för att för det första förverkliga målen för den gemensamma organisationen av marknaden när det gäller gemenskapens produktion och konsumenternas efterfrågan och för det andra iakttä de internationella handelsbestämmelserna, för att förhindra nya tvister.
- (3) Ett sådant system bör dock inrättas genom förhandlingar med gemenskapens partner enligt Världshandelsorganisationens (WTO) förfaranden, särskilt artikel XXVIII i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT).
- (4) Fram till dess att detta system träder i kraft bör gemenskapens försörjning ske inom ramen för flera tullkvoter, som öppnats för import från alla ursprungsländer, och

som förvaltas i enlighet med rekommendationerna från organet för lösning av tvister. En första bastullkvot har öppnats för upp till 2 200 000 ton till en tullsats på 75 EUR som WTO konsoliderat. En andra kvot motsvarar den tilläggstullkvot på 353 000 ton som öppnats för att balansera den ökade konsumtionen till följd av att gemenskapen utvidgades 1995, med tillämpning av samma sats. För att garantera att gemenskapen får tillräcklig försörjning, bör en tredje, autonom, tullkvot öppnas på 850 000 ton, för alla ursprungsländer. Inom ramen för denna tredje tullkvot bör den gemensamma tulltaxen sänkas med hjälp av lämplig metod, och den förmånstull som beviljats AVS-länderna bör tillämpas.

- (5) Med tanke på de avtalsenliga åtaganden gentemot AVS-länderna och med tanke på att det är nödvändigt att garantera dem rimliga konkurrensvillkor, bör tillämpningen av import av bananer med ursprung i de länder som åtnjuter en förmånstull på 275 EUR per ton göra det möjligt att behålla handelsflödet i fråga. Detta leder främst till en tullfri import inom ramen för de båda första tullkvoterna, och till en sänkning med 275 EUR av den tull som skall betalas inom ramen för den tredje tullkvoten efter tillämpning av ovan nämnda sänkning.
- (6) Kommissionen bör bemyndigas att inleda förhandlingar med de leverantörländer som har ett väsentligt intresse av att försörja gemenskapens marknad för att försöka förhandla fram en fördelning av de första två tullkvoterna. Kommissionen bör också ges befogenhet att besluta om föreskrifter för förvaltning av de tullkvoter som inrättas genom denna förordning.
- (7) Det bör beslutas om föreskrifter som gör det möjligt att ändra tilläggstullkvoten på 353 000 ton för att ta hänsyn till den ökning av konsumtionen i gemenskapen som konstaterats inom ramen för försörjningsbalansen. Det bör också upprättas en bestämmelse som gör det möjligt att vidta särskilda åtgärder för att kunna möta exceptionella omständigheter som skulle kunna påverka försörjningen av gemenskapens marknad.
- (8) Avdelning IV i förordning (EEG) nr 404/93 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 404/93 ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 16–20 i avdelning IV skall ersättas med följande:

"Artikel 16

1. Artiklarna 16–20 i denna avdelning skall tillämpas på import av färska produkter med KN-nummer ex 0803 00 19 fram till dess att en gemensam tullsats träder i kraft för dessa produkter, senast den 1 januari 2006, som upprättats enligt förfarandet i artikel XXVIII i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT).

2. Fram till dess att den sats som avses i punkt 1 träder i kraft skall import av de färska produkter som anges i punkt 1 förvaltas inom ramen för de tullkvoter som öppnats genom artikel 18.

Artikel 17

I den mån det är nödvändigt skall det vid import av bananer till gemenskapen uppvisas en importlicens vilken skall utfärdas av medlemsstaterna till den som begär detta oavsett var denne är etablerad i gemenskapen, dock med förbehåll för de särskilda tillämpningsföreskrifterna till artiklarna 18 och 19.

Importlicensen skall gälla i hela gemenskapen. Om det inte beviljas undantag i enlighet med förfarandet i artikel 27 får licenserna utfärdas först när det ställts en säkerhet som garanterar att åtagandet att importera enligt villkoren i denna förordning under licensens giltighetstid fullföljs. Om transaktionen inte sker under denna tid eller endast delvis fullföljs skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad.

Artikel 18

1. Från och med den 1 januari varje år skall följande tullkvoter öppnas:

- a) en tullkvot på 2 200 000 ton nettovikt, kallad 'kvot A'
- b) en tilläggstullkvot på 353 000 ton nettovikt, kallad 'kvot B'
- c) en autonom tullkvot på 850 000 ton nettovikt, kallad 'kvot C'.

Dessa tullkvoter skall öppnas för import av produkter med ursprung i alla tredje länder.

Kommissionen bemyndigas att, på grundval av ett avtal med de avtalsparter i Världshandelsorganisationen (WTO) som har ett väsentligt intresse av bananleverans, fördela tullkvoterna A och B mellan leverantörländerna.

2. Import inom ramen för tullkvoterna A och B skall beläggas med en tullavgift på 75 EUR per ton.

3. Genom undantag från artikel 15 skall import inom ramen för tullkvot C beläggas med den tullavgift som avses i artikeln ovan, med en sänkning som får fastställas genom anbudsförfarande.

4. En förmånstull på 275 EUR per ton skall tillämpas på import med ursprung i AVS-länder inom ramen för tullkvoter samt utanför dessa.

5. De tullbelopp som fastställs i denna artikel skall konverteras till nationell valuta med hjälp av den kurs som tillämpas för produkterna i fråga inom ramen för den gemensamma tulltaxan.

6. Den tilläggstullkvot som avses i punkt 1b får ökas om efterfrågan i gemenskapen ökar, på grundval av en försörjningsbalans, konsumtionen, import och export.

Både när balansen skall antas och när tullkvoten skall ökas skall förfarandet i artikel 27 tillämpas.

7. Om försörjningen av gemenskapsmarknaden påverkas av exceptionella omständigheter som rör produktions- eller importvillkoren skall kommissionen besluta om nödvändiga särskilda åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 27.

I sådant fall får tilläggstullkvoten B anpassas på grundval av den balans som nämns i punkt 6. De särskilda åtgärderna får utgöra ett undantag från de föreskrifter som fastställts i enlighet med artikel 19.1. All diskriminering mellan olika tredje länder skall undvikas.

8. De bananer som återexporteras utanför gemenskapen skall inte påföras motsvarande tullkvoter.

Artikel 19

1. Tullkvoterna får förvaltas med tillämpning av den metod som grundar sig på att hänsyn tas till traditionella handelsmönster (enligt metoden 'nya/traditionella aktörer') eller på andra metoder.

2. Oavsett vilken metod som valts skall denna ta hänsyn till behovet av att bibehålla balansen i försörjningen av gemenskapens marknad.

Artikel 20

Kommissionen skall fastställa tillämpningsföreskrifter för denna avdelning enligt förfarandet i artikel 27. Dessa föreskrifter skall omfatta följande:

- a) förvaltningsföreskrifter för de tullkvoter som avses i artikel 18
- b) bestämmelser om garantier rörande produktens art och ursprung
- c) de åtgärder som krävs för att iaktta de skyldigheter som följer av de avtal som gemenskapen slutit i enlighet med artikel 300 i fördraget."

2. I artikel 29 skall den sjunde strecksatsen ersättas med följande:

"— de kvantiteter gemenskapsbananer, bananer med ursprung i AVS-länderna och i andra länder, som saluförts på deras territorium".

3. Artikel 32 skall utgå.

4. Bilagan skall utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om upprättande av en gemenskapsram för samarbete avseende oavsiktlig förorening av havet ⁽¹⁾

(2000/C 177 E/06)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 641 slutlig — 98/0350(COD)

(Framlagt av kommissionen den 1 december 1999 enligt artikel 189a.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 25, 30.1.1999, s. 20.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s. 1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av yttrandet från Ekonomiska och sociala kommittén,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

(1) De åtgärder som gemenskapen vidtagit på detta område sedan 1978 har gjort det möjligt att stegvis utveckla samarbetet mellan medlemsstaterna inom gemenskapens åtgärdsprogram. Den resolution och de beslut som antagits sedan 1978 ⁽¹⁾ utgör grunden för detta samarbete.

(2) Gemenskapens informationssystem har använts för att tillhandahålla medlemsstaternas behöriga myndigheter de uppgifter som krävs för kontroll och minskning av föroreningar orsakade av utsläpp av stora mängder kolväten och andra skadliga ämnen i havet. Informationssystemet kommer att göras enklare genom ett modernt automatiskt databehandlingssystem. Behovet av ett snabbt och effektivt informationsutbyte kräver ett lämpligt system för kommunikationen.

(3) Gemenskapens insatsstyrka och andra åtgärder inom gemenskapens åtgärdsprogram har tillhandahållit praktiskt bistånd till de operativa myndigheterna i samband med olyckor som föranlett förorening av havet och främjat samarbetet och beredskapen så att man kan ingripa snabbt vid olyckor.

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

Oförändrat

Utgår

Oförändrat

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 251 i fördraget, och av följande skäl:

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT C 162, 8.7.1978, s. 1; EGT L 355, 10.12.1981, s. 52; EGT L 77, 22.3.1986, s. 33; EGT L 158, 25.6.1988, s. 32.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (4) I gemenskapens program för strategi och åtgärder avseende miljön och en hållbar utveckling ⁽¹⁾, som framlagts av kommissionen, förutses att gemenskapens verksamhet kommer att utvidgas, särskilt vad gäller miljöolyckor, inbegripet oavsiktlig förorening av havet.
- (6) Genom att vidta åtgärder mot riskerna bidrar gemenskapens samarbete avseende oavsiktlig förorening av havet till att nå målen i fördraget genom att främja solidaritet mellan medlemsstaterna och bidra till att bevara och skydda miljön, inbegripet människors hälsa, i enlighet med artikel 130r i fördraget.
- (10) Upprättandet av en gemenskapsram för samarbete, inom vilken stödåtgärder kan tillhandahållas, kommer att bidra till en ännu effektivare utveckling av samarbetet avseende oavsiktlig förorening av havet. Samarbetsramen bör i stor utsträckning grunda sig på de erfarenheter som vunnits på detta område sedan 1978.
- (11) En gemenskapsram för samarbete kommer också att öka öppenheten samt konsolidera och stärka de olika åtgärder som vidtagits i en fortsatt strävan att uppnå målen i fördraget.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) I gemenskapens program för strategi och åtgärder avseende miljön och en hållbar utveckling ⁽¹⁾, som framlagts av kommissionen, förutses att gemenskapens verksamhet kommer att utvidgas, särskilt vad gäller miljöolyckor, inbegripet oavsiktlig förorening av havet och driftsutsläpp.
- (5) Förslaget till direktiv om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester från fartyg kommer att få stor betydelse i samband med driftsutsläpp.
- (6) Genom att vidta åtgärder mot riskerna bidrar gemenskapens samarbete avseende oavsiktlig förorening av havet till att nå målen i fördraget genom att främja solidaritet mellan medlemsstaterna och bidra till att bevara och skydda miljön, inbegripet människors hälsa, i enlighet med artikel 174 i fördraget.
- (7) "Oavsiktlig förorening av havet" bör definieras på ett sådant sätt att det innefattar, men inte begränsas till, alla utsläpp av skadliga ämnen i marin miljö, oavsett om det sker i civila eller militära sammanhang, direkt i havet eller från kusten, från flodmynningar eller genom utsläpp från material som tidigare dumpats i havet.
- (8) "Skadliga ämnen" bör definieras på ett sådant sätt att det innefattar, men inte begränsas till, alla material som omfattas av IMDG-koden (den internationella koden för sjötransport av farligt gods) och utsläpp från dumpad krigsmateriel.
- (9) Särskild uppmärksamhet bör ägnas relevanta konventioner och/eller avtal som rör europeiska hav.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽¹⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (12) Åtgärder som syftar till att tillhandahålla information och förbereda dem som ansvarar för och arbetar med oavsiktlig förorening av havet i medlemsstaterna är viktiga och ökar beredskapsnivån inför olyckor och bidrar också till att minska riskerna.
- (13) Det är också viktigt att genomföra gemenskapsåtgärder för att förbättra den teknik och de metoder som används vid ingripande och vid rehabilitering efter olyckor.
- (14) Det operativa stödet till medlemsstaterna i nödsituationer, liksom smidigare utbyte av erfarenheter från sådana situationer mellan medlemsstaterna, har visat sig vara av stort värde.
- (15) En rådgivande kommitté för oavsiktlig förorening av havet kommer att bistå kommissionen vid utarbetandet av samarbetsramen. Kommissionen får också hänföra andra ärenden avseende oavsiktlig förorening av havet till denna kommitté.
- (16) Bestämmelserna i detta beslut tillämpas på det åtgärdsprogram som inrättades genom rådets resolution av den 26 juni 1978 och det informationssystem för gemenskapen som inrättades genom rådets beslut av den 6 mars 1986. Det rådsbeslutet bör därför upphävas från och med den dag då det här beslutet träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed inrättas en gemenskapsram för samarbete på området oavsiktlig förorening av havet (nedan kallad "samarbetsramen") för perioden den 1 januari 2000 till den 31 december 2004.

2. Samarbetsramen är avsedd som stöd och komplement till medlemsstaternas arbete på nationell, regional och lokal nivå för att skydda den marina miljön, människors hälsa och kustlinjerna mot riskerna för oavsiktlig förorening av havet och driftsmässiga utsläpp.

2. Samarbetsramen är avsedd som stöd och komplement till medlemsstaternas arbete på nationell, regional och lokal nivå för att skydda den marina miljön, människors hälsa och kustlinjerna mot riskerna för oavsiktlig förorening av havet och driftsmässiga utsläpp, inbegripet utsläpp från dumpad krigsmateriel.

"Oavsiktlig förorening av havet" bör definieras på ett sådant sätt att det innefattar, men inte begränsas till, alla utsläpp av skadliga ämnen i marin miljö, oavsett om det sker i civila eller militära sammanhang, direkt i havet eller från kusten, från flodmynningar eller genom utsläpp från material som tidigare dumpats i havet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Samarbetsramens syfte är att förbättra medlemsstaternas förmåga att ingripa när olyckor föranleder utsläpp, eller vid omedelbart hot om utsläpp, av olja eller andra skadliga ämnen i havet, och också att bidra till att minska riskerna. Avsikten med samarbetsramen är vidare att skapa förhållanden för och underlätta ett effektivt ömsesidigt bistånd och samarbete mellan medlemsstaterna på detta område.

4. Inom denna samarbetsram upprättas ett informationssystem för gemenskapen avsett för informationsutbyte för beredskap och ingripanden vid oavsiktlig förorening av havet, inbegripet driftsmässiga utsläpp. Systemet kommer minst att bestå av de beståndsdelar som anges i bilaga I.

Artikel 2

1. Kommissionen skall vidta de åtgärder som omfattas av samarbetsramen.

2. Ett treårigt program, som skall granskas och uppdateras årligen, skall antas för åtgärderna inom samarbetsramen, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 4 och på grundval av bl.a. den information som medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen. Kommissionen får vid behov vidta ytterligare åtgärder än dem som omfattas av samarbetsramen. Dessa tilläggsåtgärder skall utvärderas mot bakgrund av prioriteringar och disponibla finansiella medel.

3. De åtgärder som omfattas av samarbetsramen samt de finansiella bestämmelserna rörande gemenskapens bidrag fastställs i bilaga II.

Artikel 3

1. De enskilda åtgärder som kommer att vidtas skall anges i den löpande planen för åtgärderna inom samarbetsramen.

2. De enskilda åtgärderna skall väljas i huvudsak på grundval av åtgärdernas

a) bidrag till tillhandahållandet av information och förberedandet av dem som i medlemsstaterna ansvarar för och arbetar med oavsiktlig förorening av havet och driftsutsläpp, i syfte att öka beredskapsnivån och bidra till att förhindra riskerna,

b) bidrag till förbättringen av tekniska lösningar och metoder för ingripande och rehabilitering efter olyckor,

c) bidrag till tillhandahållandet av operativt stöd till medlemsstaterna i nödsituationer, genom mobilisering av experter främst från gemenskapens insatsstyrka, och till utbyte av erfarenheter från sådana situationer mellan medlemsstaterna,

ÄNDRAT FÖRSLAG

Samarbetsramen bör även underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna, så att ekonomiska skadestånd skall kunna utkrävas i enlighet med principen att förorenaren betalar.

4. Inom denna samarbetsram upprättas ett informationssystem för gemenskapen avsett för informationsutbyte för beredskap och ingripanden vid oavsiktlig förorening av havet, inbegripet driftsmässiga utsläpp och dumpningsområden för krigsmateriel. Systemet kommer minst att bestå av de beståndsdelar som anges i bilaga I.

Oförändrat

b) bidrag till förbättringen av tekniska lösningar och metoder för ingripande och rehabilitering efter olyckor, inbegripet informationsutbyte mellan hamnmyndigheter,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Varje enskild åtgärd skall vidtas i nära samarbete med de behöriga myndigheterna på nationell, regional och lokal nivå i medlemsstaterna.

- ca) bidrag till att förbättra informationen till allmänheten så att risker kan klargöras och olycksinformation kan spridas,
- cb) bidrag till att öka samarbetet med andra organ på lokal nivå, bland annat miljöskyddsorgan, vad gäller riskbedömning och insatser.

Oförändrat

Artikel 4

1. När det gäller att vida åtgärder inom samarbetsramen skall kommissionen bistås av en rådgivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till enskilda åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

2. Kommissionen får också hänföra andra ärenden avseende oavsiktlig förorening av havet till den rådgivande kommittén.

Artikel 5

Kommissionen skall utvärdera genomförandet av samarbetsramen efter halva tiden och före dess upphörande, och den skall överlämna rapport till rådet och Europaparlamentet mellan den 30 september 2002 och den 31 mars 2004.

Artikel 6

Rådets beslut av den 6 mars 1986 om upprättande av ett informationssystem för gemenskapen för kontroll och minskning av förorening orsakad av utsläpp av kolväten och andra skadliga ämnen i havet, i dess senaste version, upphör att gälla när detta beslut träder i kraft.

Artikel 7

Beslutet träder i kraft den 1 januari år 2000.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

GEMENSKAPENS INFORMATIONSSYSTEM

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Ett modernt automatiskt system för databehandling kommer att användas för gemenskapens informationssystem. På gemenskapens webbplats på Internet kommer det att finnas en hemsida med allmän bakgrundsinformation på gemenskapsnivå, och på nationella hemsidor kommer det att finnas information om tillgängliga nationella insatsstyrkor.

Utöver detta kommer en operativ lösbladspublikation för gemenskapen att ges ut med information om krisledningen i varje medlemsstat.

1. Inom sex månader från den dag då beslutet träder i kraft skall varje medlemsstat

a) utse en myndighet eller de myndigheter som ansvarar för förvaltningen av systemets nationella del och underrätta kommissionen om detta,

b) inrätta en webbplats som skall kopplas ihop med hela systemet genom gemenskapens allmänna ingångssida för systemet.

2. Kommissionen kommer att öppna en webbplats med en allmän ingångssida för systemet och en hemsida för gemenskapen.

3. Inom sex månader från den dag då beslutet träder i kraft skall varje medlemsstat på sin nationella hemsida ha fört in åtminstone följande information:

a) En kortfattad översikt över de nationella strukturerna och förhållandet mellan nationella myndigheter när det gäller oavsiktlig förorening av havet.

b) En förteckning över de viktigaste metoderna som företag inom den offentliga och privata sektorn använder för ingripande vid olyckor och sanering. Denna förteckning skall innehålla uppgifter om

— antal specialister och deras kompetens,

— mekanisk utrustning för uppsamling av kolväte som släppts ut i havet och för förhindrande och bekämpning av förorening av kusten, samt uppgifter om de specialister som kan använda denna utrustning,

— kemiska och biologiska medel för bekämpning av förorening till havs och för sanering av kusterna, samt uppgifter om de specialister som kan använda dessa medel,

— utryckningsgrupper,

— fartyg och luftfartyg som är utrustade för bekämpning av förorening,

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

a) En kortfattad översikt över de nationella strukturerna och förhållandet mellan nationella myndigheter när det gäller oavsiktlig förorening av havet och områden där driftsutsläpp förekommer.

Oförändrat

— mekanisk utrustning för uppsamling av kolväte som släppts ut i havet och för förhindrande och bekämpning av förorening av kusten eller havet genom utsläpp av olja eller andra skadliga ämnen, samt uppgifter om de specialister som kan använda denna utrustning,

— kemiska och biologiska medel för bekämpning av förorening till havs och för sanering av kusterna, expertis i fråga om återställande samt uppgifter om de specialister som kan använda dessa medel,

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- mobila resurser för temporär lagring av uppsamlade kolväten och andra skadliga ämnen,
- system för belysning av oljetankrar,

ÄNDRAT FÖRSLAG

- ett larmnummer dit allmänheten kan ringa,

- ba) en förteckning över dumpningsområden för krigsmateriel,

Oförändrat

- c) platser för förråd eller utrustning,

- d) villkor för att erbjuda andra medlemsstater bistånd.

4. Varje medlemsstat skall uppdatera sin nationella hemsida som anges i punkt 3 så snart ändringar inträffar, dock senast varje år i januari.

5. Varje medlemsstat skall, inom sex månader efter det att beslutet har trätt i kraft, tillhandahålla kommissionen information om dess operativa krisledning, inbegripet operativa förfaranden för mobilisering och operativa kontaktpunkter med adress- och kontaktuppgifter, och denna information skall ingå i gemenskapens operativa lösbladspublikation.

6. Varje medlemsstat skall så snart som möjligt meddela kommissionen varje ändring avseende informationen i publikationen.

7. Kommissionen skall tillhandahålla varje medlemsstat ett exemplar av publikationen och meddela medlemsstaterna om varje uppdatering.

BILAGA II

FINANSIELLA BESTÄMMELSER FÖR GEMENSKAPENS BIDRAG

URSPRUNGLIG TABELL

Åtgärd	Finansiella bestämmelser
A. Åtgärder avseende utbildning och information	
1. <i>Kurser och seminarier</i> ⁽¹⁾ Organisera kurser och seminarier för nationella, regionala och lokala tjänstemän i medlemsstaterna och andra berörda personer för att säkerställa att de behöriga organen ingriper snabbt och effektivt.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 75 % av den totala kostnaden för åtgärden, med ett tak på 75 000 ECU per åtgärd.
2. <i>Expertutbyte</i> Organisera förflyttning av experter till en annan medlemsstat för att experterna skall kunna få erfarenhet, eller bilda sig en uppfattning om olika tekniska lösningar som används, eller studera tillvägagångssätten inom andra beredskapsstyrkor eller andra relevanta organ, Organisera utbyte av experter, specialister och tekniker mellan medlemsstaterna för att de skall kunna ge eller delta i korta utbildningskurser eller -moduler i andra medlemsstater.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 75 % av kostnaderna för experternas resor och uppehälle och 100 % av kostnaderna för samordning av systemet.
3. <i>Övningar</i> Syftet med övningarna är att jämföra metoder, stimulera samarbetet mellan medlemsstaterna och stödja framsteg i och samordna de nationella beredskapsstyrkorna.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av kostnaderna för deltagande av observatörer från andra medlemsstater och för organisering av tillhörande seminarier, förberedande av övningen, sammanställning av en slutrapport, osv.
4. <i>Gemenskapens informationssystem</i> Utveckling och underhåll av ett modernt datoriserat informationssystem för att hjälpa de nationella myndigheterna att hantera oavsiktlig förorening av havet genom att tillhandahålla den information som de behöver för krisledningen.	100 % finansiering av kommissionens del av systemet.
B. Åtgärder för att förbättra tekniska lösningar och metoder för insatser och återställande (pilotprojekt) ⁽¹⁾	
Projekt avsedda att öka medlemsstaternas förmåga till insatser och återställande. Dessa projekt syftar främst till att förbättra metoder, tekniska lösningar och förfaranden. Beträffande räckvidden skall de beröra alla eller flera medlemsstater och kan inbegripa projekt för tillämpning av ny teknik avseende oavsiktlig förorening av havet. Projekt som omfattar två eller flera stater kommer att gynnas.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av den totala kostnaden för varje projekt med ett tak på 150 000 ECU.
C. Stöd- och informationsinsatser	
1. <i>Miljökonsekvenser</i> Åtgärder för att stödja undersökningar av miljöeffekterna efter en olycka och för att delge de andra medlemsstaterna undersökningsresultat och förvärvad erfarenhet.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av den totala kostnaden för varje åtgärd.

Åtgärd	Finansiella bestämmelser
2. <i>Konferenser och evenemang</i> ⁽¹⁾ Konferenser och andra evenemang om förorening av havet som är öppna för en stor publik, särskilt när de omfattar flera medlemsstater.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 30 % av den totala kostnaden för åtgärden med ett tak på 50 000 ECU.
3. <i>Andra stödåtgärder</i> ⁽¹⁾ Åtgärder för att definiera den aktuella tekniska nivån, för att utveckla principer och inriktning rörande viktiga aspekter av oavsiktlig förorening av havet och driftsutsläpp och för att utvärdera samarbetsramen.	Finansiering 100 %.
4. <i>Information</i> Publikationer, utställningsmaterial och annan information till allmänheten om gemenskapens samarbete vad beträffar oavsiktlig förorening av havet.	Finansiering 100 %.
D. Mobilisering av expertis Åtgärder för mobilisering av experter ur gemenskapens insatsstyrka som skall ingripa i händelse av en nödsituation i syfte att förstärka det system som inrättats av myndigheterna i den medlemsstat eller det tredje land som befinner sig i denna situation och för att tillhandahålla en expert på platsen som samordnar observatörer från andra medlemsstater.	Ekonomiskt bidrag från gemenskapen: 100 % av kostnaderna för experternas tjänsteresor.

⁽¹⁾ Bidragsberättigande åtgärder är endast sådana som berör alla medlemsstater eller ett flertal av dem.

ÄNDRAD TABELL

Åtgärd	Finansiella bestämmelser
A. Åtgärder avseende utbildning och information	
1. Kurser och seminarier ⁽¹⁾	
Organisera kurser och seminarier för nationella, regionala och lokala tjänstemän i medlemsstaterna och andra berörda personer för att säkerställa att de behöriga organen ingriper snabbt och effektivt.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 75 % av den totala kostnaden för åtgärden, med ett tak på 75 000 ECU per åtgärd.
2. Expertutbyte	
Organisera förflyttning av experter till en annan medlemsstat för att experterna skall kunna få erfarenhet, eller bilda sig en uppfattning om olika tekniska lösningar som används, eller studera tillvägagångssätten inom andra beredskapsstyrkor eller andra relevanta organ, t.ex. icke-statliga organisationer med specialistkunskaper när det gäller marina föreningar.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 75 % av kostnaderna för experternas resor och uppehälle och 100 % av kostnaderna för samordning av systemet.
Organisera utbyte av experter, specialister och tekniker mellan medlemsstaterna för att de skall kunna ge eller delta i korta utbildningskurser eller -moduler i andra medlemsstater.	
3. Övningar	
Syftet med övningarna är att jämföra metoder, stimulera samarbetet mellan medlemsstaterna och stödja framsteg i och samordna de nationella beredskapsstyrkorna.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av kostnaderna för deltagande av observatörer från andra medlemsstater och för organisering av tillhörande seminarier, förberedande av övningen, sammanställning av en slutrapport, osv.
4. Gemenskapens informationssystem	
Utveckling och underhåll av ett modernt datoriserat informationssystem för att hjälpa de nationella myndigheterna att hantera oavsiktlig förorening av havet och driftsutsläpp genom att tillhandahålla den information som de behöver för krisledning.	100 % finansiering av kommissionens del av systemet.
B. Åtgärder för att förbättra tekniska lösningar och metoder för insatser och återställande (pilotprojekt) ⁽¹⁾	
Projekt avsedda att öka medlemsstaternas förmåga till insatser och återställande. Dessa projekt syftar främst till att förbättra metoder, tekniska lösningar och förfaranden. Beträffande räckvidden skall de beröra alla eller flera medlemsstater och kan inbegripa projekt för tillämpning av ny teknik avseende oavsiktlig förorening av havet och driftsutsläpp. Projekt som omfattar två eller flera stater kommer att gynnas.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av den totala kostnaden för varje projekt med ett tak på 150 000 ECU.
C. Stöd- och informationsinsatser	
1. Miljökonsekvenser	
Åtgärder för att stödja undersökningar av miljöeffekterna efter en olycka, utvärdera de insatser som gjorts för att förebygga och avhjälpa olyckor och för att delge de andra medlemsstaterna undersökningsresultat och förvärvad erfarenhet.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 50 % av den totala kostnaden för varje åtgärd.

Åtgärd	Finansiella bestämmelser
2. <i>Konferenser och evenemang</i> ⁽¹⁾ Konferenser och andra evenemang om förorening av havet som är öppna för en stor publik, särskilt när de omfattar flera medlemsstater.	Högsta ekonomiska bidrag från gemenskapen: 30 % av den totala kostnaden för åtgärden med ett tak på 50 000 ECU.
3. <i>Andra stödåtgärder</i> ⁽¹⁾ Åtgärder för att definiera den aktuella tekniska nivån, för att utveckla principer och inriktning rörande viktiga aspekter av oavsiktlig förorening av havet och driftsutsläpp och för att utvärdera samarbetsramen.	Finansiering 100 %.
4. <i>Information</i> Publikationer, utställningsmaterial och annan information till allmänheten om gemenskapens samarbete vad beträffar oavsiktlig förorening av havet och driftsutsläpp.	Finansiering 100 %.
D. Mobilisering av expertis Åtgärder för mobilisering av experter ur gemenskapens insatsstyrka som skall ingripa i händelse av en nödsituation i syfte att förstärka det system som inrättats av myndigheterna i den medlemsstat eller det tredje land som befinner sig i denna situation och för att tillhandahålla en expert på platsen som samordnar observatörer från andra medlemsstater.	Ekonomiskt bidrag från gemenskapen: 100 % av kostnaderna för experternas tjänsteresor.

⁽¹⁾ Bidragsberättigande åtgärder är endast sådana som berör alla medlemsstater eller ett flertal av dem.

Förslag till rådets direktiv om inrättande av allmänna ramar för likabehandling i arbetslivet

(2000/C 177 E/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 565 slutlig — 1999/0225(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 6 januari 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 13 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Dessa principer är gemensamma för alla medlemsstater. Enligt artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- (2) Enligt artikel 13 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har rådet befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (3) Principen om likabehandling av kvinnor och män har slagits fast i många av EG:s rättsakter, särskilt i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor ⁽¹⁾. I Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ges rådet befogenhet att anta åtgärder för att säkerställa tillämpningen av principen om lika möjligheter för och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet.

(4) Jämlikhet inför lagen och skydd mot diskriminering för alla är grundläggande rättigheter som erkänns i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i FN-konventionerna om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, vilka har undertecknats av alla medlemsstater. I ILO-konvention nr 111 förbjuds diskriminering i arbetslivet.

(5) I Europeiska gemenskapens stadga om grundläggande sociala rättigheter för arbetstagare erkänns betydelsen av att bekämpa alla former av diskriminering och särskilt behovet av att vidta lämpliga åtgärder för social och ekonomisk integration av äldre och personer med funktionshinder.

(6) I Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tas även främjandet av samordning mellan medlemsstaternas sysselsättningspolitik upp som ett mål. Ett nytt sysselsättningskapitel har därför lagts till i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som ett medel att utveckla en samordnad europeisk sysselsättningsstrategi för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft.

(7) I 1999 års riktlinjer för sysselsättningen, som Europeiska rådet enades om i Wien den 11 och 12 december 1998, framhålls behovet av att främja förutsättningarna för ett mer aktivt deltagande på arbetsmarknaden genom utformningen av enhetliga strategier för att motverka diskriminering på grund av funktionshinder, ras eller etniskt ursprung. I slutsatserna från Europeiska rådet i Wien understryks att särskild vikt skall fästas vid stöd till äldre arbetstagare för att de i högre grad skall kunna delta i arbetslivet.

(8) Arbete och sysselsättning är grundläggande faktorer när det gäller att garantera lika möjligheter för alla och bidrar i hög grad till att medborgarna kan delta fullt ut i det ekonomiska, kulturella och sociala livet.

(9) Diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning kan undergräva förverkligandet av målen i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt genom att den motverkar hög sysselsättning och social trygghet, ökning av levnadsstandarden och livskvaliteten, ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet samt fri rörlighet för personer.

⁽¹⁾ EGT L 39, 14.2.1976, s. 40.

- (10) I detta avseende bör all direkt eller indirekt diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning på de områden som omfattas av detta direktiv förbjudas i hela gemenskapen. Trakasserier som leder till en hotfull, fientlig, kränkande eller störande arbetsmiljö måste med avseende på alla diskrimineringsgrunder betraktas som diskriminering.
- (11) Åtgärder för att anpassa arbetsplatserna till de funktionshindrades behov spelar en viktig roll när det gäller att bekämpa diskriminering på grund av funktionshinder.
- (12) Särbehandling kan vara berättigad i de fall då en egenskap som kan hänföras till någon diskrimineringsgrund utgör en väsentlig yrkesmerit.
- (13) Europeiska unionen har i sin Förklaring nr 11 om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning till Amsterdamfördraget uttryckligen uttalat att den respekterar och inte ingriper i kyrkors och religiösa sammanslutningars och samfunds ställning i medlemsstaterna samt att den respekterar filosofiska och konfessionslösa organisationers ställning.
- (14) Förbudet mot diskriminering bör inte påverka bibehållandet eller antagandet av bestämmelser om positiv särbehandling för att hindra, minska eller undanröja bristande jämlikhet med anknytning till de ovan nämnda diskrimineringsgrunderna.
- (15) I bestämmelserna i direktivet fastställs minimikrav som sålunda ger medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla förmånligare bestämmelser. Genomförandet av detta direktiv bör inte motivera en försämring av den situation som redan råder i varje medlemsstat.
- (16) Det är viktigt att se till att människor som har blivit utsatta för diskriminering har tillgång till ett lämpligt rättsligt skydd. Föreningar eller juridiska personer måste också ges befogenhet att vid en rättslig prövning försvara dessa människor.
- (17) För att jämlikhetsprincipen skall kunna genomföras i praktiken krävs ett lämpligt civilrättsligt skydd mot repressalier och en anpassning av de allmänna reglerna om bevisbörda.
- (18) Medlemsstaterna bör se till att lämplig information tillhandahålls och sprids om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv.
- (19) Medlemsstaterna bör främja den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter för att bekämpa och komma till rätta med olika former av diskriminering på arbetsplatsen.
- (20) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att lagar och andra författningar, kollektivavtal, interna regler i företag eller regler för egenföretagare och fria yrkesutövare eller för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer som strider mot likabehandlingsprincipen förklaras ogiltiga eller ändras.
- (21) Medlemsstaterna bör fastställa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som skall tillämpas när skyldigheterna enligt detta direktiv inte iaktas.
- (22) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i EG-fördraget kan målet för detta direktiv nämligen tillskapandet inom gemenskapen av tillräckligt spelrum i fråga om likabehandling i arbetslivet inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Detta mål kan därför med hänsyn till den föreslagna åtgärdens räckvidd och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv skall begränsas till minsta möjliga antal åtgärder för att detta mål skall uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att i alla medlemsstater förverkliga principen om likabehandling när det gäller tillträde till anställning och sysselsättning, inbegripet befordran, yrkesutbildning, anställningsvillkor och medlemskap i vissa organisationer för alla, oavsett ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Artikel 2

Begreppet diskriminering

1. I detta direktiv avses med likabehandlingsprincipen att det inte får förekomma någon form av direkt eller indirekt diskriminering av personer på någon av de grunder som anges i artikel 1.

2. Enligt punkt 1 skall

a) direkt diskriminering anses förekomma när en person, på någon av de grunder som anges i artikel 1, behandlas mindre förmånligt än en annan person behandlas, har behandlats eller skulle behandlas,

b) indirekt diskriminering anses förekomma när en till synes neutral bestämmelse eller ett till synes neutralt kriterium eller förfaringssätt kan missgynna en person eller flera personer på vilken eller vilka de grunder som anges i artikel 1 är tillämplig, såvida inte bestämmelsen, kriteriet eller förfaringssättet på ett objektivt sätt motiveras av ett berättigat mål och medlen för att uppnå det är lämpliga och nödvändiga.

3. Sådana trakasserier mot en person som kan hänföras till någon av de diskrimineringsgrunder som anges i artikel 1 och som syftar till eller leder till att hotfulla, fientliga, kränkande eller orosskapande stämningar skapas skall betraktas som diskriminering enligt punkt 1.

4. För att garantera att likabehandlingsprincipen efterlevs för personer med funktionshinder, skall rimlig anpassning göras i de fall detta behövs för att göra det möjligt för dessa personer att få tillträde till, delta i eller göra karriär i arbetslivet, såvida en sådan anpassning inte medför orimliga svårigheter.

Artikel 3

Materiellt tillämpningsområde

Detta direktiv skall gälla följande:

- a) Villkor för tillträde till anställning, till verksamhet som egenföretagare och fri yrkesutövare, inklusive urvalskriterier och anställningsvillkor, inom alla sektorer och verksamhetsgrenar på alla nivåer i arbetslivet, inbegripet befordran.
- b) Tillträde till all slags yrkesvägledning, yrkesutbildning, fortbildning och omskolning på alla nivåer.
- c) Anställnings- och arbetsvillkor, inklusive uppsägning och löner.
- d) Medlemskap och medverkan i arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller i andra organisationer vars medlemmar utövar ett visst yrke inbegripet de förmåner dessa organisationer tillhandahåller.

Artikel 4

Väsentliga yrkesmeriter

1. Utan hinder av artikel 2.1 och 2.2 får medlemsstaterna föreskriva att sådan särbehandling som grundas på en egenskap som har avseende på någon av de diskrimineringsgrunder som anges i artikel 1 inte skall betraktas som diskriminering, om denna egenskap utgör en väsentlig yrkesmerit på grund av en viss yrkesverksamhets art eller på grund av det sammanhang i vilket yrkesverksamheten utövas.

2. I fråga om offentliga eller enskilda organisationer som har som omedelbart och huvudsakligt mål att tillhandahålla ideologisk vägledning vad gäller religion eller övertygelse i samband med utbildning, information och meningsyttringar, och i samband med de särskilda yrkesverksamheter inom dessa organisationer som är direkt eller huvudsakligen knutna till detta mål, får medlemsstaterna föreskriva att särbehandling som grundas på en bestämd egenskap som hänför sig till religion eller övertygelse inte skall utgöra diskriminering, om denna egenskap på grund av verksamhetens art utgör en väsentlig yrkesmerit.

Artikel 5

Befogad särbehandling på grund av ålder

Utan hinder av artikel 2.2 a, skall särskilt följande former av särbehandling inte utgöra direkt diskriminering på grund av ålder om särbehandlingen på ett objektivt och förnuftigt sätt kan motiveras av ett berättigat mål och om särbehandlingen är lämplig och nödvändig för att uppnå detta mål:

- a) Förbud mot tillträde till anställning eller bestämmelser om särskilda arbetsvillkor för att skydda ungdomar och äldre arbetstagare.
- b) Fastställande av en lägsta åldersgräns som ett villkor för att komma i fråga för pensions- eller invaliditetsförmåner.
- c) Fastställande av olika åldrar för anställda eller grupper eller kategorier av anställda som ett villkor för att komma i fråga för pensions- eller invaliditetsförmåner på grund av fysiska eller psykiska yrkeskrav.
- d) Fastställande av en högsta åldersgräns för rekrytering på grund av att det krävs utbildning för tjänsten i fråga eller att det krävs en rimligt lång anställningsperiod innan personen i fråga skall pensioneras.
- e) Fastställande av krav på yrkeserfarenhetens längd.
- f) Fastställande av åldersgränser som är lämpliga och nödvändiga för att uppnå berättigade arbetsmarknadsmål.

Artikel 6

Positiv särbehandling

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att behålla eller anta bestämmelser som har till ändamål att förebygga eller avhjälpa nackdelar för de personer på vilka någon av de diskrimineringsgrunder som anges i artikel 1 kan tillämpas.

Artikel 7

Minimikrav

1. Medlemsstaterna får införa eller behålla bestämmelser som är mer långtgående när det gäller att tillvarata likabehandlingsprincipen än de bestämmelser som anges i detta direktiv.

2. Genomförandet av detta direktiv får under inga omständigheter utgöra skäl för att inskränka det skydd mot diskriminering som redan finns i medlemsstaterna på de områden som omfattas av detta direktiv.

KAPITEL II

RÄTTSLIGA MEDEL OCH GENOMDRIVANDE AV BESTÄMMELSERNA

Artikel 8

Tillvaratagande av rättigheter

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem har tillgång till rättsliga och/eller administrativa förfaranden för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv följs, även efter det att anställningsförhållandet har upphört.

2. Medlemsstaterna skall se till att föreningar, organisationer eller andra juridiska personer, på den klagande personens vägnar med hans eller hennes tillstånd, kan inleda de rättsliga och/eller administrativa förfaranden som finns för att se till att skyldigheterna enligt detta direktiv följs.

Artikel 9

Bevisbörda

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med sina nationella rättsystem vidta nödvändiga åtgärder för att se till att svaranden är skyldig att bevisa att det inte föreligger något brott mot likabehandlingsprincipen när personer, som anser sig förfördelade på grund av att likabehandlingsprincipen inte har tillämpats med avseende på dem, inför domstol eller annan behörig myndighet lägger fram sådana fakta som ger anledning att anta att det har förekommit direkt eller indirekt diskriminering.

2. Punkt 1 får inte hindra medlemsstaterna från att införa bevisregler som är förmånligare för den klagande.

3. Punkt 1 får inte tillämpas på straffrättsliga förfaranden om inte medlemsstaterna beslutar något annat.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall tillämpas på alla rättsliga förfaranden som inleds enligt artikel 8.2.

Artikel 10

Repressalier

Medlemsstaterna skall i sina rättsordningar införa nödvändiga bestämmelser för att skydda anställda mot uppsägning eller

mot någon annan ogynnsam behandling från arbetsgivarens sida till följd av ett klagomål inom företaget eller ett rättsligt förfarande för att se till att likabehandlingsprincipen följs.

Artikel 11

Tillhandahållande av information

1. Medlemsstaterna skall se till att lämplig information om de bestämmelser som antas enligt detta direktiv tillhandahålls organ för yrkesutbildning och allmän utbildning samt att informationen får lämplig spridning på arbetsplatser.

2. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga offentliga myndigheterna på lämpligt sätt informeras om alla nationella åtgärder som vidtas enligt detta direktiv.

Artikel 12

Social dialog

1. Medlemsstaterna skall i syfte att främja lika behandling vidta lämpliga åtgärder för att öka den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter, genom att övervaka tillämpningen av denna princip på arbetsplatser och i kollektivavtal, etiska regler, forskning eller utbyte av erfarenheter och god praxis.

2. Medlemsstaterna skall uppmuntra arbetsmarknadens parter att på lämplig nivå, inklusive på företagsnivå, sluta överenskommer om bestämmelser mot diskriminering på de områden som avses i artikel 3 och som faller inom ramen för förhandlingar om kollektivavtal. Dessa överenskommer skall följa detta direktiv och motsvarande nationella genomförandeåtgärder.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Efterlevnad

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

a) de lagar och andra författningar som strider mot likabehandlingsprincipen upphävs,

b) de regler som strider mot likabehandlingsprincipen i kollektivavtal eller individuella anställningsavtal, i interna regler i företag eller regler för fria yrkesutövare och för arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer förklaras ogiltiga eller ändras.

*Artikel 14***Påföljder**

Medlemsstaterna skall bestämma det påföljdssystem som är tillämpligt på överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats enligt detta direktiv och skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att dessa påföljder kan införas. Påföljderna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 15, och alla senare ändringar som gäller dem utan dröjsmål.

*Artikel 15***Genomförande**

Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hän-

visning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 16***Rapport**

Medlemsstaterna skall inom två år från det datum som anges i artikel 15 till kommissionen överlämna all information som kommissionen behöver för att utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv.

*Artikel 17***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 18***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om Europeiska gemenskapens anslutning till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 108 om typgodkännande av tillverkning av regummerade däck för motorfordon och släpvagnar för dessa

(2000/C 177 E/08)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 728 slutlig — 2000/0002(AVC)

(Framlagt av kommissionen den 6 januari 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 97/836/EG av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ⁽¹⁾ ("Reviderad överenskommelse av år 1958"), särskilt artiklarna 3.3 och 4.2 andra strecksatsen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med de enhetliga bestämmelser som ingår i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 108 om typgodkännande av tillverkning av regummerade däck för motorfordon och släpvagnar för dessa, är att undanröja tekniska hinder för handeln med motorfordon mellan avtalsslutande parter vad beträffar regumme-

rade däck, samtidigt som en hög nivå säkerställs i fråga om säkerhet och miljöskydd.

- (2) Föreskrifter nr 108 har anmälts till de avtalsslutande parterna och har därefter trätt i kraft för samtliga avtalsslutande parter som inte anmält några reservationer före det eller de datum som anges i de föreskrifter som utgör en bilaga till den reviderade överenskommelsen från 1958.
- (3) För att de ekonomiska aktörerna i god tid skall kunna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i föreskrifter nr 108 och för att undvika störningar på marknaden för regummerade däck, till exempel genom att föreskrifterna börjar tillämpas vid olika datum i olika medlemsstater, kommer den enhetliga tillämpningen av dessa föreskrifter i hela gemenskapen att regleras i ett gemenskapsdirektiv. Detta innebär emellertid inte att föreskrifter nr 108 kommer att ingå i typgodkännandesystemet för motorfordon och släpvagnar för dessa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Europeiska gemenskapen skall ansluta sig till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter nr 108 om typgodkännande av tillverkning av regummerade däck för motorfordon och släpvagnar för dessa ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 78.

⁽²⁾ Jfr dokument E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/rev.2/add.107.

REGULATION No 108

of the Economic Commission for Europe of the United Nations (UN/ECE)

UNIFORM PROVISIONS CONCERNING THE APPROVAL FOR THE PRODUCTION OF RETREADED PNEUMATIC TYRES FOR MOTOR VEHICLES AND THEIR TRAILERS

(E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rév.2/Add.107)

1. SCOPE

This Regulation applies to the production of retreaded tyres intended to be fitted to private (passenger) cars and their trailers used on the road. It does not however apply to:

- 1.1. Retreaded tyres for commercial vehicles and their trailers.
- 1.2. Retreaded tyres with a speed capability below 120 km/h or above 240 km/h.
- 1.3. Tyres for cycles and motorcycles.
- 1.4. Tyres originally produced without speed symbols and load indices
- 1.5. Tyres originally produced without type approval and without either an 'E' or 'e' mark.
- 1.6. Tyres designed for the equipment of cars produced prior to 1939.
- 1.7. Tyres designed exclusively for competition or off road use and marked accordingly.
- 1.8. Tyres designated as 'T type' temporary use spares

2. DEFINITIONS — See also figure in annex 8

For the purpose of this Regulation:

- 2.1. 'Range of retreaded pneumatic tyres' means a range of retreaded pneumatic tyres as quoted in paragraph 4.1.4.
- 2.2. 'Structure' of a pneumatic-tyre means the technical characteristics of the tyre's carcass. The following structures are distinguished in particular
 - 2.2.1. 'Diagonal' or 'Bias ply' describes a pneumatic-tyre structure in which the ply cords extend to the beads and are laid at alternate angles substantially less than 90° to the centreline of the tread.
 - 2.2.2. 'Bias belted' describes a pneumatic-tyre structure of diagonal (bias ply) type in which the carcass is stabilised by a belt, comprising two or more layers of substantially inextensible cord material laid at alternate angles close to those of the carcass.
 - 2.2.3. 'Radial' describes a pneumatic-tyre structure in which the ply cords extend to the beads and are laid substantially at 90° to the centreline of the tread, the carcass being stabilised by an essentially inextensible circumferential belt.
- 2.3. 'Category of use'
 - 2.3.1. Normal tyre is a tyre intended for normal road use only.
 - 2.3.2. Snow tyre is a tyre whose tread pattern, or tread pattern and structure, is primarily designed to ensure, in mud and fresh or melting snow, a performance better than that of a normal tyre. The tread pattern of a snow tyre generally consists of groove (rib) and solid block elements more widely spaced than on a normal tyre.
 - 2.3.3. Temporary use spare tyre is a tyre different from that intended to be fitted to any vehicle for normal driving conditions but intended only for temporary use under restricted driving conditions.
 - 2.3.4. 'T' type temporary use spare tyre is a type of temporary use spare tyre designed for use at inflation pressures higher than those established for standard and reinforced tyres.
- 2.4. 'Bead' means the part of a pneumatic-tyre which is of such shape and structure as to fit the rim and hold the tyre on it.
- 2.5. 'Cord' means the strands forming the fabric of the plies in the pneumatic-tyre.
- 2.6. 'Ply' means a layer of 'rubber' coated parallel cords.
- 2.7. 'Belt' applies to a radial ply or bias belted tyre and means a layer or layers of material or materials underneath the tread, laid substantially in the direction of the centre line of the tread to restrict the carcass in a circumferential direction.
- 2.8. 'Breaker' applies to a diagonal ply tyre and means an intermediate ply between the carcass and tread.
- 2.9. 'Chaffer' means material in the bead area to protect the carcass against chafing or abrasion by the wheel rim.

- 2.10. 'Carcass' means that structural part of a pneumatic-tyre other than the tread and outermost 'rubber' of the sidewalls which, when inflated, supports the load.
- 2.11. 'Tread' means that part of a pneumatic-tyre which is designed to come into contact with the ground, protects the carcass against mechanical damage and contributes to ground adhesion.
- 2.12. 'Sidewall' means the part of a pneumatic tyre between the tread and the area designed to be covered by the rim flange.
- 2.13. 'Lower area of tyre' means the area included between the line of maximum section width of the tyre and the area designed to be covered by the edge of the rim.
- 2.14. 'Tread groove' means the space between the adjacent ribs or blocks in the tread pattern.
- 2.15. 'Principal grooves' means the wide grooves situated in the central zone of the tread, which cover approximately three-quarters of the breadth of the tread.
- 2.16. 'Section width' means the linear distance between the outside of the sidewalls of an inflated pneumatic-tyre, when fitted to the specified measuring rim, but excluding elevations due to labelling (marking), decoration or protective bands or ribs.
- 2.17. 'Overall width' means the linear distance between the outside of the sidewalls of an inflated pneumatic-tyre, when fitted to the specified measuring rim, and including labelling (marking) decoration or protective bands or ribs.
- 2.18. 'Section height' means a distance equal to half the difference between the outer diameter of the tyre and the nominal rim diameter.
- 2.19. 'Nominal aspect ratio' means one hundred times the number obtained by dividing the number expressing the nominal section height by the number expressing the nominal section width, both dimensions being in the same units.
- 2.20. 'Outer diameter' means the overall diameter of an inflated, newly retreaded tyre.
- 2.21. 'Tyre size designation' means a designation showing:
- 2.21.1. The nominal section width. This must be expressed in millimetres, except in cases of tyres for which the size designation is shown in the first column of the tables in annex 5 to this Regulation.
- 2.21.2. The nominal aspect ratio except in cases of tyres for which the size designation is shown in the first column of the tables in annex 5 to this Regulation.
- 2.21.3. A conventional number 'd' (the 'd' symbol) denoting the nominal rim diameter of the rim and corresponding to its diameter expressed either by codes (numbers below 100) or in millimetres (numbers above 100). Numbers corresponding to both types of measurements may be used in the designation.
- 2.21.3.1. The values of the 'd' symbols expressed in millimetres are shown below:

Nominal Rim Diameter Code — 'd'	Value of the 'd' symbol expressed in mm
8	203
9	229
10	254
11	279
12	305
13	330
14	356
15	381
16	406
17	432
18	457
19	483
20	508
21	533

- 2.22. 'Nominal rim diameter (d)' means the diameter of the rim on which a tyre is designed to be mounted.
- 2.23. 'Rim' means the support, either for a tyre-and-tube assembly or for a tubeless tyre, on which the tyre beads are seated.
- 2.24. 'Measuring rim' means the rim specified as a 'measuring rim width', or 'design rim width' for a particular tyre size designation in any edition of one or more of the International Tyre Standards.

- 2.25. 'Test rim' means any rim specified as approved or recommended or permitted in one of the International Tyre Standards for a tyre of that size designation and type.
- 2.26. 'International Tyre Standard' means any one of the following standard documents:
- (a) The European Tyre and Rim Technical Organisation (ETRTO) ⁽¹⁾: 'Standards Manual'
 - (b) The European Tyre and Rim Technical Organisation (ETRTO) Design Information — 'obsolete data'
 - (c) The Tire and Rim Association Inc. (TRA) ⁽²⁾: 'Year Book'
 - (d) The Japan Automobile Tire Manufacturers Association (JATMA) ⁽³⁾: 'Year Book'
 - (e) The Tyre and Rim Association of Australia (TRAA) ⁽⁴⁾: 'Standards Manual'
 - (f) The Associação Brasileira de Pneus e Aros (ABPA) ⁽⁵⁾: 'Manual de Normas Técnicas'
 - (g) The Scandinavian Tyre and Rim Organisation (STRO) ⁽⁶⁾: 'Data Book'
- 2.27. 'Chunking' means the breaking away of pieces of rubber from the tread.
- 2.28. 'Cord separation' means the parting of the cords from their rubber coating.
- 2.29. 'Ply separation' means the parting of adjacent plies.
- 2.30. 'Tread separation' means the pulling away of the tread from the carcass.
- 2.31. 'Tread wear indicators' means the projections within the tread grooves designed to give a visual indication of the degree of wear of the tread.
- 2.32. 'Service description' means the specific combination of the load index and speed symbol of the tyre.
- 2.33. 'Load index' means a numerical code which indicates the maximum load the tyre can support.
- The list of load indices and the corresponding loads are shown in annex 4 to this Regulation.
- The tyre standards can be obtained from the following addresses:
- ⁽¹⁾ ETRTO, 32, Av. Brugmann-Bte 2, B-1060 Bruselas.
 - ⁽²⁾ TRA, 175 Montrose West Avenue, Suite 150, Copley, Ohio, 44321 Estados Unidos de América.
 - ⁽³⁾ JATMA, 9th Floor, Toranomon Building n° 1-12, 1-Chome Toranomon Minato-ku, Tokio 105, Japón.
 - ⁽⁴⁾ TRAA, Suite 1, Hawthorn House, 795 Glenferrie Road, Hawthorn, Victoria, 3122 Australia.
 - ⁽⁵⁾ ABPA, Avenida Paulista 244-12° Andar, CEP, 01310 Sao Paulo, SP Brasil.
 - ⁽⁶⁾ STRO, Älggatan 48 A, Nb, S-216 15 Malmö.
- 2.34. 'Speed symbol' means:
- 2.34.1. An alphabetical symbol indicating the speed at which the tyre can carry the load given by the associated load index.
- 2.34.2. The speed symbol and corresponding speeds are as shown in the table below:

Speed symbol	Corresponding speed (km/h)
L	120
M	130
N	140
P	150
Q	160
R	170
S	180
T	190
U	200
H	210
V	240

- 2.35. 'Maximum load rating' means the maximum mass which the tyre is rated to support.
- 2.35.1. For speeds not exceeding 210 km/h, the maximum load rating shall not exceed the value corresponding to the load index for the tyre.

- 2.35.2. For speeds higher than 210 km/h but not exceeding 240 km/h, (tyres with speed symbol 'V'), the maximum load rating shall not exceed the percentage of the value corresponding to the load index of the tyre, indicated in the table below against the speed capability of the vehicle to which the tyre is to be fitted:

Maximum Speed (km/h)	Load per cent
215	98,5
220	97,0
225	95,5
230	94,0
235	92,5
240	91,0

For intermediate maximum speeds a linear interpolation of the maximum load rating is permissible.

- 2.36. 'Retreading production unit' means a site or group of localised sites where finished retread tyres are produced.
- 2.37. 'Retreading' means the generic term for reconditioning a used tyre by replacing the worn tread with new material. It may also include renovation of the outermost sidewall surface. It covers the following process methods:
- 2.37.1. 'Top-capping' — replacement of the tread.
- 2.37.2. 'Re-capping' — replacement of the tread and with the new material extending over part of the sidewall.
- 2.37.3. 'Bead to bead' — replacement of the tread and renovation of the sidewall including all or part of the lower area of the tyre.
- 2.38. 'Casing' is the worn tyre comprising carcass and remaining tread and sidewall material.
- 2.39. 'Buffing' is the process of removing old material from the casing to prepare the surface for the new material
- 2.40. 'Repair' is the remedial work carried out to damaged casings within recognised limits.
- 2.41. 'Tread material' is material in a condition suitable for replacing the worn tread. It can be in several forms for example:
- 2.41.1. 'Camel-back' — pre-cut lengths of material which have been extruded to give the required cross section profile and subsequently fitted cold to the prepared casing. The new material must be cured.
- 2.41.2. 'Strip-wound' — a ribbon of tread material which is directly extruded and wound on to the prepared casing and built up to the required cross sectional contour. The new material must be cured.
- 2.41.3. 'Direct extrusion' — tread material extruded to give the required cross sectional profile and directly extruded on to the prepared casing. The new material must be cured.
- 2.41.4. 'Pre-cured' — a previously formed and cured tread applied directly to the prepared casing. The new material must be bonded to the casing.
- 2.42. 'Sidewall veneer' is material used to cover the sidewalls of the casing thereby allowing the required markings to be formed.
- 2.43. 'Cushion gum' is material used as a bonding layer between new tread and casing and for repairing minor damage.
- 2.44. 'Cement' is an adhesive solution to hold new materials in place prior to the curing process.
- 2.45. 'Cure' is the term used to describe the change in physical properties of the new material which is brought about usually by the application of heat and pressure for a set period of time under controlled conditions.
- 2.46. 'Radial run out' means the variation in radius of the tyre measured around the outer circumference of the tread surface.
- 2.47. 'Imbalance' means a measurement of the variation in distribution of mass around the centre axis of the tyre. It can be measured as either 'Static' or 'Dynamic' imbalance.
3. MARKINGS
- 3.1. An example of the arrangement of retreaded tyre markings is shown in annex 3 to this Regulation.
- 3.2. Retreaded tyres shall display on both sidewalls in the case of symmetrical tyres and at least on the outer sidewall in the case of asymmetrical tyres:
- 3.2.1. The brand name or trade mark.
- 3.2.2. The tyre-size designation as defined in paragraph 2.21.

- 3.2.3. An indication of the structure as follows:
- 3.2.3.1. On diagonal (bias-ply) tyres; no indication, or the letter 'D' placed in front of the rim diameter marking.
- 3.2.3.2. On radial-ply tyres; the letter 'R' placed in front of the rim diameter marking and optionally the word 'RADIAL'.
- 3.2.3.3. On bias belted tyres; the letter 'B' placed in front of the rim diameter marking and in addition the words 'BIAS-BELTED'.
- 3.2.4. The service description comprising:
- 3.2.4.1. An indication of the tyre's nominal load capacity in the form of the load index prescribed in paragraph 2.33.
- 3.2.4.2. An indication of the tyre's nominal speed capability in the form of the symbol prescribed in paragraph 2.34.
- 3.2.5. The word 'TUBELESS' if the tyre is designed for use without an inner tube.
- 3.2.6. The inscription M+S or MS or M.S. or M & S in the case of a snow tyre.
- 3.2.7. The date of retreading as follows:
- 3.2.7.1. Up to 31 December 1999; either as prescribed in paragraph 3.2.7.2.
- Or in the form of a group of three digits, the first two showing the week number and the third, the year of the decade of manufacture. The date code can cover a period of production from the week indicated by the week number up to and including the week number plus three. For example, the marking '253' could indicate a tyre which was retreaded in weeks 25, 26, 27 or 28 of the year 1953.
- The date code may be marked on one sidewall only.
- 3.2.7.2. As from 1 January 2000; in the form of a group of four digits, first two showing the week number and the second two showing the year in which the tyre was retreaded. The date code can cover a period of production from the week indicated by the week number up to and including the week number plus three. For example, the marking '2503' could indicate a tyre which was retreaded in weeks 25, 26, 27 or 28 of the year 2003.
- The date code may be marked on one sidewall only.
- 3.2.8. The term 'RETREAD' or 'REMOULD' (after 1 January 1999 only the word 'RETREAD' shall be used). At the request of the retreader, the same term in other languages may also be added.
- 3.3. Prior to approval tyres shall exhibit a free space sufficiently large to accommodate an approval mark as referred to in paragraph 5.8 and as shown in annex 2 to this Regulation.
- 3.4. Following approval, the markings referred to in paragraph 5.8 and as shown in annex 2 to this Regulation shall be affixed in the free space referred to in paragraph 3.3. This marking may be affixed to one sidewall only.
- 3.5. The markings referred to in paragraph 3.2 and the approval mark prescribed in paragraphs 3.4 and 5.8 shall be clearly legible and shall be moulded on to or into the tyre or shall be permanently marked on to the tyre.
- 3.6. As far as any of the original manufacturer's specifications are still legible after the tyres have been retreaded, they shall be regarded as specifications of the retreader for the retreaded tyre. If these original specifications do not apply after retreading they shall be completely removed.
- The original 'E' or 'e' approval mark and number shall be removed.
4. APPLICATION FOR APPROVAL
- The following procedures are applicable to the approval of a tyre retreading production unit.
- 4.1. The application for approval of a retreading production unit shall be submitted by the holder of the trade name or trade mark to be applied to the tyre or by his duly accredited, representative. It shall specify:
- 4.1.1. An outline of the structure of the company producing the retreaded tyres.
- 4.1.2. A brief description of the quality management system, which ensures the effective control of the tyre retreading procedures to meet the requirements of this Regulation.
- 4.1.3. The trade names or marks to be applied to the retreaded tyres produced.
- 4.1.4. The following information in relation to the range of tyres to be retreaded:
- 4.1.4.1. The range of tyre sizes;
- 4.1.4.2. The structure of tyres (diagonal or bias ply, bias-belted or radial);
- 4.1.4.3. The category of use of tyres (normal or snow tyres etc.);
- 4.1.4.4. The system of retreading and the method of application of the new materials to be used, as defined in paragraphs 2.37 and 2.41;

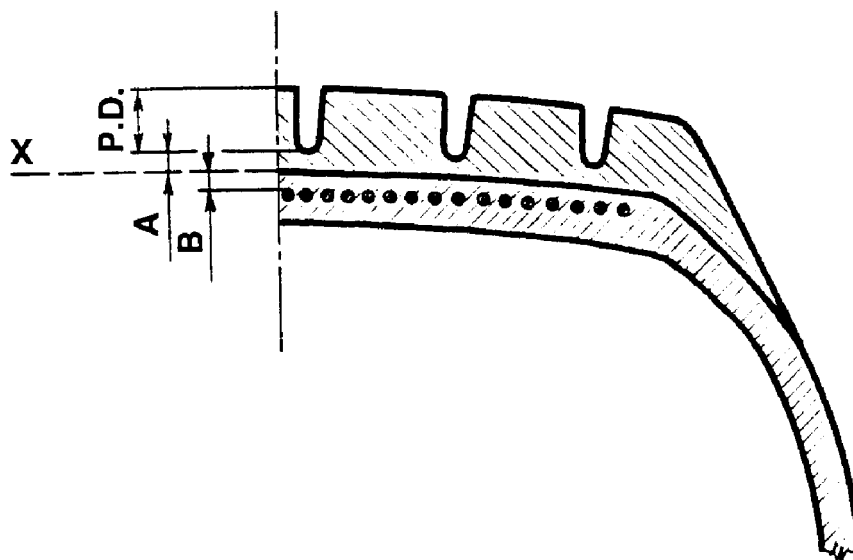
- 4.1.4.5. The maximum speed symbol of the tyres to be retreaded;
- 4.1.4.6. The maximum load index of the tyres to be retreaded.
- 4.1.4.7. The nominated International Tyre Standard to which the range of tyres conform.
5. APPROVAL
- 5.1. To retread tyres requires the approval of the retreading production unit by the responsible authorities in accordance with the requirements of this Regulation.
- The responsible authority takes the necessary measures as described in this Regulation in order to ensure that the tyres retreaded in the respective production unit will meet with the requirements stated in this Regulation. The retread production unit shall be fully responsible for ensuring that the retreaded tyres will meet the requirements of this Regulation and that they will perform adequately in normal use.
- 5.2. In addition to the normal requirements for the initial assessment of the tyre retreading production unit, the approval authority shall be satisfied that the procedures, operation, instructions and specification documentation provided by material suppliers are in a language readily understood by the tyre retreading production unit operatives.
- 5.3. The approval authority shall ensure that the procedures and operations documentation for each production unit contains specifications, appropriate to the repair materials and processes used, of the limits of repairable damage or penetrations to the tyre carcass, whether such damage is existing or is caused during the processes of preparation for retreading.
- 5.4. Before granting approval the authority must be satisfied that retreaded tyres conform to this Regulation and that the tests prescribed in paragraphs 6.7 and 6.8 have been successfully carried out on at least 5 and not necessarily more than 20 samples of retreaded tyres representative of the range of tyres produced by the retreading production unit.
- 5.5. In the case of each failure being recorded during tests, two further samples of the same specification tyre shall be tested.
- If either or both of these second two samples fail, then a final submission of two samples shall be tested. If either or both of the final two samples fail, then the application for approval of the retreading production unit shall be rejected.
- 5.6. If all the requirements of this Regulation are met, then approval shall be granted and an approval number shall be assigned to each retreading production unit approved. The first two digits of this number shall indicate the series of amendments incorporating the most recent major technical amendments made to the Regulation at the time of issue of the approval. The approval number shall be preceded by 'XXXX' signifying that the approval applies to a tyre retreaded as prescribed in this Regulation. The same authority shall not assign the same number to another production unit covered by this Regulation.
- 5.7. Notice of approval or of extension, refusal or withdrawal of approval or of production definitely discontinued pursuant to this Regulation shall be communicated to the Parties to the 1958 Agreement applying this Regulation, by means of a form conforming to the model in annex 1 to this Regulation.
- 5.8. There shall be affixed conspicuously to every retreaded tyre conforming to this Regulation, in the space referred to in paragraph 3.3 and in addition to the markings prescribed in paragraph 3.2, an international approval mark consisting of:
- 5.8.1. A circle surrounding the letter 'E' followed by the distinguishing number of the country which granted approval ⁽¹⁾; and
- 5.8.2. An approval number as described in paragraph 5.6.
- 5.9. Annex 2 to this Regulation gives an example of the arrangements of the approval mark.
6. REQUIREMENTS
- 6.1. Tyres shall not be accepted for retreading unless they have been type approved and bear either an 'E' or 'e' mark, except that this requirement shall not be mandatory until 1 January 2000 at the latest.
- 6.2. Tyres which have been previously retreaded shall not be accepted for further retreading.
- 6.3. The age of the casing accepted for retreading shall not exceed 7 years, based on the digits showing the year of manufacture of the original tyre; e.g. the tyre marked with a date code '253' can be accepted for retreading till the end of the year 2000.
- 6.4. Conditions before retreading:
- 6.4.1. Tyres shall be clean and dry before inspection.

⁽¹⁾ 1 for Germany, 2 for France, 3 for Italy, 4 for the Netherlands, 5 for Sweden, 6 for Belgium, 7 for Hungary, 8 for the Czech Republic, 9 for Spain, 10 for Yugoslavia, 11 for the United Kingdom, 12 for Austria, 13 for Luxembourg, 14 for Switzerland, 15 (vacant), 16 for Norway, 17 for Finland, 18 for Denmark, 19 for Romania, 20 for Poland, 21 for Portugal, 22 for The Russian Federation, 23 for Greece, 24 for Ireland, 25 for Croatia, 26 for Slovenia, 27 for Slovakia, 28 for Belarus, 29 for Estonia, 30 (vacant), 31 for Bosnia and Herzegovina, 32-36 (vacant), 37 for Turkey, 38-39 (vacant), 40 for the former Yugoslav Republic of Macedonia, 41 (vacant), 42 for the European Community (Approvals are granted by its Member States using their respective ECE symbol) and 43 for Japan. Subsequent numbers shall be assigned to other countries in the chronological order in which they ratify or accede to the Agreement Concerning the Adoption of Uniform Technical Prescriptions for Wheeled Vehicles, Equipment and Parts which can be fitted and/or be Used on Wheeled Vehicles and the Conditions for Reciprocal Recognition of Approvals Granted on the Basis of these Prescriptions, and the numbers thus assigned shall be communicated by the Secretary-General of the United Nations to the Contracting Parties to the Agreement.

- 6.4.2. Before buffing, each tyre shall be thoroughly examined both internally and externally to ensure its suitability for retreading.
- 6.4.3. Tyres where damage is visible which has resulted from overload or underinflation shall not be retreaded.
- 6.4.4. Tyres showing any of the following damage shall not be accepted for retreading:
- 6.4.4.1. (a) extensive cracking extending through to the carcass;
- (b) carcass penetrations or damage to casings above 'H' speed symbol except where these casings are to be down rated to a lower speed symbol;
- (c) previous repairs to damage outside specified injury limits — see paragraph 5.3;
- (d) carcass break up;
- (e) appreciable oil or chemical attack;
- (f) multiple damage too close together;
- (g) damaged or broken bead;
- (h) non repairable deterioration of or damage to inner liner;
- (i) bead damage other than minor 'rubber' only damage;
- (j) exposed cords due to tread wear or sidewall scuffing;
- (k) non-repairable tread or sidewall material separation from the carcass;
- (l) structural damage in the area of the sidewall.
- 6.4.5. Radial ply tyre carcasses with separation in the belt, other than slight belt edge looseness, shall not be accepted for retreading.
- 6.5. Preparation:
- 6.5.1. After buffing, and before the application of new material, each tyre shall be thoroughly re-examined at least externally to ensure its continued suitability for retreading.
- 6.5.2. The entire surface to which new material is to be applied shall have been prepared without overheating. The buffed surface texture shall not contain deep buffing lacerations or loose material.
- 6.5.3. Where precured material is to be used the contours of the prepared area shall meet the requirements of the material manufacturer.
- 6.5.4. Loose cord ends are not permissible.
- 6.5.5. Casing cords shall not be damaged during the preparation process.
- 6.5.6. Buffing damage to the belt of radial tyres shall be limited to localised damage to the outermost layer only.
- 6.5.7. Buffing damage limits for diagonal ply tyres shall be as follows:
- 6.5.7.1. For two ply construction, there shall not be any damage to the carcass except for slight localised buffing damage to the casing joint.
- 6.5.7.2. For two ply plus breaker construction of tubeless type tyres, there shall not be any damage to the carcass or breaker.
- 6.5.7.3. For two ply plus breaker construction of tube type tyres, localised damage to the breaker is permissible.
- 6.5.7.4. For four ply, or more, construction of tubeless type tyres, there shall not be any damage to the carcass or breaker.
- 6.5.7.5. For four ply, or more, construction of tube type tyres, damage shall be limited to the outermost ply in the crown area only.
- 6.5.8. Exposed steel parts shall be treated as soon as possible with appropriate material as defined by the manufacturer of that appropriate material.
- 6.6. Retreading:
- 6.6.1. The retreader must ensure that either the manufacturer or the supplier of repair materials, including patches, is responsible for the following:
- (a) defining method(s) of application and storage, if requested by the retreader, in the national language of the country in which the materials are to be used;
- (b) defining limits of damage for which the materials are designed, if requested by the retreader, in the national language of the country in which the materials are to be used;
- (c) ensuring that reinforced patches for tyres, if correctly applied in carcass repairs, are suitable for the purpose;

- (d) ensuring that the patches are capable of withstanding twice the maximum inflation pressure as given by the tyre manufacturer;
- (e) ensuring the suitability of any other repair materials for the service intended.

- 6.6.2. The retreader shall be responsible for the correct application of the repair material and for ensuring that the repair is free from any defects which may affect the satisfactory service life of the tyre.
- 6.6.3. The retreader shall ensure that either the manufacturer or the supplier of tread and sidewall material issues specifications concerning the conditions of storage and use of the material in order to guarantee the material's qualities. If requested by the retreader, this information shall be in the national language of the country in which the materials are to be used.
- 6.6.4. The retreader must ensure that the repair material and/or compound is documented in a manufacturer's or supplier's certificate. The material compound must be suitable for the intended use of the tyre.
- 6.6.5. The processed tyre shall be cured as soon as possible after the completion of all repairs and building-up operations and at the latest according to the material manufacturer's specifications.
- 6.6.6. The tyre shall be cured for the length of time and at the temperature and pressure, appropriate to, and specified for, the materials and processing equipment used.
- 6.6.7. The dimensions of the mould shall be appropriate to the thickness of the new material and the size of the buffed casing. Radial ply tyres, when moulded, shall be cured in radial or radially divided moulds only.
- 6.6.8. The thickness of original material after buffing and the average thickness of any new material under the tread pattern after retreading shall be as given in paragraphs 6.6.8.1 and 6.6.8.2. The thickness of material at any point either across the breadth of the tread or around the circumference of the tyre shall be controlled in such a way that the provisions of paragraphs 6.7.5 and 6.7.6 are met.
- 6.6.8.1. For radial ply and bias belted tyres (mm)
- $$1.5 \leq (A+B) \leq 5 \text{ (minimum 1.5 mm; maximum 5.0 mm)}$$
- $$A \geq 1 \text{ (minimum 1.0 mm)}$$
- $$B \geq 0.5 \text{ (minimum 0.5 mm)}$$

P.D. = Pattern depth

X = Buff line

A = Average thickness of new material under pattern

B = Minimum thickness of original material above belt after buffing

- 6.6.8.2. For diagonal (Bias-ply) tyres.

The thickness of original material above the breaker shall be ≥ 0.00 mm.

The average thickness of new material above the buffed casing line shall be ≥ 2.00 mm.

The combined thickness of original and new material beneath the base of the grooves of the tread pattern shall be ≥ 2.00 and ≤ 5.00 mm.

- 6.6.9. The service description of a retreaded tyre shall not show either a higher speed symbol or a higher load index than that of the original, first life, tyre.
- 6.6.10. The minimum speed capability of a retreaded tyre shall be 120 km/h ('L' speed symbol) and the maximum shall be 240 km/h ('V' speed symbol).
- 6.6.11. Tread wear indicators shall be incorporated as follows:
- 6.6.11.1. The retreaded pneumatic tyre shall include not less than six transverse rows of wear indicators, approximately equi-spaced and situated in the principal grooves of the tread. The tread wear indicators shall be such that they cannot be confused with the material ridges between the ribs or blocks of the tread.
- 6.6.11.2. However, in the case of tyres designed for mounting on rims of a nominal diameter of code 12 or less, four rows of tread wear indicators are permissible.
- 6.6.11.3. The tread wear indicators shall provide a means of indicating, with a tolerance of $+0.60/-0.00$ mm, when the tread grooves are no longer more than 1.6 mm deep.
- 6.6.11.4. The height of the tread wear indicators shall be determined by measuring the difference between the depth from the tread surface to the top of the tread wear indicators and the base of the tread grooves, close to the slope at the base of the tread wear indicators.
- 6.7. Inspection:
- 6.7.1. After curing, whilst a degree of heat is retained in a tyre, each retreaded tyre shall be examined to ensure that it is free apparent defects. During or after retreading the tyre must inflated to at least 1.5 bar for examination. Where there is any apparent defect in the profile of the tyre (e.g. blister, depression, etc.) the tyre shall be specifically examined to determine the cause of this defect.
- 6.7.2. Before, during or after retreading the tyre shall be checked at least once for the integrity of its structure by means of a suitable inspection method.
- 6.7.3. For the purposes of quality control a number of retreaded tyres shall be subjected to destructive and/or non-destructive testing examination. The quantity of tyres checked and the results shall be recorded.
- 6.7.4. After retreading, the dimensions of the retreaded tyre, when measured in accordance with annex 6 to this Regulation, must conform either to dimensions calculated according to the procedures in paragraph 7 or to annex 5 to this Regulation.
- 6.7.5. The radial run out of the retreaded tyre shall not exceed 1.5 mm (+ 0.4 mm measuring tolerance).
- 6.7.6. The maximum static imbalance of the retreaded tyre, measured at the rim diameter, shall not exceed 1.5 per cent of the mass of the tyre.
- 6.7.7. Tread wear indicators shall conform to the requirements of paragraph 6.6.11.
- 6.8. Performance test:
- 6.8.1. Tyres retreaded to comply with this Regulation shall be capable of meeting the load/speed endurance test as specified in annex 7 to this Regulation.
- 6.8.2. A retreaded tyre which after undergoing the load/speed endurance test does not exhibit any tread separation, ply separation, cord separation, chunking or broken cords shall be deemed to have passed the test.
- 6.8.3. The outer diameter of the tyre, measured six hours after the load/speed endurance test, must not differ by more than ± 3.5 per cent from the outer diameter as measured before the test.

7. SPECIFICATIONS

- 7.1. Tyres retreaded to comply with this Regulation shall conform to the following dimensions:

7.1.1. Section width:

- 7.1.1.1. The section width shall be calculated by the following formula:

$$S = S1 + K (A - A1)$$

where:

S: is the actual section width in millimetres as measured on the test rim;

S1: is the value of the 'Design Section Width', referred to the measuring rim, as quoted in the International Tyre Standard specified by the retreader for the tyre size in question;

A: is the width of the test rim in millimetres;

A1: is the width in millimetres of the measuring rim as quoted in the International Tyre Standard specified by the retreader for the tyre size in question.

K: is a factor and shall be taken to equal 0.4.

7.1.2. Outer diameter:

7.1.2.1. The theoretical outer diameter of a retreaded tyre shall be calculated by the following formula:

$$D = d + 2H$$

where:

D: is the theoretical outer diameter in millimetres;

d: is the conventional number defined in paragraph 2.21.3, in millimetres;

H: is nominal section height in millimetres and is equal to S_n multiplied by 0.01 R_a

where:

S_n : is the nominal section width in millimetres;

R_a : is the nominal aspect ratio

All of the above symbols are as quoted in the tyre size designation as shown on the sidewall of the tyre in conformity with the requirements of paragraph 3.2.2 and as defined in paragraph 2.21.

7.1.2.2. However, for tyres whose designation is given in the first column of the tables in annex 5 to ECE Regulation No 30, the outer diameter shall be that given in those tables.

7.1.3. Method of measuring retreaded tyres:

7.1.3.1. The dimensions of retreaded tyres shall be measured in accordance with the procedures given in annex 6 to this Regulation.

7.1.4. Section width specifications:

7.1.4.1. The actual overall width may be less than the section width or widths determined in paragraph 7.1.

7.1.4.2. The actual overall width may also exceed the value or values determined in paragraph 7.1 by:

7.1.4.2.1. 4 per cent in the case of radial ply tyres and

7.1.4.2.2. 6 per cent in the case of diagonal (bias-ply) or bias belted tyres.

7.1.4.2.3. in addition, if the tyre has a special protective band, the width may be greater by up to 8 mm above the tolerances given by paragraphs 7.1.4.2.1 and 7.1.4.2.2.

7.1.5. Outer diameter specifications:

7.1.5.1. The actual outer diameter of a retreaded tyre must not be outside the values of $D_{\min}$ and $D_{\max}$ obtained by the following formulae:

$$D_{\min} = d + (2H \times a)$$

$$D_{\max} = d + (2H \times b)$$

where:

For sizes not given in the tables in annex 5 to this Regulation, 'H' and 'd' are as defined in paragraph 7.1.2.1.

7.1.5.1.2. For sizes mentioned in paragraph 7.1.2.2 above:

$$H = 0.5 (D - d)$$

where 'D' is the outer diameter and 'd' the Nominal rim diameter quoted in the above-mentioned tables for the size in question

7.1.5.1.3. The coefficient 'a' = 0.97

7.1.5.1.4. The coefficient 'b' is:

	Radial tyres	Diagonal (bias-ply) and bias belted tyres
For normal use tyres 1.04	1.04	1.08

7.1.5.2. For snow tyres the maximum outer diameter ($D_{\max}$) calculated in paragraph 7.1.5.1 may be exceeded by not more than 1 per cent.

8. MODIFICATIONS TO THE APPROVAL

8.1. Every modification concerning a retreading production unit amending any of the information given by the retreading production unit in the Application for Approval, see paragraph 4, shall be notified to the approval authority which approved the retreading production unit. That authority may then either:

8.1.1. Consider that the modifications made are unlikely to have an appreciable adverse effect and that in any case the retreading production unit still meets the requirements; or

8.1.2. Require a further investigation of the approval.

8.2. Confirmation of, or refusal of, approval, specifying the modifications, shall be communicated by the procedure specified in paragraph 5.7 to the Parties to the Agreement which apply this Regulation.

9. CONFORMITY OF PRODUCTION

The conformity of production procedures shall comply with those set out in the Agreement, Appendix 2 (E/ECE/t24-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), with the following requirements.

9.1. The retreading production unit approved according to this Regulation shall conform to the requirements set out in paragraph 6.

9.2. The holder of the approval shall ensure that, during each year of production, and spread throughout that year, at least the following number of tyres, representative of the range being produced. Is checked and tested as prescribed in this Regulation:

9.2.1. 0.01 per cent of the total annual production but in any case not less than 5 and not necessarily more than 20.

9.3. If the requirements of paragraph 9.2 are carried out by or under the control of the approval authority, the results may be used as part of, or instead of, those prescribed in paragraph 9.4.

9.4. The authority which has approved the retreading production unit may at any time verify the conformity control methods applied in each production facility.

For each production facility the type approval authority shall take samples at random during each and every production year and at least the following number of tyres, representative of the range being produced, shall be checked and tested as prescribed in this Regulation:

9.4.1. 0.01 per cent of the total annual production but in any case not less than 5 and not necessarily more than 20.

9.5. The tests and checks of paragraph 9.4 may replace those required in paragraph 9.2.

10. PENALTIES FOR NON-CONFORMITY OF PRODUCTION

10.1. The approval granted in respect of a retreading production unit pursuant to this Regulation may be withdrawn if the requirements of paragraph 9 are not complied with or if the retreading production unit or the retreaded tyres produced by that retreading production unit have failed to meet the requirements prescribed in that paragraph.

10.2. If a Party to the Agreement which applies this Regulation withdraws an approval it has previously granted, it shall forthwith so notify the other Contracting Parties to the 1958 Agreement applying this Regulation, by means of a communication form conforming to the model shown in annex 1 to this Regulation.

11. PRODUCTION DEFINITELY DISCONTINUED

The authority which granted the approval of the retreading production unit shall be informed if operations and manufacture of retreaded tyres approved within the scope of this Regulation cease. On receipt of this information the authority shall communicate this information to the other Parties to the 1958 Agreement applying this Regulation by means of a communication form conforming to the model shown in annex 1 to this Regulation.

12. NAMES AND ADDRESSES OF TECHNICAL SERVICES RESPONSIBLE FOR CONDUCTING APPROVAL TESTS, OF TEST LABORATORIES, AND OF ADMINISTRATIVE DEPARTMENTS

12.1. The Parties to the 1958 Agreement which apply this Regulation shall communicate to the United Nations Secretariat the names and addresses of the technical services responsible for conducting approval tests and, where applicable, of the approved test laboratories and of the administrative departments which grant approval and to which forms certifying approval or refusal or withdrawal of approval, issued in other countries, are to be sent.

12.2. The Parties to the 1958 Agreement which apply this Regulation may use laboratories of tyre manufacturers or retreading production units and may designate, as approved test laboratories, those which are situated either in the territory of that Party or in the territory of another Party to the 1958 Agreement subject to a preliminary acceptance of this procedure by the competent administrative department of the latter.

12.3. Where a Party to the 1958 Agreement applies paragraph 12.2, it may, if it desires, be represented at the tests.

ANNEX 1

COMMUNICATION

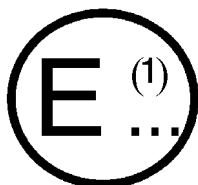
(maximum format: A4 (210 × 297 mm))

issued by: Name of administration:

.....

.....

.....

concerning: ⁽²⁾-9

APPROVAL GRANTED

APPROVAL EXTENDED

APPROVAL REFUSED

APPROVAL WITHDRAWN

PRODUCTION DEFINITELY DISCONTINUED

of a retreading production unit pursuant to Regulation No 108.

Approval No: Extension No:

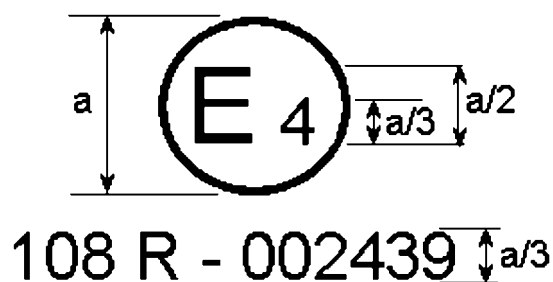
1. Retreader's name or trade mark:
2. Name and address of retreading production unit:
3. If applicable, name and address of retreader's representative:
4. Summarised description as in paragraphs 4.1.3 and 4.1.4 of this Regulation:
5. Technical service and, where applicable, test laboratory approved for purposes of approval or verification of conformity:
.....
6. Date of report issued by that service:
7. Number of report issued by that service:
8. Reason(s) of extension (if applicable):
9. Any remarks:
10. Place:
11. Date:
12. Signature
13. Annexed to this communication is a list of documents in the approval file deposited at the Approval Authority which has considered this approval and which can be obtained upon request.

⁽¹⁾ Distinguishing number of the country which has granted/extended/refused/withdrawn an approval (see approval provisions in the Regulation).

⁽²⁾ Delete that which does not apply.

ANNEX 2

ARRANGEMENT OF APPROVAL MARK

a = 12 mm (minimum)

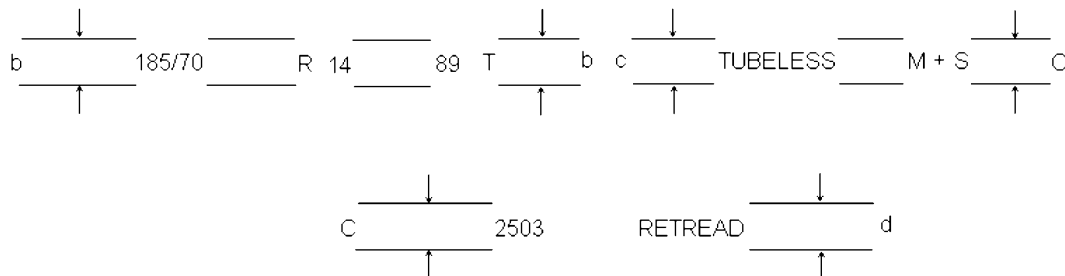
The above approval mark affixed to a retreaded tyre shows that the retreading production unit concerned has been approved in the Netherlands (E4) under approval number XXXR002439 meeting the requirements of this Regulation in its original form (00).

The approval number must be placed close to the circle and either above or below the 'E' or left or right of that letter. The digits of the approval number must be on the same side of the 'E' and face in the same direction. The use of Roman numerals as approval numbers should be avoided so as to prevent any confusion with other symbols.

ANNEX 3

ARRANGEMENT OF RETREAD TYRE MARKINGS

Example of the markings to be borne by retreaded tyres placed on the market after the entry into force of this Regulation

b: 6 mm (min.)

c: 4 mm (min.)

d: 3 mm (min.)

and from 1998, 4 mm (min.)

These markings define a retreaded tyre:

having a nominal section width of 185;

having a nominal aspect ratio of 70;

of radial-ply structure (R);

having a nominal rim diameter of code 14;

having a service description '89T' indicating a load capacity of 580 kg corresponding to a load index of '89' and a maximum speed capability of 190 km/h corresponding to a speed symbol 'T';

for fitting without an inner tube ('TUBELESS');

of snow type (M+S);

retreaded in the weeks 25, 26, 27 or 28 of the year 2003;

The positioning and order of the markings constituting the tyre designation shall be as follows:

- the size designation, comprising the nominal section width, the nominal aspect ratio, the type-of-structure symbol (where applicable) and the nominal rim diameter shall be grouped as shown in the above example: 185/70R14;
- the service description comprising the load index and the speed symbol shall be placed near the size designation. It may either precede the size designation or follow it or be placed above or below it;
- the symbols 'TUBELESS', 'REINFORCED', and 'M+S' may be at a distance from the size designation.
- the word 'RETREAD' may be at a distance from the size designation.

ANNEX 4

LIST OF LOAD INDICES AND CORRESPONDING LOAD CAPACITIES

Load index (LI) and load capacity — kg													
LI	kg	LI	kg	LI	kg	LI	kg	LI	kg	LI	kg	LI	kg
.0	45	40	140	80	450	120	1 400	160	4 500	200	14 000	240	45 000
1	46.2	41	145	81	462	121	1 450	161	4 625	201	14 500	241	46 250
2	47.5	42	150	82	475	122	1 500	162	4 750	202	15 000	242	47 500
3	48.7	43	155	83	487	123	1 550	163	4 875	203	15 500	243	48 750
4	50	44	160	84	500	124	1 600	164	5 000	204	16 000	244	50 000
5	51.5	45	165	85	515	125	1 650	165	5 150	205	16 500	245	51 500
6	53	46	170	86	530	126	1 700	166	5 300	206	17 000	246	53 000
7	54.5	47	175	87	545	127	1 750	167	5 450	207	17 500	247	54 500
8	56	48	180	88	560	128	1 800	168	5 600	208	18 000	248	56 000
9	58	49	185	89	580	129	1 850	169	5 800	209	18 500	249	58 000
10	60	50	190	90	600	130	1 900	170	6 000	210	19 000	250	60 000
11	61.5	51	195	91	615	131	1 950	171	6 150	211	19 500	251	61 500
12	63	52	200	92	630	132	2 000	172	6 300	212	20 000	252	63 000
13	65	53	206	93	650	133	2 060	173	6 500	213	20 600	253	65 000
14	67	54	212	94	670	134	2 120	174	6 700	214	21 200	254	67 000
15	69	55	218	95	690	135	2 180	175	6 900	215	21 800	255	69 000
16	71	56	224	96	710	136	2 240	176	7 100	216	22 400	256	71 000
17	73	57	230	97	730	137	2 300	177	7 300	217	23 000	257	73 000
18	75	58	236	98	750	138	2 360	178	7 500	218	23 600	258	75 000
19	77.5	59	243	99	775	139	2 430	179	7 750	219	24 300	259	77 500
20	80	60	250	100	800	140	2 500	180	8 000	220	25 000	260	80 000
21	82.5	61	257	101	825	141	2 575	181	8 250	221	25 750	261	82 500
22	85	62	265	102	850	142	2 650	182	8 500	222	26 500	262	85 000
23	87.5	63	272	103	875	143	2 725	183	8 750	223	27 250	263	87 500
24	90	64	280	104	900	144	2 800	184	9 000	224	28 000	264	90 000
25	92.5	65	290	105	925	145	2 900	185	9 250	225	29 000	265	92 500
26	95	66	300	106	950	146	3 000	186	9 500	226	30 000	266	95 000
27	97.5	67	307	107	975	147	3 075	187	9 750	227	30 750	267	97 500
28	100	68	315	108	1 000	148	3 150	188	10 000	228	31 500	268	100 000
29	103	69	325	109	1 030	149	3 250	189	10 300	229	32 500	269	103 000
30	106	70	335	110	1 060	150	3 350	190	10 600	230	33 500	270	106 000
31	109	71	345	111	1 090	151	3 450	191	10 900	231	34 500	271	109 000
32	112	72	355	112	1 120	152	3 550	192	11 200	232	35 500	272	112 000
33	115	73	365	113	1 150	153	3 650	193	11 500	233	36 500	273	115 000
34	118	74	375	114	1 180	154	3 750	194	11 800	234	37 500	274	118 000
35	121	75	387	115	1 215	155	3 875	195	12 150	235	38 750	275	121 500
36	125	76	400	116	1 250	156	4 000	196	12 500	236	40 000	276	125 000
37	128	77	412	117	1 285	157	4 125	197	12 850	237	41 250	277	128 500
38	132	78	425	118	1 320	158	4 250	198	13 200	238	42 500	278	132 000
39	136	79	437	119	1 360	159	4 375	199	13 600	239	43 750	279	136 000

ANNEX 5

TYRE SIZE DESIGNATION AND DIMENSIONS (IN ACCORDANCE WITH ECE REGULATION No 30)

For this information refer to annex 5 of ECE Regulation No 30.

ANNEX 6

METHOD OF MEASURING PNEUMATIC TYRES**1. Preparing the tyre**

1.1. The tyre shall be mounted on the test rim specified by the retreader and inflated to the pressure of 3 to 3.5 bar.

1.2. The tyre pressure shall be adjusted as follows:

1.2.1. for standard bias belted tyres — to 1.7 bar;

1.2.2. for diagonal (bias ply) tyres — to:

Ply rating	Pressure (bar) for Speed symbol		
	L, M, N	P, Q, R, S	T, U, H, V
4	1.7	2.0	—
6	2.1	2.4	2.6
8	2.5	2.8	3.0

1.2.3. for standard radial tyres — to 1.8 bar;

1.2.4. for reinforced tyres — to 2.3 bar.

2. Measuring procedure

2.1. The tyre, mounted on its rim, shall be conditioned at the ambient room temperature for not less than 24 hr, save as otherwise required by paragraph 6.8.3 of this Regulation.

2.2. The tyre pressure shall be readjusted to the level specified in paragraph 1.2 of this annex.

2.3. The overall width shall be measured at six equally spaced points around the tyre, taking account of the thickness of any protective ribs or bands. The highest reading obtained shall be taken as the overall width.

2.4. The outer diameter shall be calculated from a measurement of the maximum circumference of the inflated tyre.

ANNEX 7

PROCEDURE FOR LOAD/SPEED ENDURANCE TESTS

(In principle in accordance with annex 7 of Regulation No 30)

1. Preparing the tyre
 - 1.1. Mount a retreaded tyre on the test rim specified by the retreader.
 - 1.2. Inflate the tyre, to the appropriate pressure as given (in bar) in the table below:

Speed Category	Diagonal (bias-ply) tyres			Radial Tyres		Bias-belted tyres
	Ply-rating			Standard	Reinforced	Standard
	4	6	8			
L, M, N	2.3	2.7	3.0	2.4	—	—
P, Q, R, S	2.6	3.0	3.3	2.6	3.0	2.6
T, U, H	2.8	3.2	3.5	2.8	3.2	2.8
V	3.0	3.4	3.7	3.0	3.4	—

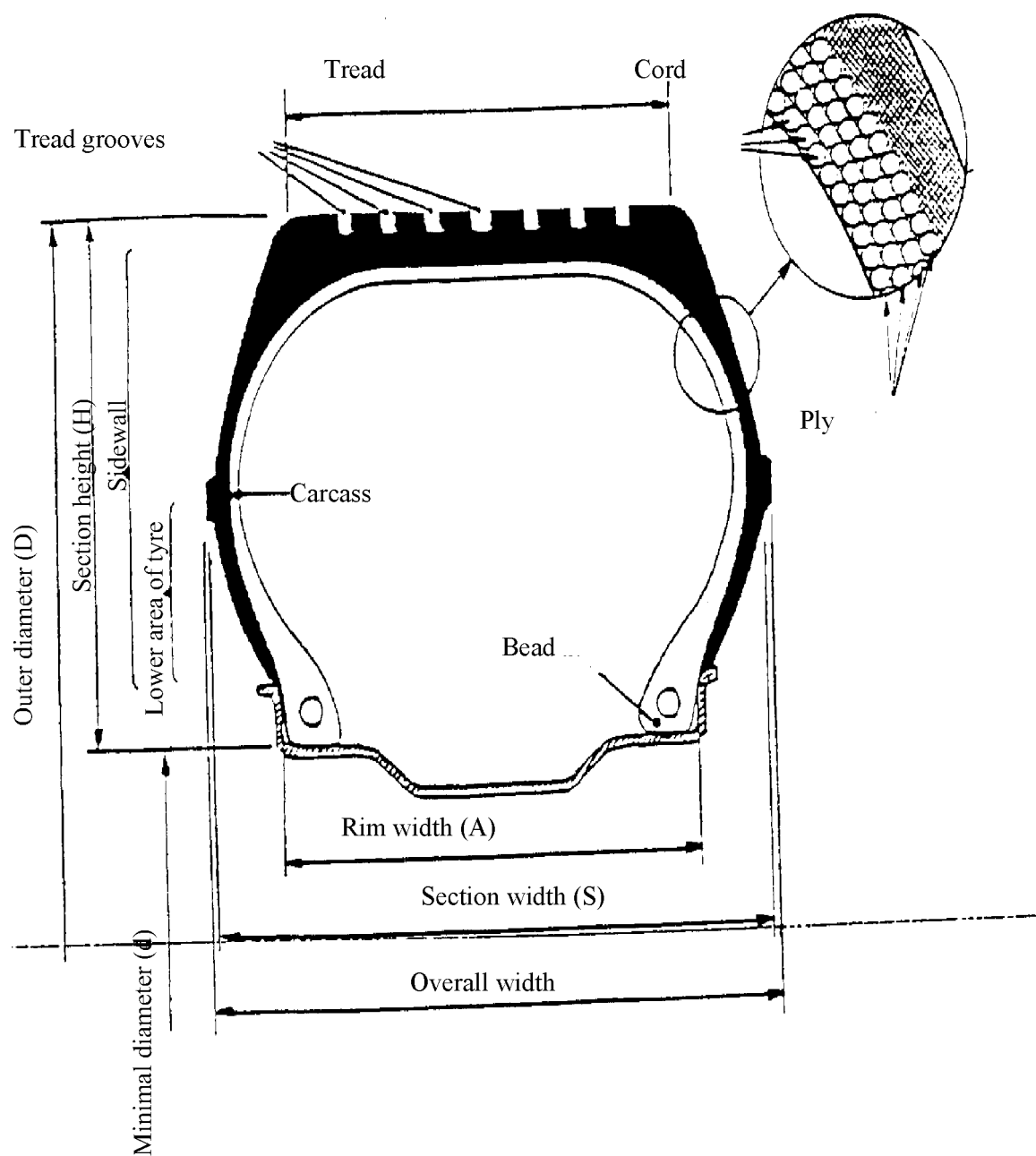
- 1.3. The retreading production unit may request, giving reasons, the use of a test inflation pressure different from those given in paragraph 1.2 of this annex. In this case the tyre shall be inflated to the requested pressure.
- 1.4. Condition the tyre and wheel assembly at test-room temperature for not less than three hours.
- 1.5. Readjust the tyre pressure to that specified in paragraph 1.2 or 1.3 of this annex.
2. Test procedure
 - 2.1. Mount the tyre and wheel assembly on a test axle and press it against the outer face of a smooth surfaced power driven test drum either 1.70 m $\pm$ 1 per cent or 2.00 m $\pm$ 1 per cent diameter
 - 2.2. Apply to the test axle a load equal to 80 per cent of:
 - 2.2.1. the maximum load rating corresponding to the Load Index for tyres with Speed Symbols L to H inclusive,
 - 2.2.2. the maximum load rating associated with a maximum speed of 240 km/h for tyres of Speed Symbol "V" (see paragraph 2.32 of this Regulation).
 - 2.3. Throughout the test the tyre pressure must not be corrected and the test load must be kept constant.
 - 2.4. During the test the temperature in the test-room must be maintained at between 20° and 30 °C unless the tyre manufacturer or retreader agrees to a higher temperature.
 - 2.5. The endurance test programme shall be carried out without interruption and shall be as follows:
 - 2.5.1. time taken from zero speed to initial test speed: 10 minutes;
 - 2.5.2. initial test speed: prescribed maximum speed for the tyre concerned, less 40 km/h in the case of a test drum of 1.70 m $\pm$ 1 per cent diameter or less 30 km/h in the case of a test drum of 2.00 m $\pm$ 1 percent diameter;
 - 2.5.3. successive speed increments: 10 km/h up to the maximum test speed;
 - 2.5.4. duration of test at each speed step except the last: 10 minutes;
 - 2.5.5. duration of test at last speed step: 20 minutes;
 - 2.5.6. maximum test speed: prescribed maximum speed for the tyre concerned, less 10 km/h in the case of a test drum of 1.70 m $\pm$ 1 per cent diameter or the prescribed maximum speed in the case of a test drum of 2.00 m $\pm$ 1 per cent diameter.
3. Equivalent test methods

If a method other than that described in paragraph 2 of this annex is used, its equivalence must be demonstrated.

ANNEX 8

EXPLANATORY FIGURE

See paragraph 2 of this Regulation

Förslag till rådets förordning om fastställande av förteckningen över de tredje länder vars medborgare måste ha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

(2000/C 177 E/09)

KOM(2000) 27 slutlig — 2000/0030(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 26 januari 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Med beaktande av fördraget, särskilt artikel 62.2 b i) i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Av artikel 62.2 b i) i fördraget följer att rådet skall besluta om regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader, och att det därigenom skall fastställa en förteckning över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och över de länder vars medborgare är undantagna från detta krav⁽¹⁾. Enligt artikel 61 ingår fastställandet av dessa förteckningar bland de stödåtgärder som är direkt relaterade till den fria rörligheten för personer i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) För att fastställa vilka tredje länder som omfattas av krav på visering för sina medborgare och vilka tredje länder som är undantagna från detta krav görs en väl avvägd bedömning i varje enskilt fall av olika kriterier kopplade till illegal invandring, allmän ordning och säkerhet samt Europeiska unionens yttre förbindelser, samtidigt som hänsyn tas till den regionala situationen och frågan om ömsesidighet.
- (3) Medborgare i tredje land som lagligen vistas i en medlemsstat och som har ett upphållstillstånd som utfärdats av denna medlemsstat befinner sig i en situation som gör det överflödigt att för dem kräva visering för passage av de yttre gränserna. För dessa personer måste upphållstillståndet jämföras med visering, utan att detta påverkar andra villkor för inresa eller för resor inom gemenskapen för personer med upphållstillstånd.

⁽¹⁾ Enligt avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, skall detta förslag behandlas inom ramen för den gemensamma kommittén i enlighet med artikel 4 i nämnda avtal.

- (4) För statslösa personer som förlorat alla band till en viss stat och för personer med flyktingstatus, som inte kan lita till skydd från den stat som de är medborgare i, måste fastställandet av krav på visering eller av undantag från detta krav fattas på grundval av ett enkelt kriterium som bygger på att den medlemsstat som dessa personer är bosatta i ger dem skydd och utfärdar resedokument till dem.
- (5) I vissa fall är ett särskilt viseringssystem motiverat, och då får medlemsstaterna undanta vissa kategorier av personer från kravet på visering alternativt ålägga dem ett sådant krav, främst i enlighet med folkrätten eller internationell sedvänja.
- (6) För att säkerställa ett öppet system och information till berörda personer, bör medlemsstaterna underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som vidtas enligt denna förordning. Av samma skäl bör dessa uppgifter även offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
- (7) För att se till att den gemensamma visumordningen fungerar väl är det enligt principen om proportionalitet som anges i artikel 5 i fördraget nödvändigt och lämpligt att använda sig av en förordning för att fastställa förteckningen över de tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och förteckningen över de länder vars medborgare är undantagna från detta krav.
- (8) Genom denna förordning föreskrivs en fullständig harmonisering i fråga om tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser och tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav. Befintlig gemenskapslagstiftning på området bör därför ersättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medborgare i tredje länder som anges i förteckningen i bilaga I skall ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.
2. Medborgare i tredje länder som anges i förteckningen i bilaga II är befriade från det krav som anges i punkt 1.

3. Medborgare i tredje länder som tidigare utgjorde del av länder som anges i förteckningarna i bilagorna I och II skall omfattas av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 om inte och till dess att rådet fattar ett annat beslut enligt det förfarande som föreskrivs i den relevanta bestämmelsen i fördraget.

Artikel 2

I denna förordning avses med *visering* ett tillstånd som utfärdats av en medlemsstat eller ett beslut som fattats av en medlemsstat och som krävs för inresa på den medlemsstatens territorium

- för en vistelse i denna medlemsstat eller i flera medlemsstater, för en tid som sammanlagt inte överstiger tre månader, eller
- för transit genom denna medlemsstats eller flera medlemsstaters territorium med undantag för transit genom den internationella zonen på flygplatser och resor mellan flygplatserna i en medlemsstat.

Artikel 3

För medborgare i de tredje länder som anges i bilaga I skall ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat gälla som visering vid passage av de yttre gränserna.

Artikel 4

Statslösa personer och personer med flyktingstatus skall omfattas av krav på visering eller undantas från detta krav enligt samma kriterier som medborgarna i det tredje land som de är bosatta i och som har utfärdat deras resedokument.

Artikel 5

1. En medlemsstat får föreskriva undantag från det viseringskrav som föreskrivs i artikel 1.1 eller från befrielse från detta krav som föreskrivs i artikel 1.2 för

- a) innehavare av diplomatpass, tjänstepass och andra officiella pass,
- b) civil besättning på fartyg och luftfartyg,
- c) besättning och hjälppersonal vid nödhjälps- eller räddningsflygningar och för annan hjälppersonal vid katastrofer och olyckor,

d) besättning på fartyg som trafikerar internationella vattenvägar,

e) innehavare av officiella dokument som utfärdats av internationella organisationer.

2. En medlemsstat får från krav på visering undanta skolelever som är medborgare i tredje länder som anges i bilaga I men som är bosatta i ett tredje land som anges i bilaga II, när sådana elever deltar i en organiserad skolresa tillsammans med en lärare vid institutionen.

Artikel 6

1. Senast tio arbetsdagar efter det att denna förordning har trätt i kraft skall medlemsstaterna underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om den förteckning över uppehållstillstånd som är av relevans för tillämpningen av artikel 3 samt om de undantagsåtgärder de har vidtagit med stöd av artikel 5. Ytterligare ändringar av denna förteckning och dessa åtgärder skall meddelas inom fem arbetsdagar.

2. De meddelanden som avses i punkt 1 skall i informationssyfte offentliggöras av kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 7

1. Rådets förordning (EG) nr 574/99 ⁽¹⁾ skall ersättas av denna förordning.

2. Bilaga I till den gemensamma konsulära instruktionen och bilaga V till den gemensamma handboken, i den utformning de har efter den verkställande kommitténs för Schengen beslut av den 28 april 1999 (SCH/Com-ex(99)13) om de slutliga versionerna av den gemensamma handboken och den gemensamma konsulära instruktionen, skall ersättas av bilagorna I och II i denna förordning.

Artikel 8

Denna förordning skall träda i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 72, 18.3.1999, s. 2.

BILAGA I

DEN GEMENSAMMA FÖRTECKNING SOM AVSES I ARTIKEL 1.1

1. LÄNDER

Afghanistan	Indien	Papua Nya Guinea
Albanien	Indonesien	Peru
Algeriet	Irak	Qatar
Angola	Iran	Rwanda
Antigua och Barbuda	Jamaica	Ryssland
Armenien	Jordanien	Saint Kitts och Nevis
Azerbajdzjan	Kambodja	Saint Lucia
Bahamas	Kamerun	Saint Vincent och Grenadinerna
Bahrain	Kap Verde	Salomonöarna
Bangladesh	Kina	Samoa
Barbados	Komorererna	São Tomé och Príncipe
Belize	Kongo	Saudiarabien
Benin	Kuba	Senegal
Burma/Myanmar	Kazakstan	Seychellerna
Bhutan	Kenya	Sierra Leone
Bosnien och Hercegovina	Kirgizistan	Somalia
Botswana	Kiribati	Sudan
Burkina Faso	Kuwait	Sri Lanka
Burundi	Laos	Surinam
Centralafrikanska republiken	Lesotho	Swaziland
Colombia	Libanon	Sydafrika
Djibouti	Liberia	Syrien
Dominica	Libyen	Tadzjikistan
Dominikanska republiken	Madagaskar	Tanzania
Demokratiska republiken Kongo	Malawi	Tchad
Egypten	Maldiverna	Thailand
Ekvatorialguinea	Mali	Togo
Elfenbenskusten	Nordkorea	Tonga
Eritrea	Nordmarianerna	Trinidad och Tobago
Etiopien	Marocko	Tunisien
F.d. jugoslaviska republiken Makedonien	Marshallöarna	Turkmenistan
Fiji	Mauritius	Turkiet
Filippinerna	Mauretanien	Tuvalu
Förbundsrepubliken Jugoslavien	Mikronesien	Uganda
(Serbien och Montenegro)	Moldova	Ukraina
Förenade Arabemiraten	Mongoliet	Uzbekistan
Gabon	Moçambique	Vanuatu
Gambia	Namibia	Vietnam
Georgien	Nauru	Vitryssland
Ghana	Nepal	Yemen
Grenada	Niger	Zambia
Guinea	Nigeria	Zimbabwe
Guinea-Bissau	Oman	
Guyana	Pakistan	
Haiti	Palau	

2. TERRITORIELA ENHETER OCH MYNDIGHETER SOM INTE ERKÄNNS SOM STATER AV MINST EN MEDLEMSSTAT

Palestinska myndigheten
Taiwan
Östtimor

BILAGA II

DEN GEMENSAMMA FÖRTECKNING SOM AVSES I ARTIKEL 1.2

1. LÄNDER

Andorra	Honduras	Rumänien
Argentina	Israel	San Marino
Australien	Japan	Singapore
Bolivia	Kanada	Slovakien
Brasilien	Kroatien	Slovenien
Brunei	Lettland	Schweiz
Bulgarien	Litauen	Sydkorea
Chile	Malaysia	Tjeckien
Costa Rica	Malta	Ungern
Cypern	Mexiko	Uruguay
Ecuador	Monaco	Venezuela
El Salvador	Nicaragua	
Estland	Nya Zeeland	Island ⁽¹⁾
Förenta staterna	Panama	Liechtenstein ⁽¹⁾
Guatemala	Paraguay	Norge ⁽¹⁾
Heliga Stolen	Polen	

2. TERRITORIELLA ENHETER OCH MYNDIGHETER SOM INTE ERKÄNNES SOM STATER AV MINST EN MEDLEMSSTAT

Hongkong SAR
Macao SAR

⁽¹⁾ Undantaget från krav på visering för medborgare i detta land grundar sig inte på denna förordning utan på EES-avtalet.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar

(2000/C 177 E/10)

KOM(2000) 30 slutlig — 2000/0032(COD)

(Framlagt av kommissionen den 28 januari 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 255.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 1 andra stycket i Fördraget om Europeiska unionen, i dess lydelse efter ändring genom Amsterdamfördraget, stadfästas begreppet öppenhet genom följande skrivning: "Detta fördrag markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten skall fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt".
- (2) Öppenheten ger medborgarna bättre möjligheter att delta i beslutsförfarandet och garanterar att förvaltningen åtnjuter större legitimitet och är effektivare och har ett större ansvar i förhållande till medborgarna i ett demokratiskt system.
- (3) I de slutsatser som antogs av Europeiska råden i Birmingham, Edinburg och Köpenhamn underströks nödvändigheten av att göra Europeiska unionens institutioner öppnare. Efter dessa slutsatser tog institutionerna ett antal initiativ för att öka öppenheten i beslutsförfarandet, dels genom mer målinriktade åtgärder i fråga om information och kommunikation, dels genom att anta föreskrifter om allmänhetens tillgång till handlingar.
- (4) Syftet med denna förordning är att ge bästa möjliga förutsättningar för tillgång till handlingar med beaktande av öppenhetsprincipen i största möjliga utsträckning. Genom förordningen skall rätten till tillgång till handlingar genomföras och de allmänna principerna och gränserna för denna fastställas i enlighet med artikel 255.2 i EG-fördraget.
- (5) Eftersom EKSG-fördraget och Euratom-fördraget inte innehåller några bestämmelser om tillgång till handlingar, tillämpas denna förordning på handlingar som gäller verksamhet som omfattas av dessa båda fördrag. Detta bekräftades genom förklaring nr 41, som bifogades slutakten till Amsterdamfördraget.

- (6) Med stöd av artikel 28.1 och artikel 41.1 i Fördraget om Europeiska unionen är rätten till tillgång till handlingar tillämplig också på handlingar som gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken samt polisiärt och straffrättsligt samarbete.
- (7) För att ge ökad öppenhet i institutionernas arbete och anpassa sig till den nationella lagstiftningen i de flesta medlemsstaterna, bör tillämpningsområdet för rätten till tillgång till handlingar omfatta alla de handlingar som innehas av Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (8) De principer som fastställs i denna förordning får inte påverka tillämpningen av de särskilda bestämmelser som gäller tillgången till handlingar. Detta gäller särskilt handlingar som direkt berör personer som har ett särskilt intresse av dem.
- (9) Skyddet för det allmänna samhällsintresset och för vissa särskilda intressen måste garanteras genom undantagsbestämmelser. Exempel på dessa olika intressen bör ges för att bestämmelserna skall bli så klara och tydliga som möjligt. Dessutom bör institutionerna ges möjlighet att skydda sådana handlingar, avsedda för internt bruk, som uttrycker personliga åsikter eller återspeglar ett utbyte av åsikter och synpunkter, som uttryckts fritt och otvunget inom ramen för interna diskussioner och överläggningar.
- (10) För att säkerställa en oinskränkt rätt till tillgång till handlingar, bör det nuvarande administrativa förfarandet med två olika faser bibehållas, med möjlighet att begära domstolsprövning eller anföra klagomål hos ombudsmannen. Dessutom bör man införa principen om att ett uteblivet besked skall räknas som ett bifall av ansökan på det stadium då ansökan om bekräftelse ingetts.
- (11) Varje institution bör vidta nödvändiga åtgärder för att informera allmänheten om de nya bestämmelserna. Dessutom bör varje institution ställa ett register över handlingar till förfogande för att medborgarna lättare skall kunna utöva sina rättigheter enligt denna förordning.
- (12) Denna förordning har varken till syfte eller effekt att ändra de nationella lagstiftningarna om tillgång till handlingar. På grund av den lojalitetsprincip som styr relationerna mellan gemenskapsinstitutionerna och medlemsstaterna, är det dock uppenbart att dessa skall se till att inte hindra en korrekt tillämpning av denna förordning.

(13) I enlighet med artikel 255.3 i EG-fördraget skall varje institution i sina interna arbetsordningar utarbeta särskilda bestämmelser om tillgång till institutionens handlingar. Sådana föreskrifter för genomförandet av denna förordning är ett villkor för att den skall kunna tillämpas. Denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter kommer att ersätta rådets beslut 93/731/EG av den 20 december 1993 om allmänhetens tillgång till rådets handlingar ⁽¹⁾, kommissionens beslut 94/90/EKSG, EG, Euratom av den 8 februari 1994 om allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar ⁽²⁾, och Europaparlamentets beslut 97/632/EG, EKSG, Euratom av den 10 juli 1997 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets handlingar ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Allmän princip och tillgångsberättigade

Alla unionsmedborgare och alla fysiska eller juridiska personer som är bosatta i eller har sitt säte i en medlemsstat skall, på det sätt som avses i denna förordning, ha största möjliga tillgång till de handlingar som finns hos institutionerna utan att behöva motivera att de berörs av dem, utom i de undantagsfall som anges närmare i artikel 4.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller alla handlingar som finns hos institutionerna, det vill säga som upprättats av dem eller som härrör från tredje parter och innehas av institutionerna.

Rätt till tillgång till handlingar från tredje part är begränsad till handlingar som inkommit till institutionerna efter det att denna förordning har trätt i kraft.

2. Denna förordning gäller inte handlingar som redan har offentliggjorts eller som är tillgängliga för allmänheten på andra sätt.

Denna förordning gäller inte, om det finns särskilda föreskrifter om tillgång till handlingar.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *handling*: allt innehåll, oberoende av medium (på papper eller lagrat i elektronisk form, ljud- och bildinspelningar

samt audiovisuella inspelningar); endast administrativa handlingar omfattas, det vill säga handlingar som gäller ett område som har samband med den politik, de åtgärder och de beslut som hör till institutionens kompetensområde, utom texter för internt bruk, såsom diskussionsunderlag och yttranden från institutionens avdelningar, samt informella meddelanden;

b) *institution*: Europaparlamentet, rådet och kommissionen;

c) *Europaparlamentet*: dess olika organ (särskilt presidiet och ordförandekonferensen), de olika utskotten samt de politiska grupperna och tjänsterna;

d) *rådet*: dess olika sammansättningar och organ (särskilt Ständiga representanternas kommitté och arbetsgrupperna), de tjänster och kommittéer som inrättats genom fördraget eller lagstiftaren för att bistå rådet;

e) *kommissionen*: kollegiet, dess ledamöter och deras kabinett, generaldirektoraten och avdelningarna, representationskontoren och delegationerna samt de kommittéer som kommissionen har inrättat och de kommittéer som har inrättats för att bistå kommissionen, bland annat när den utövar sina verkställande befogenheter;

f) *tredje part*: alla fysiska eller juridiska personer eller enheter utanför institutionen, däribland medlemsstaterna, övriga gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan eller andra institutioner och organ samt tredje länder.

En förteckning över de kommittéer som nämns i punkterna d) och e) i första stycket skall upprättas inom ramen för genomförandet av denna förordning enligt artikel 10.

Artikel 4

Undantag

Institutionerna skall vägra att ge tillgång till handlingar som om de sprids avsevärt kan skada skyddet för:

a) det allmänna samhällsintresset, bland annat i fråga om:

— allmän säkerhet,

— försvar och internationella förbindelser,

— förbindelserna mellan eller med medlemsstaterna eller gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen eller andra institutioner och organ,

— finansiella eller ekonomiska intressen,

— monetär stabilitet,

— stabiliteten i gemenskapens rättsordning,

— de rättsliga förfarandena,

⁽¹⁾ EGT L 340, 31.12.1993, s. 43. Beslutet ändrat genom beslut 96/705/EG, EKSG, Euratom (EGT L 325, 14.12.1996, s. 19).

⁽²⁾ EGT L 46, 18.2.1994, s. 58. Beslutet ändrat genom beslut 96/567/EG, EKSG, Euratom (EGT L 247, 28.9.1996, s. 45).

⁽³⁾ EGT L 263, 25.9.1997, s. 27.

- inspektioner, undersökningar och revisioner,
 - överträdelseförfaranden, däribland de förberedande stadierna,
 - institutionernas effektiva funktion;
- b) privatlivet och den enskilde bland annat i fråga om:
- personakter,
 - upplysningar, åsikter och bedömningar som getts konfidentiellt med tanke på anställningar eller utnämningar,
 - personlig information om en person eller en handling, som om den sprids kan skada eller medverka till att skada privatlivet, såsom uppgifter som omfattas av läkarsekretess;
- c) företagshemligheter eller hemligheter av ekonomiskt intresse för en viss fysisk eller juridisk person bland annat i fråga om:
- affärshemligheter,
 - immateriell och industriell egendom,
 - företags-, finans-, bank- och affärsinformation, däribland information som gäller affärsrelationer eller kontrakt,
 - information om kostnader och anbud inom ramen för anbudsförfaranden;
- d) sekretess som begärts av tredje parter som tillhandahållit handlingen eller upplysningarna eller som krävs enligt lagstiftningen i medlemsstaten i fråga.

Artikel 5

Behandling av ursprungliga ansökningar

1. Alla ansökningar om tillgång till en handling skall inges skriftligen och vara tillräckligt utförliga för att institutionen skall kunna identifiera handlingen. Institutionen kan anmoda sökanden att lämna ytterligare upplysningar.

Institutionen skall i samråd med sökanden finna en rimlig lösning vid upprepade ansökningar eller ansökningar som avser omfattande handlingar.

2. Institutionen skall, inom en månad efter det att en ansökan registrerats, skriftligen och med vederbörlig motivering underrätta sökanden om huruvida den har beslutat att avslå eller bifalla ansökan.

3. Om institutionen har avslagit ansökan, skall den upplysa sökanden om att denne inom en månad efter att ha mottagit

det negativa beskedet kan inge en bekräftande ansökan till institutionen med begäran om omprövning, och att han i annat fall skall anses ha återkallat sin ursprungliga ansökan.

4. I undantagsfall kan tidsfristen i punkt 2 förlängas med en månad, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att en utförlig motivering ges.

Om inget besked ges inom den föreskrivna tidsfristen, skall det räknas som att ansökan avslagits.

Artikel 6

Behandling av bekräftande ansökningar och möjligheter att överklaga

1. Om sökanden inger en bekräftande ansökan, skall institutionen ge denne skriftligt besked inom en månad efter det att ansökan registrerats. Om institutionen beslutar att fortfarande vägra bevilja tillgång till den begärda handlingen, skall den ange grunderna för beslutet och underrätta sökanden om hans möjligheter att överklaga beslutet, nämligen domstolsprövning eller klagomål hos ombudsmannen enligt de villkor som anges i artikel 230 och artikel 195 i EG-fördraget.

2. I undantagsfall kan den tidsfrist som anges i punkt 1 förlängas med en månad, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att en utförlig motivering ges.

Om inget besked ges inom den föreskrivna tidsfristen, skall ansökan anses ha bifallits.

Artikel 7

Utövande av rätten till tillgång

1. Sökanden skall få tillgång till handlingar antingen genom att få ta del av dem på platsen eller genom att få sig tillsänd en kopia.

Kostnaderna för tillgången till handlingarna kan åläggas sökanden.

2. Handlingarna ställs till förfogande i en befintlig språkversion, med beaktande av sökandens önskemål.

En version med vissa uteslutningar av den begärda handlingen skall överlämnas om en del av handlingen i fråga omfattas av något av undantagen enligt artikel 4.

Artikel 8

Mångfaldigande i kommersiellt syfte eller annat ekonomiskt utnyttjande

Den som beviljats tillgång till en handling får inte mångfaldiga den i kommersiellt syfte eller utnyttja den ekonomiskt på något annat sätt utan förhandstillstånd av rättsinnehavaren.

*Artikel 9***Information och register**

Varje institution skall vidta nödvändiga åtgärder för att upplysa allmänheten om de rättigheter som följer av denna förordning. Dessutom skall varje institution ställa ett register över handlingar till förfogande för att underlätta utövandet av dessa rättigheter.

*Artikel 10***Genomförande**

Varje institution skall i sin arbetsordning anta de bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning. Bestäm-

melserna skall gälla med verkan från och med ... (tre månader efter det att denna förordning har antagits).

*Artikel 11***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Den skall tillämpas från och med ... (tre månader efter det att denna förordning har antagits).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område

(2000/C 177 E/11)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 47 slutlig — 2000/0035(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 februari 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 76/464/EEG om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö ⁽²⁾ och de direktiv som antagits inom ramen för detta utgör för närvarande de viktigaste gemenskapsinstrumenten för reglering av punktutsläpp och diffusa utsläpp av farliga ämnen.
- (2) Gemenskapens regleringar enligt rådets direktiv 76/464/EEG har ersatts, harmoniserats och vidareutvecklats genom Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område.
- (3) I artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område föreskrivs en vetenskapligt grundad metod för att identifiera ämnen som skall prioriteras på grund av den risk de utgör för akvatiska ekosystem.
- (4) Den metod som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område möjliggör som det mest praktiska alternativet tillämpning av ett förenklat riskbaserat bedömningsförfarande som bygger på vetenskapliga principer med särskilda hänsyn till

— belägg för det berörda ämnets inneboende risk och i synnerhet dess akvatiska toxicitet och humantoxicitet via akvatiska exponeringsvägar,

— genom övervakning erhållna belägg för en utbredd kontaminering av miljön, och

— andra styrkta faktorer som kan indikera en möjlig utbredd kontaminering av miljön, till exempel produktions- eller användningsmängden av det berörda ämnet samt användningsmönstret.

(5) Kommissionen har på dessa grunder utvecklat ett system för fastställande av prioriteringar på grundval av en kombination av övervakning och modeller (COMMPS) i samarbete med experter som företräder berörda parter, inklusive Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö, medlemsstaterna, EFTA-länderna, Europeiska miljöbyrån, europeiska näringslivsorganisationer, inklusive organisationer som företräder små och medelstora företag, samt europeiska miljöorganisationer.

(6) En lista över 32 prioriterade ämnen eller grupper av ämnen har upprättats genom COMMPS-förfarandet efter en offentlig diskussion med berörda parter.

(7) Det är önskvärt att denna lista antas snarast för att möjliggöra ett lägligt och fortlöpande genomförande av gemenskapens regleringar av farliga ämnen i enlighet med den strategi som fastställs i artikel 16 i förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område.

(8) Den lista över prioriterade ämnen som antas genom detta beslut bör ersätta den lista över ämnen i kommissionens meddelande till rådet om farliga ämnen som kan inbegripas i lista I i rådets direktiv 76/464/EEG ⁽³⁾.

(9) Identifieringen av prioriterade ämnen som bör omfattas av regleringar av utsläpp i ytvatten från landbaserade källor bidrar till uppfyllandet av gemenskapens åtaganden enligt internationella havsskyddskonventioner, framför allt när det gäller genomförandet av den strategi mot farliga ämnen som, i enlighet med rådets beslut 98/249/EG ⁽⁴⁾, antogs vid 1998 års OSPAR-möte på ministernivå inom ramen för konventionen för skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten.

⁽¹⁾ EGT C 184, 17.6.1997, s. 20, EGT C 16, 20.1.1998, s. 14 och EGT C 108, 7.4.1998, s. 94.

⁽²⁾ EGT L 129, 18.5.1976, s. 23.

⁽³⁾ EGT C 176, 14.7.1982, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 104, 3.4.1998, s. 1.

- (10) COMMPS-förfarandet är utformat som ett dynamiskt instrument som kan förbättras och ändras fortlöpande med sikte på en eventuell uppdatering och anpassning av den första prioriteringslistan senast sex år efter dess antagande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Listan över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område fastställs och bifogas detta beslut.

Artikel 2

Den lista över prioriterade ämnen som antas genom detta beslut skall ersätta den lista över ämnen i kommissionens meddelande till rådet av den 22 juni 1982 om farliga ämnen som kan inbegripas i lista I i rådets direktiv 76/464/EEG.

Artikel 3

Listan över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område skall, då den antas av Europaparlamentet och rådet, utgöra bilaga X till Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft dagen efter att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

Lista över prioriterade ämnen inom området för vattenpolitik ⁽¹⁾

	CAS-nummer	EU-nummer	Namn
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin
(4)	71-43-2	200-753-7	Bensen
(5)	i.u.	i.u.	Bromerad difenyleter ⁽¹⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium och kadmiumföreningar
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -kloralkaner
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorfenvinfos
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifos
(10)	75-09-2	200-838-9	Diklormetan
(11)	107-06-2	203-458-1	1,2-Diklorethan
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan
	959-98-8	i.u.	(alfa-endosulfan)
(15)	118-74-1	204-273-9	Hexaklorbensen
(16)	87-68-3	201-765-5	Hexaklorbutadien
(17)	608-73-1	210-158-9	Hexachlorcyclohexan
	58-89-9	200-401-2	(gamma-isomer, lindan)
(18)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon
(19)	7439-92-1	231-100-4	Bly och blyföreningar
(20)	7439-97-6	231-106-7	Kviksilver och kvicksilverföreningar
(21)	91-20-3	202-049-5	Naftalen
(22)	7440-02-0	231-111-4	Nickel och nickelföreningar
(23)	25154-52-3	246-672-0	Nonylfenol
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonylfenol)
(24)	1806-26-4	217-302-5	Oktylfenol
	140-66-9	i.u.	(para-tert-oktylfenol)
(25)	i.u.	i.u.	Polyaromatiska kolväten
	50-32-8	200-028-5	(bens[a]pyren,
	205-99-2	205-911-9	benso(b)fluoranten,
	191-24-2	205-883-8	benso(g,h,i)perylene,
	207-08-9	205-916-6	benso(k)fluoranten,
	206-44-0	205-912-4	fluoranten,
	193-39-5	205-893-2	indeno(1,2,3-cd)pyren)
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklorbensen
(27)	122-34-9	204-535-2	Simazin
(28)	87-86-5	201-778-6	Pentaklorfenol.
(29)	688-73-3	211-704-4	Tributyltennföreningar
	36643-28-4	i.u.	(tributyltennkatjon)
(30)	12002-48-1	234-413-4	Triklorbensen
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-triklorbensen)
(31)	67-66-3	200-663-8	Triklormetan (kloroform)
(32)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin

⁽¹⁾ Dessa grupper av ämnen inbegriper normalt ett stort antal enskilda föreningar. För närvarande kan inte någon lämplig indikator anges.

CAS: Chemical Abstract Service.

EU-nummer, dvs. *European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances* (EINECS) eller *European List of Notified Chemical Substances* (ELINCS).

i.u. ingen uppgift.

⁽¹⁾ Om grupper av ämnen har valts ut anges typiska enskilda representanter som indikatorer inom parentes. Fastställandet av regleringar kommer att riktas in på dessa enskilda ämnen utan att detta hindrar att andra enskilda representanter inbegrips om detta är lämpligt.

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 68/193/EEG om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar

(2000/C 177 E/12)

KOM(2000) 59 slutlig – 2000/0036(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 7 februari 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

och av följande skäl:

(1) Av nedan nämnda skäl bör en ändring ske av direktiv 68/193/EEG om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar⁽¹⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

(2) I samband med bekräftandet av den inre marknaden bör vissa bestämmelser i det direktivet ändras eller upphävas för att undanröja alla hinder för den fria rörligheten för vinförökningsmaterial inom gemenskapen. I detta syfte bör också medlemsstaternas möjligheter att ensidigt bevilja undantag från direktivets bestämmelser avskaffas.

(3) Det bör också vara möjligt att på vissa villkor saluföra nya typer av förökningsmaterial.

(4) Det bör vara kommissionen som med stöd av Ständiga kommittén för utsäde och uppförökningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk fastställer villkoren för hur medlemsstaterna får godkänna saluförandet av förökningsmaterial för försök, vetenskapliga ändamål eller växtförädling.

(5) För saluföring av förökningsmaterial bör medlemsstaterna tillåtas att på hela eller delar av sitt territorium vidta strängare åtgärder än de som föreskrivs i bilagorna I och II mot skadegörare som är särskilt skadliga för vinstockarna i dessa områden.

(6) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts på andra områden beträffande saluföring av utsäde och uppförökningsmaterial är det önskvärt att på vissa villkor organisera experiment för att finna bättre alternativ till vissa av direktivets bestämmelser.

(7) Den vetenskapliga och tekniska utvecklingen har nu gjort det möjligt att genetiskt modifiera vinstockssorter. Då medlemsstaterna beslutar sig för att godkänna genetiskt modifierade sorter, bör de i så fall försäkra sig om att dessas avsiktliga utsättning i miljön inte utgör någon risk för människors hälsa eller för miljön. Det bör då också upprättas ett förfarande enligt vilket förökningsmaterial av dessa sorter får saluföras.

(8) Förordning (EG) nr 258/97 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser innehåller bestämmelser om genetiskt modifierade livsmedel och livsmedelsingredienser. För att kunna avgöra om en genetiskt modifierad vinstockssort kan godkännas för saluföring samt för att skydda folkhälsan måste det säkerställas att nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser blir föremål för en säkerhetsutvärdering genom ett gemenskapsförfarande som innebär tillämpning av det godkännandeförfarande och de principer och kriterier för utvärdering som fastställs i förordning (EG) nr 258/97, bl.a. samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén.

(9) För att på lämpligt sätt kontrollera förflyttning av vinförökningsmaterial bör det föreskrivas att partierna skall förses med identifieringshandlingar.

(10) Det är önskvärt att de genetiska resurserna skyddas.

(11) Det förfarande som reglerar det nära samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna inom ramen för Ständiga kommittén för utsäde och uppförökningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk bör uppdateras.

(12) Mot bakgrund av gjorda erfarenheter är det lämpligt att förtydliga och förnya vissa bestämmelser i ovannämnda direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 68/193/EEG ändras på följande sätt:

1. Följande punkter skall läggas till efter artikel 2.1 A:

"AA. Sort: en grupp växter av ett och samma botaniska taxon på lägsta kända nivå som kan:

⁽¹⁾ EGT L 93, 17.4.1968, s. 15.

- definieras genom de kännetecken som är ett resultat av en bestämd genotyp eller kombination av genotyper,
- särskiljas från varje annan växtgrupp genom minst ett av dessa kännetecken, och
- betraktas som en enhet beträffande dess stabilitet vid förökning.

AB. Klon: en klon är den vegetativa avkomma av en sort som motsvarar en viss vinstock som moderplanta vad gäller identitet, fenotypiska egenskaper och sundhetstillstånd”.

2. Artikel 2.1 B skall ersättas med följande:

”B. Förökningsmaterial:

i) Vinstocksplantor

- a) rotade sticklingar: Delar av rotade skott eller örtartade sticklingar av rotade skott som inte ympats och som är avsedda att användas som rotäktade plantor eller grundstammar.
- b) rotad ympkvist: Delar av skott eller örtartade sticklingar som sammanfogats genom ympning och som har en rotad underjordisk del.

ii) Delar av vinstocksplantor

- a) skott: Ettåriga skott.
- b) örtartade sticklingar: Ej förvedade skott.
- c) rotade grundstamssticklingar: Delar av skott eller örtartade sticklingar som är avsedda att utgöra den underjordiska delen av rotade ympkvistar.
- d) ympkvistar: Delar av skott eller örtartade sticklingar som är avsedda att utgöra den övre delen vid produktion av rotade ympkvistar eller vid ympning på plats.
- e) sticklingar utan rot: Delar av skott eller örtartade sticklingar avsedda för produktion av rotade sticklingar.”

3. Följande definition skall läggas till efter artikel 2.1 D:

”DA. Ursprungligt förökningsmaterial är förökningsmaterial:

- a) som har producerats på odlarens ansvar enligt allmänt erkända metoder för bevarande av sortens eller, i tillämpliga fall, klonens identitet samt för att förebygga sjukdomar,
- b) som är avsett för produktion av elitmaterial eller certifierat förökningsmaterial,

c) som uppfyller villkoren i bilagorna 1 och 2 för elitmaterial, där enligt förfarandet i artikel 17 dessa bilagor kan ändras för att fastställa kompletterande eller strängare villkor för certifiering av ursprungligt förökningsmaterial, och

d) som vid officiell kontroll har befunnits uppfylla ovannämnda villkor.”

4. Artikel 2.1 E skall ersättas med följande:

”E. Elitmaterial är förökningsmaterial:

- a) som har producerats på odlarens ansvar enligt allmänt erkända metoder för bevarande av sortens eller, i tillämpliga fall, klonens identitet samt för att förebygga sjukdomar och som erhållits direkt från ursprungligt förökningsmaterial genom vegetativ förökning,
- b) som är avsett för produktion av certifierat förökningsmaterial,
- c) som uppfyller villkoren för elitmaterial i bilagorna 1 och 2, och
- d) som vid officiell kontroll har befunnits uppfylla ovannämnda villkor.”

5. Artikel 2.1 F a skall ersättas med följande:

”som härrör direkt från elitmaterial eller ursprungligt förökningsmaterial.”

6. I artikel 2.1 skall följande definition läggas till:

”I. Saluföring:

Försäljning, lagerhållning i försäljningssyfte, erbjudande till försäljning samt varje avyttrande, leverans eller distribution av förökningsmaterial för kommersiellt bruk till tredje part, mot eller utan ersättning.

Villkoren för tillämpningen av denna bestämmelse skall fastställas enligt det förfarande som fastställs i artikel 17.”

7. Artikel 3 skall ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall föreskriva att vinförökningsmaterial inte får saluföras:

— om det inte har certifierats som ’ursprungligt förökningsmaterial’, ’elitmaterial’ eller ’certifierat förökningsmaterial’ eller, vid förökningsmaterial som inte är avsett att användas som grundstammar, inte är officiellt kontrollerat förökningsmaterial av standardtyp, och

— om det inte uppfyller villkoren i bilaga 2.

2. Trots bestämmelserna i punkt 1 får medlemsstaterna på sitt territorium tillåta producenter att saluföra lämpliga kvantiteter av förökningsmaterial för:

- a) försök eller vetenskapliga ändamål,
- b) växtförädlingsarbete,
- c) åtgärder för bevarande av den genetiska mångfalden.

Villkoren för att medlemsstaterna skall få bevilja sådana tillstånd får fastställas enligt förfarandet i artikel 17.

När det gäller genetiskt modifierat material får detta tillstånd endast beviljas om alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att undvika risker för människors hälsa och för miljön. För den miljökonsekvensbedömning som bör genomföras i detta syfte skall bestämmelserna i artikel 5b i detta direktiv gälla i tillämpliga delar.

3. För förökningsmaterial som framställts genom mikroförökning får följande bestämmelser fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 17:

- Vissa undantag från bestämmelserna i detta direktiv.
- Villkor som är tillämpliga på sådant förökningsmaterial.
- Beteckningar som får användas på sådant förökningsmaterial.

4. För officiellt certifierat förökningsmaterial får, i enlighet med förfarandet i artikel 17, följande fastställas:

- Gemenskapsklasser inom respektive kategori,
- Tillämpliga villkor för dessa klasser,
- Tillämpliga beteckningar på dessa klasser.

Medlemsstaterna får fastställa i vilken utsträckning de skall tillämpa dessa gemenskapsklasser vid certifieringen av sin egen produktion.

5. I enlighet med förfarandet i artikel 17 får kommissionen:

- a) föreskriva att annat förökningsmaterial än som skall användas som grundstammar inte får saluföras efter vissa datum, om det inte officiellt certifierats som 'ur-

sprungligt förökningsmaterial', 'elitmaterial' eller 'certifierat material', och

- inom hela Europeiska gemenskapen och för vissa vinstockssorter, i den mån gemenskapens behov, om så är nödvändigt genom visst program, kan täckas av förökningsmaterial som officiellt certifierats som 'ursprungligt förökningsmaterial', 'elitmaterial' eller 'certifierat material', och

- avseende förökningsmaterial av andra sorter än de som nämnts i första strecksatsen och om detta är avsett att användas i de medlemsstater som enligt artikel 12.2, och inte senare än när det här direktivet antagits, skall ha föreskrivit att förökningsmaterial av typen 'standardmaterial' inte längre får saluföras.

- b) trots stk. 1 tillåta medlemsstaterna att saluföra förökningsmaterial av typen 'standardmaterial' i vissa områden för användning som grundstammar, i den mån gemenskapens behov inte kan täckas av förökningsmaterial som 'ursprungligt förökningsmaterial', 'elitmaterial' eller 'certifierat material', samt fastställa villkoren för detta."

8. Följande artikel skall läggas till efter artikel 3:

"Artikel 3 a

Kommissionen får tillåta att medlemsstaterna, i enlighet med förfarandet i artikel 17 och vad gäller saluföring av förökningsmaterial på hela eller delar av en eller flera medlemsstaters territorium, antar strängare bestämmelser än dem i bilagorna 1 och 2 mot växtskadegörare som är speciellt skadliga mot vinstocksodlingar i de berörda områdena."

9. Följande punkt skall läggas till i artikel 4:

"Vad gäller ympning skall denna bestämmelse inte gälla för delar av plantor som producerats i annan medlemsstat, eller i tredje land enligt artikel 15.2."

10. I artikel 5 skall "och, i tillämpliga fall, kloner" läggas till efter "Varje medlemsstat skall upprätta en förteckning över de vinstockssorter".

11. Följande stycke skall läggas till i artikel 5:

"Medlemsstaterna skall tillse att de sorter och kloner som upptagits i andra medlemsstaters förteckningar också skall godkännas för certifiering på det egna territoriet, utan att detta påverkar tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om allmänna bestämmelser om klassificering av vinstockssorter⁽¹⁾."

⁽¹⁾ EGT L 271, 21.10.1999, s. 47.

12. Artikel 5b skall ersättas med följande:

"Artikel 5 b

1. En sort skall anses som unik om den skiljer sig klart från varje annan inom gemenskapen allmänt känd sort genom kännetecken, som är ett resultat av en bestämd genotyp eller kombination av genotyper.

En sort skall anses vara allmänt känd inom gemenskapen om den, när en vederbörlig ansökan om godkännande av sorten lämnas in,

— antingen finns upptagen i sortförteckningen i den aktuella medlemsstaten eller annan medlemsstat

— eller är föremål för godkännande i den aktuella medlemsstaten eller annan medlemsstat

såvida inte de villkor som avses i första meningen i detta stycke inte längre är uppfyllda i samtliga berörda medlemsstater, innan beslut har fattats beträffande ansökan om godkännande av den nya sorten.

2. En sort skall anses vara stabil om de kännetecken som används vid bedömningen av huruvida sorten är unik och alla övriga kännetecken som används för att beskriva den inte förändras vid upprepade förökning.

3. En sort skall anses vara enhetlig om den, bortsett från den variation som kan förväntas till följd av särskilda förhållanden vid dess uppförökning, är tillräckligt enhetlig vad gäller de kännetecken som särskiljer sorten samt övriga kännetecken som används för att beskriva den."

13. Följande artikel skall läggas till efter artikel 5b:

"Artikel 5 b a

1. En genetiskt modifierad vinstockssort i den bemärkelse som avses i artikel 2.1 och 2.2 i rådets direktiv 90/220 EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön⁽¹⁾ skall tillåtas endast om alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att undvika risker för människors hälsa och för miljön.

2. För en genetiskt modifierad sort enligt punkt 1 skall följande gälla:

a) En bedömning skall göras av dess miljökonsekvenser, motsvarande den som föreskrivs i direktiv 90/220/EEG.

b) De förfaranden som garanterar att miljökonsekvensbedömningen är likvärdig med den som fastställs i direktiv 90/220/EEG skall på förslag från kommissionen införas genom en rådsförordning, med lämplig rättslig

grund i fördraget. Till dess att denna förordning träder i kraft skall genetiskt modifierade sorter tillåtas i den nationella sortlistan endast efter det att de har godkänts för försäljning i enlighet med direktiv 90/220/EEG.

c) Artiklarna 11-18 i direktiv 90/220/EEG skall inte längre tillämpas på genetiskt modifierade vinstockssorter som godkänts i enlighet med den förordning som avses i b ovan.

d) De tekniska och vetenskapliga aspekterna på genomförandet av miljöriskbedömningen skall införas i enlighet med förfarandet i artikel 17 i det här direktivet.

3. Om produkter som härrör från vinförökningsmaterial är avsedda att användas som livsmedel eller livsmedels ingrediens enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedels ingredienser⁽²⁾ skall det, innan genetiskt modifierade vinstockssorter godkänns, säkerställas att livsmedel eller livsmedels ingredienser som framställs av dessa inte:

— innebär några risker för konsumenten,

— vilseleder konsumenten,

— avviker så mycket från de livsmedel eller livsmedels ingredienser som de skall ersätta att normal konsumtion av dem skulle medföra näringsmässiga nackdelar för konsumenten.

Om material som härrör från en av de sorter som anges i det här direktivet är avsett att användas som livsmedel eller som livsmedels ingrediens enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 om nya livsmedel och nya livsmedels ingredienser skall sorten godkännas endast om livsmedlet eller livsmedels ingrediensen redan har godkänts enligt förordning (EG) nr 258/97.

Om beslutet om godkännande enligt förordning (EG) nr 258/97 fattas i samband med det officiella förfarandet för godkännande av en sort skall dock förfarandet enligt artikel 17 i det här direktivet användas."

14. I artikel 5 c skall "och, i tillämpliga fall, kloner" läggas till efter orden "Medlemsstaterna skall säkerställa att sorter".

15. Artikel 5 e.2 skall ersättas med följande:

"Alla ansökningar eller återtagna ansökningar om godkännande av en sort och alla införanden i en sortförteckning och eventuella ändringar som görs i densamma skall omedelbart meddelas övriga medlemsstater och kommissionen.

Kommissionen får på grundval av meddelandena från medlemsstaterna offentliggöra en gemenskapssortlista."

⁽¹⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 15.

⁽²⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 1.

16. Följande artiklar skall läggas till efter artikel 5e:

"Artikel 5 f

Medlemsstaterna skall se till att godkända sorter som är genetiskt modifierade har en tydlig angivelse om detta i sortförteckningen. De skall vidare se till att alla som saluför en sådan sort tydligt anger i sin försäljningskatalog för vinstocker att sorten är genetiskt modifierad.

Artikel 5 g

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att de sorter eller, i förekommande fall, kloner som upptas i sortförteckningen hålls stabila genom urval.

2. Det skall via dokumentation av den eller de personer som ansvarar för sortens stabilitet alltid vara möjligt att kontrollera att en sort hålls stabil.

3. Prov kan begäras från den person som ansvarar för sortens stabilitet. Om så behövs kan sådana prov tas officiellt."

17. I artikel 7 skall "ursprungliga förökningsmaterial", läggas till före "elitmaterial".

18. Artikel 8.2 skall ersättas med följande:

"Trots bestämmelserna i punkt 1 får medlemsstaterna avseende förpackning, emballering, förslutning och märkning tillåta att på det egna territoriet etablerade producenter saluför små kvantiteter till slutkonsumenten och saluför vinplantor i krukor, backar eller lådor.

De villkor enligt vilka medlemsstaterna får bevilja sådana tillstånd får fastställas enligt det förfarande som fastställs i artikel 17."

19. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Medlemsstaterna skall föreskriva att förpackningar och buntar med förökningsmaterial skall förslutas officiellt eller under officiell kontroll på sådant sätt att de inte kan öppnas utan att förslutningen skadas eller utan synlig åverkan, antingen på den etikett som föreskrivs i artikel 10.1 eller, i förekommande fall, på förpackningen. För säkrande av förslutningen skall denna åtminstone vara försedd med en officiell etikett eller plombering. I enlighet med det i artikel 17 föreskrivna förfarandet får det fastställas om ett visst förslutningssystem uppfyller kraven i denna artikel. Förpackningar får inte återförslutas, varken en eller flera gånger, förutom under officiell övervakning."

20. Artikel 10 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall föreskriva att förpackningar och buntar med förökningsmaterial utvändigt förses med

en officiell etikett enligt bilaga 4 och på något av gemenskapens officiella språk. Fastsättningen skall säkras genom förslutningsanordningen. För ursprungsmaterial skall etiketten vara vit med en lila diagonal linje, för elitmaterial vit, för certifierat material blå och för standardmaterial mörkgul.

2. Medlemsstaterna får dock tillåta att på dess eget territorium etablerade producenter saluför flera förpackningar eller buntar av rotade ympkvistar eller rotade sticklingar med samma egenskaper, med endast en etikett enligt bilaga 4. I sådana fall skall förpackningarna eller buntarna bindas ihop på sådant sätt att snöret, då dessa brutits, skadas och inte kan användas på nytt. Etiketten skall fästas med snöret. Återförslutning skall inte tillåtas.

3. Medlemsstaterna skall föreskriva att varje parti även åtföljs av en handling. Bestämmelserna rörande denna medföljande identifieringshandling skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 17.

4. Det växtpass som avses i kommissionens direktiv 92/105/EEG om en viss standardisering av växtpass⁽¹⁾, får utgöras av den i punkt 1 avsedda officiella etiketten. Dock skall alla de villkor beträffande den officiella etiketten som föreskrivs i punkt 1 följas."

21. Följande artikel skall läggas till efter artikel 10:

"Artikel 10 a

När det gäller förökningsmaterial av en sort som är genetiskt modifierad, skall varje etikett och identifieringshandling, officiell eller annan, som fästs på eller åtföljer partiet med förökningsmaterial enligt bestämmelserna i detta direktiv tydligt ange att sorten är genetiskt modifierad."

22. Artikel 11.2 skall upphöra att gälla.

23. Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Medlemsstaterna skall på tvingande eller frivillig väg tillse att det förökningsmaterial som saluförs i enlighet med det här direktivet inte skall vara underkastat några andra saluföringsrestriktioner i fråga om egenskaper, undersökningskrav, märkning eller förslutning än de som fastställs i detta direktiv."

24. Artikel 12 a skall ersättas med följande:

"Medlemsstaterna skall tillse att förökningsmaterial för vinstockssorter och, i förekommande fall, kloner som i en medlemsstat officiellt godkänts för certifiering eller för utprovning som standardmaterial enligt bestämmelserna i det här direktivet inte omfattas av några saluföringsrestriktioner på deras territorium på grund av viss sorttillhörighet, utan att detta påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1493/1999."

⁽¹⁾ EGT L 4, 8.1.1993, s. 22.

25. Artikel 14.1 skall ersättas med följande:

"För att undanröja de eventuella tillfälliga svårigheter beträffande den allmänna tillgången på elitmaterial, certifierat material eller standardförökningsmaterial inom gemenskapen får medlemsstaterna, då dessa svårigheter inte kan övervinnas på något annat sätt, i enlighet med förfarandet i artikel 17 besluta att för en begränsad tidsperiod inom hela gemenskapen tillåta saluföring av nödvändiga mängder förökningsmaterial av en kategori för vilken mindre stränga krav gäller."

26. Följande artikel skall läggas till efter artikel 14:

"Artikel 14 a

I avsikt att finna bättre alternativ till vissa bestämmelser i det här direktivet skall det vara tillåtet att i enlighet med förfarandet i artikel 17, på särskilda villkor, besluta om tillfälliga experiment på gemenskapsnivå."

27. Artikel 17 skall ersättas med följande:

"1. Kommissionen skall bistås av Ständiga kommittén för utsäde och uppförökningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i samma beslut.

Den period som föreskrivs i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning."

Artikel 2

Trots artikel 3.1 får medlemsstaterna under en övergångsperiod till och med den 1 januari 2009 tillåta saluföring av förökningsmaterial av standardkategorin för användning som grundstammar, om detta material härstammar från moderplanter som existerade när det här direktivet trädde i kraft.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall senast den 1 januari år 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om att på gemenskapens vägnar tillträda den nya konventionen för skydd av Rhen

(2000/C 177 E/13)

KOM(2000) 61 slutlig — 2000/0037(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 7 februari 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 174.4, artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

och av följande skäl:

- (1) Genom beslut 77/586/EEG⁽¹⁾ har gemenskapen tillträtt konventionen för skydd av Rhen mot kemisk förorening samt tilläggsprotokollet till avtalet undertecknat i Bern den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening (ICPR).
- (2) Vid det 25:e mötet med samordningsgruppen för Internationella kommissionen för skydd av Rhen ansåg strandstationerna att det var nödvändigt att utarbeta en ny konvention för skydd av Rhen och att inleda förhandlingar i detta syfte.
- (3) Europeiska kommissionen har deltagit i dessa förhandlingar på gemenskapens vägnar i enlighet med de förhandlingsdirektiv rådet gett. Förhandlingarna avslutades i januari 1998.
- (4) På grundval av förhandlingsresultaten beslutade rådet i mars 1999 att gemenskapen borde underteckna den nya konventionen för skydd av Rhen om den kommer till stånd, och beslutade att konventionen skulle undertecknas på gemenskapens vägnar. Den nya konventionen för skydd av Rhen undertecknades den 12 april 1999 i Bern (Schweiz).
- (5) Konventionen för skydd av Rhen syftar till att öka det multilaterala samarbetet för att få till stånd en hållbar ut-

veckling av Rhens ekosystem, förebygga och kontrollera nedsmutsningen av floden, skydda miljön, se till att vattenresurserna används på ett hållbart sätt, höja sedimentkvaliteten, genom ett samlat och helhetsinriktat tillvägagångssätt förebygga högvatten och åstadkomma skydd mot översvämningar med beaktande av kraven på skydd av miljön samt för att bidra till återställandet av Nordsjön.

- (6) Gemenskapens miljöpolitik syftar till en hög skyddsnivå. Den grundar sig på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren skall betala. När den nya konventionen för skydd av Rhen genomförs bör de avtalsslutande parterna använda dessa principer som förebild.
- (7) Europeiska gemenskapens tillträde till konventionen bidrar till att förverkliga de mål och principer som fastställs i artikel 174 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den nya konventionen för skydd av Rhen godkänns på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet finns bilagd detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att deponera instrumentet avseende godkännande hos regeringen i Schweiziska edsförbundet i enlighet med artikel 17 i konventionen.

⁽¹⁾ EGT L 240, 19.9.1977, s. 35.

KONVENTION FÖR SKYDD AV RHEN

Regeringarna i

Förbundsrepubliken Tyskland,

Republiken Frankrike,

Storhertigdömet Luxemburg,

Konungariket Nederländerna och

Schweiziska edsförbundet

samt Europeiska gemenskapen

har ingått denna konvention med beaktande av följande: Parterna är angelägna om att arbeta för en hållbar utveckling av Rhens ekosystem utifrån ett allsidigt synsätt och med beaktande av de naturrikedomar som floden, dess bankar och alluvialzoner utgör.

De avtalsslutande parterna är angelägna om att bygga ut sitt samarbete när det gäller att bevara och förbättra Rhens ekosystem.

De avtalsslutande parterna åberopar sig på Konventionen av den 17 mars 1992 för skydd och nyttjande av gränsöverskridande floder och internationella sjöar och på Konventionen av den 22 september 1992 för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten.

De avtalsslutande parterna tar hänsyn till det arbete som utförts inom ramen för Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening samt tilläggsprotokollet av den 3 december 1976,

De avtalsslutande parterna anser att man måste fortsätta arbetet på att förbättra den vattenkvalitet som uppnåtts genom Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot kemisk förorening och genom handlingsprogrammet "Rhen" av den 30 september 1987.

De avtalsslutande parterna är medvetna om att det är nödvändigt att återställa Rhen även med hänsyn till behovet av att bevara och förbättra ekosystemet i Nordsjön.

De avtalsslutande parterna är medvetna om Rhens betydelse som europeisk sjöfartsled och om den betydelse dess olika användningsområden i övrigt har.

Härigenom avtalas följande.

Artikel 1**Definitioner**

I denna konvention avses med

a) *Rhen*:

Rhen från Untersees utlopp samt i Nederländerna flodarmarna Bovenrijn, Bijlands Kanaal, Pannerdensch Kanaal, IJssel, Nederrijn, Lek, Waal, Boven-Merwede, Beneden-Merwede, Noord, Oude Maas, Nieuwe Maas och Scheur samt Nieuwe Waterweg fram till baslinjen som den definieras i artikel 5 i förening med artikel 11 i Förenta nationernas havsrättskonvention, Ketelmeer och IJsselmeer,

b) *kommissionen*:

Internationella kommissionen för skydd av Rhen (International Commission on the Protection of the Rhine, ICPR).

Artikel 2**Tillämpningsområde**

Tillämpningsområdet för denna konvention omfattar

a) Rhen,

b) det grundvatten som växelverkar med Rhen,

- c) de vatten- och markekosystem vilka växelverkar med Rhen eller vilkas växelverkan med Rhen skulle kunna återupprättas,
- d) Rhens avrinningsområde i den mån som dess föroreningar har skadliga effekter på Rhen,
- e) Rhens avrinningsområde i den mån som det är av betydelse för att förebygga högvatten och skydda mot översvämningar längs Rhen.

Artikel 3

Mål

Genom denna konvention sätter de avtalsslutande parterna upp följande mål:

1. Att sörja för en hållbar utveckling av Rhens ekosystem med betoning på följande åtgärder:
 - a) Att upprätthålla och förbättra Rhens vattenkvalitet, inbegripet kvaliteten på suspenderade ämnen, sediment och grundvatten, vilket åstadkoms bland annat genom att
 - i görligaste mån förebygga, minska eller undanröja föroreningar i form av skadliga ämnen och näringsämnen från punktkällor (t.ex. industriföretag och tätorter), diffusa källor (t.ex. jordbruk och trafik) samt föroreningar som härrör från grundvatten och sjöfart,
 - trygga och förbättra säkerheten vid industrianläggningar och förebygga incidenter och olyckor.
 - b) Att skydda artpopulationerna och artmångfalden och att minska föroreningar i form av ämnen som är skadliga för organismer.
 - c) Att bevara, förbättra och återställa vattenområdets naturliga funktion; att sörja för en vattenreglering som tar hänsyn till den naturliga bottentransporten och som är gynnsam för växelverkan mellan floden, grundvattnet och alluvialzonerna; att bevara, skydda och reaktivera alluvialzonerna som naturliga högvattenområden.
 - d) Att bevara, förbättra och återställa livsmiljöerna så att de har så naturlig form som möjligt för det vilda växt- och djurlivet i vattnet, på flodbädden och på flodbankarna, liksom i intilliggande områden; här ingår också att förbättra fiskarnas livsmiljö och att se till att de återigen kan vandra fritt.
 - e) Att sörja för en miljöriktig och rationell förvaltning av vattenresurserna.
 - f) Att ta hänsyn till miljöaspekterna i samband med vattenregleringsprojekt, t.ex. för skydd mot översvämningar, för sjöfarten och för utbyggnad av vattenkraften.
2. Att trygga framställningen av dricksvatten från Rhens vatten.

3. Att förbättra sedimentkvaliteten så att muddringsmaterial kan tömmas och spridas ut utan att det skadar miljön.
4. Att genom ett samlat och helhetsinriktat tillvägagångssätt förebygga högvatten och åstadkomma skydd mot översvämningar med beaktande av kraven på skydd av miljön.
5. Att bidra till återställandet av Nordsjön i anslutning till övriga åtgärder för skyddet av detta hav.

Artikel 4

Principer

De avtalsslutande parterna skall för det aktuella ändamålet vägledas av följande principer:

- a) försiktighetsprincipen
- b) principen om förebyggande åtgärder
- c) principen om att åtgärda miljöskador genom att i första hand göra ingrepp vid källan till problemen
- d) principen om att förorenaren betalar
- e) principen om att inte öka de skadliga effekterna
- f) principen om kompensation vid större tekniska ingrepp
- g) principen om hållbar utveckling
- h) insats och vidareutveckling av bästa tillgängliga metoder och bästa miljöpraxis
- i) principen om att inte vältra över miljöföroreningar till andra bärarmedier.

Artikel 5

De avtalsslutande parternas åtaganden

För att uppnå målen i artikel 3 och med beaktande av principerna i artikel 4 åtar sig de avtalsslutande parterna följande:

1. Att bygga ut samarbetet och utbyta information med varandra, med betoning på de åtgärder för skyddet av Rhen som bedrivs på de avtalsslutande parternas respektive territorium.
2. Att på sina respektive territorier genomföra de internationella mätprogram och undersökningar beträffande Rhens ekosystem som kommissionen beslutat om samt att informera kommissionen om resultaten.
3. Att genomföra undersökningar i syfte att fastställa orsakerna till föroreningarna och vilka som är skyldiga till dem.
4. Att på sina respektive territorier självständigt vidta åtgärder som bedöms vara nödvändiga och där minimikraven är följande:

- a) För utsläpp av avloppsvatten som riskerar att påverka vattenkvaliteten skall tillstånd krävas i förväg, eller också skall utsläppet omfattas av allmänna föreskrifter med gränsvärden.
 - b) Utsläppen av farliga ämnen skall minskas successivt med slutmålet att helt eliminera utsläpp av sådana ämnen.
 - c) Övervakning skall ske av att tillståndskrav, allmänna föreskrifter och utsläppskrav följs.
 - d) Tillstånden och de allmänna föreskrifterna skall med jämna mellanrum ses över och anpassas i den mån som betydande förändringar av bästa möjliga metoder ger utrymme för det eller i den mån som recipientens skick kräver det.
 - e) Risken för föroreningar på grund av incidenter eller olyckor skall i görligaste mån minskas genom föreskrifter, och erforderliga åtgärder skall vidtas i nödsituationer.
 - f) För ingrepp i form av anläggningsarbeten som riskerar att drabba ekosystemet i betydande grad skall krävas förhandstillstånd, förbundna med erforderliga villkor, eller också skall de omfattas av allmänna föreskrifter.
5. Att på sina respektive territorier vidta de åtgärder som krävs för att genomföra de beslut kommissionen fattat i enlighet med artikel 11.
6. Att vid fall av incidenter eller olyckor, vars följder kan äventyra Rhens vattenkvalitet, eller när högvatten hotar, utan dröjsmål underrätta kommissionen och dem av de avtalsslutande parterna som riskerar att drabbas, i enlighet med de förvarnings- och larmplaner som samordnas av kommissionen.

Artikel 6

Kommissionen

1. De avtalsslutande parterna skall bedriva fortsatt samarbete inom ramen för kommissionens verksamhet i syfte att omsätta denna konvention i praktiken.
2. Kommissionen skall vara en juridisk person. På de avtalsslutande parternas territorier skall kommissionen ha rättslig kapacitet som tilldelats juridiska personer i enlighet med nationell lagstiftning. Kommissionen skall företrädas av sin ordförande.
3. Frågor rörande arbets- och sociallagstiftning skall regleras genom gällande lag i den stat där kommissionen har sitt säte.

Artikel 7

Kommissionens organisation

1. Kommissionen skall bestå av delegationer från de avtalsslutande parterna. Varje avtalsslutande part skall utse sina ledamöter i delegationen, av vilka en skall vara chef för delegationen.

2. Delegationerna skall ha rätt att åtföljas av experter.

3. Ordförandeskapet för kommissionen skall innehas i tre år i följd av varje delegation i den turordning de avtalsslutande parterna är uppräknade i ingressen. Den delegation som tar över ordförandeskapet skall utse kommissionens ordförande. Ordföranden får inte uppträda som talesman för sin delegation.

Om någon av parterna avstår från att utöva ordförandeskapet skall nästa avtalsslutande part ta över det.

4. Kommissionen skall upprätta sina egna interna och ekonomiska bestämmelser.

5. Kommissionen skall besluta i frågor som rör den interna organisationen, uppläggningsen av den verksamhet som den anser nödvändig samt den årliga driftbudgeten.

Artikel 8

Kommissionens uppgifter

1. För att målen i artikel 3 skall kunna uppnås skall kommissionen fullgöra följande uppgifter:

- a) Lägga upp internationella mätprogram och undersökningar rörande Rhens ekosystem och att utvärdera resultaten av dessa, vid behov i samarbete med forskningsinstitutioner.
- b) Ta fram förslag till enskilda åtgärder och handlingsprogram, där ekonomiska styrmedel kan ingå, med beaktande av beräknade kostnader.
- c) Samordna de avtalsslutande staternas förvarnings- och larmplaner beträffande Rhen.
- d) Utvärdera verkan av beslutade åtgärder, varvid särskilt vikt läggs vid rapporterna från de avtalsslutande parterna och resultaten av mätprogrammen samt undersökningarna av Rhens ekosystem.
- e) Utföra de övriga uppgifter som de avtalsslutande parterna uppdrar åt kommissionen.

2. För detta ändamål skall kommissionen fatta beslut i enlighet med artiklarna 10 och 11.

3. Kommissionen skall varje år lägga fram en verksamhetsberättelse för de avtalsslutande parterna.

4. Kommissionen skall informera allmänheten om i vilket skick Rhen befinner sig och om resultaten av sin verksamhet. Den kan utarbeta och offentliggöra rapporter.

Artikel 9

Kommissionens plenarmöten

1. Kommissionen skall sammanträda i ordinarie plenarmöte en gång årligen med ordföranden som sammankallande.

2. Extra ordinarie plenarmöten får sammankallas av ordföranden, på hans eget initiativ eller på begäran av minst två delegationer.

3. Ordföranden skall lägga fram förslag till dagordning. Varje delegation skall ha rätt att föra upp punkter på dagordningen för behandling.

Artikel 10

Kommissionens beslutsordning

1. Kommissionens beslut skall fattas enhälligt.

2. Varje delegation skall ha en röst.

3. Om de åtgärder som de avtalsslutande parterna skall vidta enligt artikel 8.1 b faller inom Europeiska gemenskapens behörighet, skall gemenskapen ha ett röstetal lika med antalet medlemsstater som är parter i denna konvention, oaktat vad som sägs i punkt 2. Europeiska gemenskapen skall inte utöva sin rösträtt om de avtalsslutande medlemsstaterna röstar, och omvänt.

4. Att en enda delegation lägger ned sin röst skall inte utgöra hinder för enhällighet. Denna bestämmelse skall inte gälla för Europeiska gemenskapens delegation. Att en delegation utblir skall räknas som att den lägger ned sin röst.

5. De interna bestämmelserna för kommissionen får innehålla föreskrifter om ett skriftligt förfarande.

Artikel 11

Genomförandet av kommissionens beslut

1. Kommissionen skall i fråga om åtgärder som avses i artikel 8.1 b rikta sina beslut till de avtalsslutande parterna i form av rekommendationer, varvid åtgärderna skall genomföras i enlighet med de avtalsslutande parternas nationella lagstiftning.

2. Kommissionen får bestämma att dessa beslut

a) skall verkställas av de avtalsslutande parterna enligt en tidplan,

b) skall genomföras på ett samordnat sätt.

3. De avtalsslutande parterna skall med jämna mellanrum rapportera till kommissionen om

a) lagstiftning, föreskrifter eller andra åtgärder som de genomfört för att nationellt omsätta bestämmelserna enligt denna konvention och som de genomfört på grundval av beslut som kommissionen fattat,

b) resultaten av de åtgärder som genomförts enligt punkt a,

c) de problem som uppstår till följd av genomförandet av de åtgärder som avses i punkt a.

4. Om en avtalsslutande part inte är i stånd att genomföra kommissionens beslut, eller bara kan göra det delvis, skall parten, inom en tid som kommissionen bestämmer i varje enskilt fall, rapportera detta och ange skälen. Varje delegation har rätt att begära samråd, som skall äga rum inom loppet av två månader.

På grundval av rapporterna från de avtalsslutande parterna eller på grundval av samråden får kommissionen besluta om att sätta in åtgärder för att underlätta genomförandet av besluten.

5. Kommissionen skall upprätta en förteckning över sina beslut som riktar sig till de avtalsslutande parterna. Dessa skall en gång årligen, dock senast två månader före kommissionens plenarmöte, komplettera förteckningen genom att ange genomförandeläget för genomförandet av kommissionens respektive beslut.

Artikel 12

Kommissionens sekretariat

1. Kommissionen skall ha ett ständigt sekretariat, som skall utföra de uppgifter som kommissionen uppdragit åt det och som skall ledas av en generalsekreterare.

2. De avtalsslutande parterna skall besluta om var sekretariatet skall ligga.

3. Generalsekreteraren skall utses av kommissionen.

Artikel 13

Fördelning av kostnader

1. Varje avtalsslutande part skall betala kostnaderna för sitt deltagande i kommissionen och för sin administration, och varje avtalsslutande stat skall betala kostnaderna för de undersökningar och åtgärder som genomförs på dess territorium.

2. Hur avgifterna till den årliga verksamhetsbudgeten skall fördelas mellan de avtalsslutande parterna skall fastställas i kommissionens interna och ekonomiska bestämmelser.

Artikel 14

Samarbete med andra stater, organisationer och externa experter

1. Kommissionen skall samarbeta med andra mellanstatliga organisationer och får rikta rekommendationer till dem.

2. Status som observatör får av kommissionen ges till

a) stater för vilka kommissionens verksamhet är av intresse,

b) mellanstatliga organisationer vars verksamhet har anknytning till konventionen,

c) icke-statliga organisationer i den mån som deras intresseområden eller verksamhet berörs.

3. Kommissionen skall utbyta information med icke-statliga organisationer i den mån som deras intresseområden eller verksamhet berörs. Särskilt gäller att kommissionen skall inhämta yttranden från dessa organisationer innan den fattar beslut i frågor som kan vara av särskilt stor betydelse för organisationerna, samt att kommissionen skall underrätta dem om de beslut den fattat.

4. Observatorerna får till kommissionen lägga fram uppgifter eller rapporter som är av betydelse för konventionens mål. De får inbjudas att delta i kommissionens möten utan att ha rösträtt.

5. Kommissionen får besluta att inhämta råd från sakkunniga företrädare för etablerade icke-statliga organisationer eller från andra sakkunniga och inbjudas att delta i kommissionens möten.

6. I de interna och ekonomiska bestämmelserna skall fastställas villkoren för samarbetet samt erforderliga villkor för erkännande av samarbetspartner och för deras deltagande.

Artikel 15

Arbetspråk

Kommissionens arbetspråk skall vara tyska, franska och nederländska. Detta regleras närmare i de interna och ekonomiska bestämmelserna.

Artikel 16

Lösande av tvister

1. Vid fall av tvist mellan de avtalsslutande parterna beträffande tolkningen eller tillämpningen av konventionen, skall de berörda parterna söka lösa den genom förhandlingar eller på annat sätt som de godtar.

2. Skulle tvisten inte kunna lösas på detta sätt och förutsatt att parterna inte beslutar annorlunda, skall, på begäran av en av parterna, ett skiljedomsförfarande inledas i enlighet med bestämmelserna i denna konventions bilaga, som utgör en del av konventionen.

Artikel 17

Ikraftträdande

Varje avtalsslutande part skall, när den slutfört de förfaranden som krävs för att denna konvention skall träda i kraft, anmäla detta till regeringen i Schweiziska edsförbundet. Regeringen i Schweiziska edsförbundet skall lämna bekräftelse på att den tagit emot anmälan samt underrätta övriga avtalsslutande parter om detta. Konventionen träder i kraft den första dagen i den andra månaden som följer på mottagandet av den sista anmälan.

Artikel 18

Utträde

1. Efter en period på tre år efter det att denna konvention trätt i kraft skall varje avtalsslutande part äga rätt att när som helst träda ut ur konventionen genom att rikta en skriftlig anmälan till regeringen i Schweiziska edsförbundet.

2. Utträdet ur konventionen skall träda i kraft i slutet av det år som följer efter anmälan om utträde.

Artikel 19

Avtal m.m. som upphör eller fortsätter att gälla

1. I och med att denna konvention träder i kraft och oberoende av vad som sägs i punkterna 2 och 3 i denna artikel upphör följande avtal att gälla:

a) Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.

b) Tilläggsprotokollet av den 3 december 1976 till avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.

c) Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot kemisk förorening.

2. De beslut, rekommendationer, gränsvärden och andra åtgärder som grundas på Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening, på tilläggsprotokollet av den 3 december 1976 samt på Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot kemisk förorening skall fortsätta att gälla utan ändringar av deras rättsliga karaktär, så länge kommissionen inte uttryckligen upphäver dem.

3. Den kostnadsfördelning som avser den årliga verksamhetsbudgeten och som fastställs i artikel 12 i Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening, ändrat genom tilläggsavtalet av den 3 december 1976, fortsätter att gälla tills kommissionen har fastställt en fördelning i sina interna och ekonomiska bestämmelser.

Artikel 20

Original och depositarieexemplar

Denna konvention är upprättad på tyska, franska och nederländska språken, varvid alla tre språkversioner äger lika giltighet, och skall deponeras hos Schweiziska edsförbundets regering, som skall överlämna en vidimerad kopia till var och en av de avtalsslutande parterna.

BILAGA

Skiljedomsförfarande

1. Om de tvistande parterna inte beslutar annorlunda skall skiljedomsförfarandet i denna bilaga tillämpas.
2. Skiljedomstolen skall ha tre ledamöter. Sökanden och svaranden skall vardera utse en skiljedomare. De två skiljedomare som utsetts på detta sätt skall enas om en tredje skiljedomare, som skall vara ordförande i skiljedomstolen.

Om ordföranden i skiljedomstolen inte har utsetts inom loppet av två månader efter det att den andra skiljedomaren utsetts, skall ordföranden i Internationella domstolen utse ordföranden inom loppet av två månader efter begäran av den part som handlar först.

3. Om den ena av de tvistande parterna inte har utsett sin skiljedomare inom loppet av två månader efter mottagandet av begäran enligt artikel 16 i konventionen, får den andra parten vända sig till Internationella domstolens ordförande, som skall utse ordföranden i skiljedomstolen inom en frist på ytterligare två månader. Så snart som denne har utsetts skall han anmoda den part som ännu inte har utsett sin skiljedomare att göra det inom loppet av två månader. Om detta ännu inte har skett efter att denna frist har löpt ut skall han vända sig till Internationella domstolens ordförande som skall utse en skiljedomare inom en frist på ytterligare två månader.
4. Om ordföranden i Internationella domstolen i ovannämnda fall skulle visa sig vara förhindrad att uppfylla begäran, eller om han är medborgare i någon av de tvistande parternas stater, skall ordföranden i skiljedomstolen eller den felande skiljedomaren utses av vice ordföranden i Internationella domstolen eller av den ledamot i Internationella domstolen med flest tjänsteår som inte är förhindrad att uppfylla begäran och som inte är medborgare i någon av de tvistande parternas stater.
5. De föregående bestämmelserna skall på samma sätt tillämpas för att utse skiljedomare eller ordförande när vakans uppstått.
6. Skiljedomstolen skall fatta sina avgöranden i enlighet med bestämmelserna i internationell lag, däribland bestämmelserna i konventionen.
7. Skiljedomstolens avgöranden skall, såväl i procedurfrågor som i sakfrågor, fattas med majoritetsbeslut; den omständighet att en ledamot av domstolen är frånvarande eller lägger ned sin röst skall inte utgöra hinder för domstolen att fatta avgörande. Vid fall av lika röstetal skall ordföranden ha utslagsröst. Domstolens avgöranden är bindande för parterna. Parterna skall svara för kostnaden för respektive skiljedomare de utsett, och övriga kostnader skall delas lika. Om tillvägagångssättet i övriga frågor skall domstolen besluta.
8. Skulle tvist uppstå mellan två avtalsslutande parter, av vilka bara en är medlem av Europeiska gemenskapen, som själv är avtalsslutande part, skall den andra parten rikta motsvarande begäran samtidigt till medlemsstaten och Europeiska gemenskapen, vilka gemensamt och inom loppet av två månader efter mottagandet av begäran skall svara den andra parten huruvida det är medlemsstaten eller Europeiska gemenskapen, eller medlemsstaten och Europeiska gemenskapen gemensamt, som skall uppträda som part i tvisten. Om svar inte erhålls inom den angivna tiden, skall medlemsstaten och Europeiska gemenskapen anses som en och samma part i tvisten vid tillämpningen av denna bilaga. Det gäller också när medlemsstaten och gemenskapen uppträder gemensamt som part i tvisten.

Protokoll om undertecknande

Genom att underteckna Konventionen för skydd av Rhen avtalar cheferna för delegationerna i Internationella kommissionen för skydd av Rhen (ICPR) följande:

1. Följande dokument skall inte beröras av konventionen:
 - a) Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot klorförorening.
 - b) Avtalet genom skriftväxling den 29 april och 13 maj 1983 om ovannämnda konvention, vilket trädde i kraft den 5 juli 1985.
 - c) Förklaringen av den 11 december 1986 av cheferna för delegationerna från de regeringar som är avtalsslutande parter i Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.
 - d) Tilläggsprotokollet av den 25 september 1991 till Konventionen av den 3 december 1976 för skydd av Rhen mot klorförorening.
 - e) Förklaringen av den 25 september 1991 av cheferna för delegationerna från de regeringar som är avtalsslutande parter i Avtalet av den 29 april 1963 om Internationella kommissionen för skydd av Rhen mot förorening.

2. Begreppen "bästa tillgängliga metoder" och "bästa miljöpraxis" skall i sammanhang med Konventionen för skydd av Rhen förstås såsom de är beskrivna i Konventionen av den 17 mars 1992 för skydd och nyttjande av gränsöverskridande floder och internationella sjöar (bilaga III), Konventionen av den 17 mars 1992 för skydd och nyttjande av gränsöverskridande floder och internationella sjöar samt Konventionen av den 22 september 1992 för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten (tillägg 1).
 3. Kommissionen skall även i fortsättningen ha sitt säte i Koblenz.
 4. För varje lösande av sådana tvister mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen som inte berör någon annat stat skall artikel 219 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas.
-

Förslag till rådets förordning om stödet till vissa organ som det internationella samfundet till följd av konflikter inrättar för att sörja antingen för den tillfälliga civila förvaltningen av vissa områden eller för genomförandet av fredsavtal

(2000/C 177 E/14)

KOM(2000) 95 slutlig — 2000/0042(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 21 februari 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

åtgärder bör fattas i enlighet med det förvaltningsförfarande som anges i artikel 4 i beslutet.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

(8) Fördraget ger för antagande av denna förordning inga andra befogenheter än dem som följer av artikel 308.

med beaktande av kommissionens förslag,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

Artikel 1

av följande skäl:

1. Gemenskapen skall bidra ekonomiskt till inrättandet av och verksamheten i de organ som anges i bilagan, vilka till följd av konflikter inrättats av det internationella samfundet för att under en övergångsperiod sörja antingen för den civila förvaltningen av vissa regioner eller för genomförandet av fredsavtal.

(1) För att bidra till lösningen av konflikter kan det internationella samfundet få anledning att inrätta organ som skall sörja för den civila förvaltningen av vissa områden under en övergångsperiod och för genomförandet av fredsavtal.

2. Ändringar av bilagan skall beslutas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

(2) Europeiska gemenskapen måste kunna delta till fullo vid inrättandet av dessa organ och i deras verksamhet.

Artikel 2

(3) De rättsliga förutsättningarna bör skapas för att gemenskapen skall kunna bidra finansiellt till verksamheten i dessa organ samt för att denna finansiering skall vara öppen för insyn.

1. Finansieringen skall ske i form av bidrag till budgeten för de organ som avses i artikel 1.

(4) Två organ av avsett slag har redan inrättats i Kosovo samt i Bosnien och Hercegovina, nämligen FN:s övergångsförvaltning i Kosovo (UNMIK) och den höge representanten i Bosnien och Hercegovina (OHR).

2. Besluten om finansiering skall fattas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 4.2.

(5) Den rättsliga grunden för att gemenskapen skall kunna delta i dessa organs verksamhet bör skapas.

Artikel 3

(6) Denna rättsliga grund bör kunna utvidgas för att göra det möjligt för gemenskapen att delta i inrättandet av och verksamheten i liknande organ som det internationella samfundet skulle kunna komma att inrätta i framtiden och som gemenskapen beslutar att stödja.

1. De åtgärder som avses i denna förordning och som finansieras genom Europeiska gemenskapernas budget skall genomföras av kommissionen i enlighet med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

2. Bidragets storlek, de utgifter som kan komma ifråga, den period som skall omfattas, villkoren för genomförandet samt villkoren för kontroll av hur gemenskapens medel förvaltas och hur de slutligen används skall fastställas i finansieringsöverenskommelser som ingås mellan kommissionen, på gemenskapens vägnar, och de mottagande organen.

(7) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning är förvaltningsåtgärder i den mening som avses i artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 29 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, varför beslut om dessa

Artikel 4

1. Kommissionen skall biträdas av en förvaltningskommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

2. Vid hänvisning till detta stycke skall det förvaltningsförfarande som avses i artikel 4 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

Artikel 5

I finansieringsöverenskommelserna, liksom i varje avtal eller genomförandeinstrument som följer av dessa, skall uttryckligen

förklaras att kommissionen, av kommissionen anvisade organ, revisionsrätten och OLAF vid behov skall kunna utföra kontroller på plats.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

Organ som avses i artikel 1 i förordningen

Förenta nationernas övergångsförvaltning för Kosovo. Fjärde pelaren.

Den höge representanten i Bosnien och Hercegovina (OHR).

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 69/169/EEG och 92/12/EEG beträffande en tillfällig kvantitativ restriktion för import till Finland av öl

(2000/C 177 E/15)

KOM(2000) 76 slutlig — 2000/0038(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 23 februari 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 26 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁽¹⁾, beviljas Finland rättighet att bibehålla en kvantitativ begränsning på 15 liter för öl som inköpts i andra medlemsstater, såsom det föreskrivs i Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, utan att skatt skall betalas i Finland.
- (2) Finland bör vidta åtgärder för att säkerställa att import av öl från tredje land inte tillåts på fördelaktigare villkor än motsvarande import från andra medlemsstater.
- (3) Genom artikel 26 i direktiv 92/12/EEG bemyndigas Finland att till och med den 31 december 2003 fortsätta att tillämpa samma restriktioner som landet tillämpade den 31 december 1996 för den mängd varor som får föras in på dess territorium utan att ytterligare punktskatt skall betalas, och dessa restriktioner skall successivt avskaffas.
- (4) I artiklarna 4 och 5 i rådets direktiv 69/169/EEG av den 28 maj 1969 om harmonisering av lagstiftningen om befrielse från omsättningsskatter och punktskatter på varor som införs av resande⁽²⁾, fastställs gränser för skattebefrielse i fråga om punktskattepliktiga varor som resande, som kommer från andra länder än medlemsstater, medför i sitt personliga bagage, förutsatt att importen inte har någon kommersiell karaktär.

- (5) Artikel 26 i direktiv 92/12/EEG utgör ett undantag från en av de grundläggande principerna för den inre marknaden, nämligen rätten för medborgarna att transportera varor som inköpts för eget bruk inom gemenskapen utan att åläggas skyldighet att betala nya punktskatteavgifter, och det är därför nödvändigt att begränsa verkningarna av den så långt det är möjligt.
- (6) Det är i denna situation lämpligt att höja den nuvarande kvantitativa gränsen för inköp av öl från andra medlemsstater i flera steg för att Finland stegvis skall anpassa sig till gemenskapsreglerna i artiklarna 8 och 9 i direktiv 92/12/EEG och för att säkerställa att gränserna för skattebefrielse för öl avskaffas fullständigt inom gemenskapen senast den 31 december 2003 i enlighet med artikel 26.1 i det direktivet.
- (7) Finland har haft problem i anslutning till alkohol-, social- och hälsovårdspolitiken samt till den allmänna ordningen till följd av den ökade privata importen av bland annat öl.
- (8) Finland har begärt ett undantag för att få tillämpa en begränsning på minst 6 liter för import av öl från andra länder än medlemsstaterna.
- (9) Hänsyn tas till Finlands geografiska läge, de ekonomiska svårigheterna för finska detaljhandlare i gränsområdena och den betydande inkomstförlust som förorsakas av den ökade importen av öl från andra länder än medlemsstaterna.
- (10) Det är därför nödvändigt att bemyndiga Finland att tillämpa en begränsning på minst 6 liter för import av öl från andra länder än medlemsstaterna.
- (11) Det är lämpligt att behålla detta undantag två år längre än restriktionen för öl som förs in i Finland från andra medlemsstater så att den finska detaljhandeln får möjlighet att anpassa sig till den nya situationen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 5 i direktiv 69/169/EEG skall följande punkt läggas till:

”9. Genom avvikelse från bestämmelserna i artikel 4.1 skall Finland bemyndigas att till och med den 31 december 2005 tillämpa en kvantitativ begränsning på minst 6 liter för import av öl från andra länder än medlemsstaterna.”

⁽¹⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/99/EG (EGT L 8, 11.1.1997, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 133, 4.6.1969, s. 6. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/4/EG (EGT L 60, 3.3.1994, s. 14).

Artikel 2

I artikel 26.1 andra stycket i direktiv 92/12/EEG skall följande mening läggas till:

”Finland skall höja den kvantitativa begränsningen för öl till minst 24 liter från och med den dag då den finska lagstiftningen om genomförande av artikel 5.9 i direktiv 69/169/EEG träder i kraft, till minst 32 liter från och med den 1 januari 2001 och till minst 64 liter från och med den 1 januari 2003.”

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 april 2000. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 918/83 beträffande ett tillfälligt undantag för tullfri import av öl till Finland

(2000/C 177 E/16)

KOM(2000) 76 slutlig — 2000/0039(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 23 februari 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 26 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

och av följande skäl:

- (1) Genom artikel 26 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ⁽¹⁾, beviljas Finland rättighet att bibehålla en kvantitativ begränsning på 15 liter för öl som inköpts i andra medlemsstater, såsom det föreskrivs i Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, utan att skatt skall betalas i Finland.
- (2) Finland bör vidta åtgärder för att säkerställa att import av öl från tredje land inte tillåts på fördelaktigare villkor än inköp i andra medlemsstater.
- (3) I artikel 45 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse ⁽²⁾ fastställs att varor som ingår i det personliga bagaget hos resenärer som kommer från ett tredje land skall vara befriade från importtullar, under förutsättning att denna import är av icke-kommersiell natur.
- (4) Enligt artikel 47 i förordning (EEG) nr 918/83 får det sammanlagda värdet för öl som är befriat från importtullar inte överstiga 175 euro per resenär. Enligt andra stycket i artikel 47 får medlemsstaterna sänka detta belopp till 90 euro för resenärer under 15 år.

(5) Finland har begärt ett undantag från dessa värden och att få tillämpa en kvantitativ begränsning för tullfri import av öl från tredje länder.

(6) En begränsning på minst 6 liter öl verkar lämplig med hänsyn till Finlands geografiska läge och de ekonomiska svårigheterna för finska detaljhandlare i gränsområdena och den betydande inkomstförlust som förorsakas av den ökade tullfria importen av öl från tredje länder.

(7) Det är nödvändigt att fastställa en tidsfrist för detta undantag för att säkerställa likabehandling av resenärer inom gemenskapen efter en övergångsperiod.

(8) Det är lämpligt att bibehålla detta undantag två år längre än begränsningen för öl som förs in i Finland från andra medlemsstater så att den finska detaljhandeln får möjlighet att anpassa sig till den nya situationen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EEG) nr 918/83 skall följande artikel 47b införas:

"Artikel 47b

Genom ett undantag från de värden som anges i artikel 47 skall Finland bemyndigas att till och med den 31 december 2005 tillämpa en kvantitativ begränsning på minst 6 liter för tullfri import av öl."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/99/EG (EGT L 8, 11.1.1997, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 105, 23.4.1983, s. 1, förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 355/94 (EGT L 46, 18.2.1994, s. 5).

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 95/50/EG om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods

(2000/C 177 E/17)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 106 slutlig — 2000/0044(COD)

(Framlagt av kommissionen den 28 februari 2000)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget,

och av följande skäl:

(1) I rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg ⁽¹⁾ fastställs enhetliga regler för transport av farligt gods inom gemenskapen.

(2) Bilagorna till rådets direktiv 95/50/EG av den 6 oktober 1995 om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods ⁽²⁾ är förbundna med bilagorna till direktiv 94/55/EG. En anpassning till den vetenskapliga och tekniska utveckling av bilagorna till direktiv 94/55/EG kan få konsekvenser för bilagorna till direktiv 95/50/EG.

(3) Anpassningen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen av direktiv 94/55/EG görs genom ett kommittéförfarande.

(4) Det måste vara möjligt att snabbt anpassa bilagorna till direktiv 95/50/EG till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Därför bör en kommitté inrättas även för detta direktiv.

(5) De åtgärder som krävs för genomförande av detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd i den mening som avses i artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾, och därför skall de antas genom användning av det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i detta beslut.

(6) Bilaga I till direktiv 95/50/EG bör ändras för att ta hänsyn till kommissionens direktiv 1999/47/EG av den 21 maj 1999 om anpassning för andra gången till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 94/55/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg ⁽⁴⁾.

(7) Direktiv 95/50/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 95/50/EG ändras på följande sätt:

1. Följande artiklar skall införas:

"Artikel 9 a

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen inom det område som omfattas av detta direktiv, särskilt när det gäller att beakta ändringar av motsvarande bestämmelser i direktiv 94/55/EG, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 9 b.

Artikel 9 b

1. Kommissionen skall bistås av den kommitté för transport av farligt gods, som inrättas genom artikel 9 i direktiv 94/55/EG ⁽⁵⁾, och som består av företrädare för medlemsstaterna och har en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Vid hänvisningar till denna punkt skall det föreskrivna förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, i enlighet med artikel 7.3 och artikel 8 i detta beslut.

3. Den period som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader."

2. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 13 skall "Bruttovikt för farligt gods per transportenhet" ersättas med "Total mängd farligt gods per transportenhet".

⁽¹⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 249, 17.10.1995, s. 35.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 169, 5.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 7.

- b) I punkt 15 skall "kärlbatteri" ersättas med "batterifordon".
- c) I punkt 32 skall "Verktygssats för nödreparationer" ersättas med "En ficklampa för varje medlem av fordonets besättning".
- d) I punkt 34 skall "Två orangefärgade varningslampor" ersättas med "Två fristående varningsskyltar".
- e) I punkt 36 skall "Skyddsutrustning för föraren" ersättas med "En lämplig varningsväst eller lämpliga varningskläder för varje medlem av fordonets besättning".

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ...⁽¹⁾. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Sex månader från den dag då detta direktiv träder i kraft.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron

(2000/C 177 E/18)

KOM(2000) 346 slutlig — 2000/0137(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 30 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 123.4, tredje meningen, och artikel 123.5 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron⁽¹⁾ föreskrivs att euron skall ersätta valutorna i de medlemsstater som vid den tidpunkt då den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleddes uppfyllde de nödvändiga villkoren för att anta den gemensamma valutan; denna förordning innehåller också bestämmelser som gäller dessa medlemsstaters nationella valutaenheter under övergångsperioden fram till och med den 31 december 2001 samt bestämmelser om sedlar och mynt.
- (2) I ett beslut av den 3 maj 1998 i enlighet med artikel 121.4 i fördraget (98/317/EG) fastställdes att Grekland inte uppfyllde de nödvändiga villkoren för att anta den gemensamma valutan.
- (3) Enligt ett beslut av den 20 juni 2000 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget (. . ./EG) uppfyller Grekland nu de nödvändiga villkoren och Greklands undantag upphävs med verkan från och med den 1 januari 2001.
- (4) Införandet av euron i Grekland kräver att de bestämmelser om införande av euron som är tillämpliga i de medlemsstater som införde euron vid inledningen av den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen utvidgas till att omfatta Grekland.

(5) För de medlemsstater vars valuta ersätts av euron efter den dag då den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleddes skall definitionen av "nationell valutaenhet" avse medlemsstatens valutaenhet så som den definierades omedelbart innan euron infördes i medlemsstaten i fråga.

(6) Bestämmelserna om övergångsperioden gäller i fallet Grekland från och med den 1 januari 2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Artikel 1 i förordning (EG) nr 974/98 skall ändras på följande sätt:

- I den första strecksatsen skall ordet "Grekland" införas mellan orden "Tyskland" och "Spanien".
- I den tredje strecksatsen skall orden "eller artikel 109l.5 i fördraget" införas mellan "enligt artikel 109l.4 första meningen i fördraget" och "oåterkalleligen fastställt för varje deltagande medlemsstats valuta".
- I den femte strecksatsen skall orden "eller, i förekommande fall, dagen innan euron ersätter valutan i den medlemsstat som inför euron vid en senare tidpunkt" läggas till på slutet.

2. Första meningen i artikel 2 i förordning (EG) nr 974/98 skall ersättas med följande: "Från och med den 1 januari 1999 skall valutan i de deltagande medlemsstaterna, förutom Grekland, vara euron. Från och med den 1 januari 2001 skall valutan i Grekland vara euron."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1–5.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1103/97 om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron

(2000/C 177 E/19)

KOM(2000) 346 slutlig — 2000/0134(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 30 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EG) nr 1103/97 av den 17 juni 1997 om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron⁽¹⁾ innehåller bestämmelser om fastställande av omräkningskurser mellan euron och valutorna i de medlemsstater som inför euron och om användandet av dessa kurser för omräkning av monetära belopp; dessa bestämmelser gäller omräkningskurserna för valutorna i de medlemsstater som införde euron när den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleddes; det är nödvändigt att utvidga bestämmelserna till att omfatta omräkningskurserna för valutorna i medlemsstater som inför euron vid en senare tidpunkt.

(2) För de medlemsstater vars valuta ersätts av euron efter den dag då den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleddes skall definitionen av "nationell valutaenhet" avse medlemsstatens valutaenhet så som den definierades omedelbart innan euron infördes i medlemsstaten i fråga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 1103/97 skall ändras på följande sätt:

- Orden "eller artikel 109L5 i fördraget" skall läggas till på slutet av den tredje strecksatsen.
- Orden "eller, i förekommande fall, dagen innan euron ersätter valutan i den medlemsstat som inför euron vid en senare tidpunkt" skall läggas till på slutet av den femte strecksatsen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

⁽¹⁾ EGT L 162, 14.6.1997, s. 1–3.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2866/98 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som inför euron

(2000/C 177 E/20)

KOM(2000) 346 slutlig — 2000/0138(CNB)

(Framlagt av kommissionen den 30 maj 2000)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 123.4, tredje meningen, och artikel 123.5 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 2866/98 av den 31 december 1998 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som inför euron ⁽¹⁾ fastställs de omräkningskurser som skall gälla från och med den 1 januari 1999 i enlighet med förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron ⁽²⁾.

(2) I ett beslut av den 3 maj 1998 i enlighet med artikel 121.4 i fördraget (98/317/EG) fastställdes att Grekland inte uppfyllde de nödvändiga villkoren för att anta den gemensamma valutan.

(3) Enligt ett beslut av den 20 juni 2000 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget (. /. . /EG) uppfyller Grekland nu de nöd-

vändiga villkoren och Greklands undantag upphävs med verkan från och med den 1 januari 2001.

(4) I enlighet med förordning (EG) nr 974/98, senast ändrad genom förordning (EG) nr . /. . ., skall Greklands valuta vara euron från och med den 1 januari 2001.

(5) För att införa euron i Grekland krävs det att en omräkningskurs mellan euron och drakman fastställs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förteckningen över omräkningskurser i artikel 1 i förordning (EG) nr 2866/98 skall följande införas mellan kursen för den tyska marken och den spanska pesetan:

"= 340,750 grekiska drakmer".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 359, 31.12.1998, s. 1–2.

⁽²⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1–5.